Охрид
[illegible] №75

OCHRID
NAROD. MUZEI

1088 D
2 e2624

INSTITUT
FÜR NEUTESTAMENTLICHE TEXTFORSCHUNG
AN DER WESTFÄLISCHEN WILHELMS-UNIVERSITÄT

[illegible]

Инв. бр. 75 Сигнатура Бцк. 75

[illegible] пергамент Струка (ДК)

Наслов Четвороевангелие од Слимница, 1/2 XIII в.

~~[illegible]~~ стр. 778.
вх. 783 а.б

Состојба [illegible]

Издадено	Потпис на читател	Бр. на членс. карта	Вратено	Парафа: читат	Парафа: библиотекар

Картон на книгата

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

κα(νὼν) ι' ... :

κα(νὼν) τοῦ ε' ...:

ε	[illegible]	[illegible]
η	[illegible]	[illegible]
θ	[illegible]	[illegible]
ρκ	[illegible]	[illegible]
ρπ	[illegible]	[illegible]
ρζ	[illegible]	[illegible]

[illegible] τοῦ δ' ...

... τοῦ δ' ...:

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]		
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
λγ	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
λθ	[illegible]	[illegible]	[illegible]				

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὅσον ἐπὶ τῷ ὕφει τῆς ἀκολουθίας
ἵνα [illegible] ου καὶ τῶν λοι-
λοι [illegible] σώματος τὸ
τοῦ εἱρμοῦ. ἵνα δ' ἔχοις ποῦ
οἰκείους ἑκάστου εὐαγγελίου
[illegible] ἐφ' ὧν κατὰ
[illegible] ἠνέχθησαν φιλαλή-
θως, ἐκ τοῦ πονήματος τοῦ
προειρημένου ἀνδρὸς εἰληφὼς
ἀφορμὰς καθ' ἑτέραν μέθοδον
κανόνας δέκα τὸν ἀριθμόν.

ἐχάραξά σοι τοὺς ὑποτεταγ-
μένους· ὧν ὁ μὲν πρῶτος
περιέχει ἀριθμοὺς ἐν οἷς
τὰ παραπλήσια εἰρήκασιν
οἱ τέσσαρες· Μτ Μρ Λκ Ιω· ὁ β'
ἐν ᾧ τρεῖς· Μτ Μρ Λκ· ὁ τρίτος
ἐν ᾧ τρεῖς· Μτ Λκ Ιω· ὁ τέταρτος
ἐν ᾧ τρεῖς· Μτ Μρ Ιω· ὁ πέμπτος
ἐν ᾧ δύο· Μτ Λκ· ὁ ἕκτος ἐν ᾧ δύο·
Μτ Μρ· ὁ ἕβδομος ἐν ᾧ δύο· Μτ Ιω·
ὁ ὄγδοος ἐν ᾧ δύο· Λκ Μρ· ὁ ἔνατος
ἐν ᾧ δύο· Λκ Ιω· ὁ δέκατος ἐν οἷς ἕ-
καστος αὐτῶν περὶ τινῶν ἰδίως ἀνέ-
γραψεν· ἡ μὲν οὖν ὑπόθεσις τῶν ὑποτε-
ταγμένων κανόνων ὑπὸ θεοῦ ἐστιν ἥδε·
σαφὴς δὲ αὐτῶν ἡ διήγησις· ἐφ' ἑ-
κάστῳ τῶν εὐαγγελίων ἀριθμός τις
πρόκειται κατὰ μέρος ἀρχόμενος
ἀπὸ πρώτου· εἶτα δευτέρου καὶ τρίτου
καὶ τῶν καθεξῆς προϊὼν μέχρι τοῦ

τέλους τοῦ βιβλίου· καθ' ἕκαστον
δὲ ἀριθμὸν ὑποσημείωσις διὰ
κινναβάρεως πρόκειται δηλοῦσα
ἐν ποίῳ τῶν δέκα κανόνων κεί-
μενος ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει· οἷον
εἰ μὲν ἄλφα, δῆλον ὡς ἐν τῷ πρώτῳ·
εἰ δὲ β, ἐν τῷ δευτέρῳ·
καὶ οὕτως μέχρι τῶν δέκα· εἰ οὖν
ἀναπτύξας ἕν τι τῶν τεσσάρων
εὐαγγελίων ὁποίῳ δή ποτε
βουληθείης ἐπιστῆναί τινι
ᾧ βούλει κεφαλαίῳ· καὶ γνῶ-
ναι τίνες τὰ παραπλήσια εἰρή-
κασι· καὶ τοὺς οἰκείους ἑκάστου
τόπους εὑρεῖν· ἐν οἷς κατὰ
τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν· ἧς ἐ-
πέχεις περικοπῆς ἀναλαβὼν
τὸν προκείμενον ἀριθμόν· ἐ-
πιζητήσας τε αὐτὸν ἐν τῷ
κανόνι· ὃν ἡ διὰ τοῦ κινναβάρεως

[illegible] στοσ ὑπο[illegible]

[illegible] θεὸν διὰ τῶν [illegible]

[illegible] λαμβανό ρος [illegible]

[illegible] καὶ τί [illegible]

Θη[illegible] τοῖς [illegible] καὶ [illegible]

δὲ καὶ τοῖς τῶν λοιπῶν εὐ-

αγγελιστῶν ἄρτι [illegible]

ἐν τῷ [illegible] χρισ-

τῷ [illegible] παρακελευόμενος·

[illegible] Θη[illegible] δὲ αὐτοὺς ἐν-

δον ἐν τοῖς [illegible] εὐαγγελι-

στοῖς· παραπλησίαν λό-

γον τοῖς αὐτοῖς εὑρήσεις· ὅ-

ρος [illegible] Κω :-

[illegible]

τοῦ [illegible] [illegible]

ἢ οὐ [illegible] [illegible]

[illegible] καθολικ[illegible] [illegible]

τὸ εὐαγγέλιον [illegible]

[illegible] ἀφθαρσίαν [illegible]

[illegible]

[illegible]

τοῖς [illegible]

τὸ εὐαγγέλιον [illegible]

[illegible] παρουσίαν [illegible]

ἐπὶ τῶν [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου κεφάλαια

α περὶ τῶν μάγων:
β περὶ τῶν ἀναιρεθέντων παιδίων:
γ περὶ ὧν ὁ Ἰωάννης ἐκήρυξε βασιλείαν οὐρανῶν:
δ περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ σωτῆρος:
ε περὶ τῶν μακαρισμῶν:
ς περὶ τοῦ λεπροῦ:
περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου:
περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου:
περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων:
περὶ τοῦ μὴ ἐπιτραπέντος ἀκολουθῆσαι:
περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων:
ιβ περὶ τῶν δαιμονιζομένων:
ιγ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ:
περὶ τοῦ Ματθαίου:
περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου:
περὶ τῆς αἱμορροούσης:
περὶ τῶν δύο τυφλῶν:
περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ:
περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διατάξεως:
περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰωάννου:

περὶ τοῦ [illegible]
περὶ τοῦ [illegible]
περὶ τῶν [illegible]
περὶ τῶν [illegible]
περὶ Ἰωάννου [illegible]
περὶ τῶν [illegible]
περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπατήσεως:
περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ:
περὶ τῆς Χαναναίας:
περὶ τῶν θεραπευθέντων ὄχλων:
περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων:
περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων:
περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως:
περὶ τῆς μεταμορφώσεως:
περὶ τοῦ σεληνιαζομένου:
περὶ τῶν αἰτούντων τὰ δίδραχμα:
περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων:
περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων παραβολή:
περὶ τοῦ ὀφείλοντος μυρία τάλαντα:
περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι
τὴν γυναῖκα:

περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου·
περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν·
περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου·
περὶ τῶν δύο τυφλῶν·
περὶ τῆς ὄνου καὶ τοῦ πώλου·
περὶ τυφλῶν καὶ χωλῶν·
περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς·
περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων·
περὶ τῶν δύο υἱῶν παραβολή·
περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή·
περὶ τῶν καλουμένων εἰς τοὺς γάμους·
περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον·
περὶ τῶν σαδδουκαίων·
περὶ τοῦ νομικοῦ·
περὶ τοῦ ἐπερωτήματος τοῦ κυρίου πρὸς τοὺς φαρισαίους·
περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων·
περὶ τῆς συντελείας·
περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας·
περὶ τῶν δέκα παρθένων·
περὶ τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων·

περὶ τῆς αἰτησ...

Βίβλος γενέσεως Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ
υἱοῦ Δα(υὶ)δ. υἱοῦ Ἀβραάμ.
Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἰούδας
δὲ ἐγέννησε τὸν φ...

τῶν καλουμένων εἰς τὸν γάμον:
τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον:
περὶ τῶν σαδδουκαίων:
περὶ τοῦ νομικοῦ:
περὶ τῆς τοῦ χριστοῦ ἐπερωτήσεως πρὸς τοὺς φαρισαίους:
περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων:
περὶ τῆς συντελείας:
περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας:
περὶ τῶν δέκα παρθένων
τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων:

[illegible]

ίβλος γενέσεως ἰυ̅ χυ̅.
υἱοῦ δα̅δ. υἱοῦ ἀβραάμ.
ἀβραὰμ. ἐγέννησε. τὸν ἰσαάκ.
ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰακώβ. ἰακὼβ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἰούδαν καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. ἰού
δας δὲ ἐγέννησε. τὸν φαρὲς

καὶ τὸν ζαρὰ ἐκ τῆς θάμαρ·
φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν ἐσρώμ·
ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀράμ·
ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμιναδ-
άβ· ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε
τὸν ναασσών· ναασσὼν δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν σαλμών· σαλμὼν δὲ
ἐγέννησε τὸν βοὸζ ἐκ τῆς ῥαχάβ·
βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν ὠβὴδ
ἐκ τῆς ῥούθ· ὠβὴδ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἰεσσαί· ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε
τὸν δαβὶδ τὸν βασιλέα· δαβὶδ
δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ οὐρίου· σο-
λομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν ῥοβοάμ·
ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀβιά·
ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀσά·
ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσα-
φάτ· ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωράμ· ἰωρὰμ δὲ ἐγέν-

νησε τὸν [illegible]
ννησε τὸν [illegible]
ἐγέννησε τὸν [illegible]
ἐγέννησε τὸν [illegible]
δὲ ἐγέννησε τὸν [illegible]
μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμών·
ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσίαν·
ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεχονί-
αν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἐπὶ
τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος· μετὰ
δὲ τὴν μετοικεσίαν βαβυλῶνος·
ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν σαλα-
θιήλ· σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε
τὸν ζοροβάβελ· ζοροβάβελ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἀβιούδ· ἀβιοὺδ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιακείμ· ἐλι-
ακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀζώρ·
ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν σαδώκ·
σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀχείμ·
ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιούδ·

2. LES QUATRE ÉVANGILES DE SLAN[illegible]ZA PREMIÈRE MOITIÉ DU XIIIe s.

Inv. 73; cote ancienne 101; Usp. IV, 3, p. 13[illegible]4; VI, 103; Sa. 75, p. 402.

Parch., cm. 23,5 × 17,2, ff. I + 389, 778 pages, I.

Écriture calligraphique impeccable, à 20 lignes en minuscule liturgique du XIIIe s., deux mains. Ornement de type classique byzantin. Bandeaux rectangulaires et initiales aux pp. 19 et 343, bandeaux avec une déc[illegible] rectangulaire en bas et initiales aux pp. 216 et 555, bandeau rectangulaire étroit — p. 711, bandeau secondaire une ligne ondée — p. 777; tous ces éléments décoratifs sont tracés à l'encre rouge.

Reliure cuir sur ais en bois avec rainures le long des bords. Le plat antérieur présente un encadrement rectangulaire avec [illegible] petites rosettes, cercles et fleurons gaufrés, sur le plat postérieur — losange fleuronné coupé de diag[illegible]. Cuir déchiré au dos.

Texte au complet, avec le canon d'Eusèbe au commencement [illegible] 9 — 12 [illegible] Κοσμᾶ μοναχ[illegible] [illegible] ἀδελφῷ ἐν [illegible] 12 — 1[illegible] Ἀλεξανδρεὺς [illegible] pp. [illegible] de Matthieu — [illegible] 14 [illegible]

ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλε-
άζαρ· ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε
τὸν ματθάν· ματθὰν δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἰακώβ· ἰακὼβ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἰωσὴφ· τὸν
ἄνδρα μαρίας ἐξ ἧς ἐγεν-
νήθη ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός· πᾶσαι
οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραὰμ
ἕως δαυίδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες·
καὶ ἀπὸ δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας
βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσ-
σαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας
βαβυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ, γενεαὶ
δεκατέσσαρες:
τοῦ δὲ ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις, οὕτως
ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μαρίας τῷ ἰωσήφ· πρὶν ἢ
συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ
ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου· ἰωσὴφ
δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὤν·

ζειν θέλων [illegible]
γματίσαι [illegible]
λῦσαι αὐτήν· ταῦτα [illegible]
ἐνθυμηθέντος [illegible]
κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη [illegible]
ἰωσὴφ υἱὸς δαυίδ· μὴ φοβηθῇς
παραλαβεῖν μαριὰμ τὴν γυ-
ναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν
ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου· τέξεται
δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
τοῦ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει,
καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ· ὅ
ἐστι μεθερμηνευόμενον, με-
θ' ἡμῶν ὁ θεός· διεγερθεὶς δὲ ὁ

ὁ ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν
ὡς προσέταξεν αὐτῷ
ὁ ἄγγελος κυρίου· καὶ παρέλαβε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐ-
γίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν· τέλος
Τοῦ δὲ ἰησοῦ χριστοῦ γεννηθέντος
ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας.
ἐν ἡμέραις ἡρῴδου τοῦ βασι-
λέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνα-
τολῶν παρεγένοντο εἰς ἱερο-
σόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστιν
ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων· εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν
ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλ-
θομεν προσκυνῆσαι αὐτόν·
ἀκούσας δὲ ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς
ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἱεροσόλυμα
μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάντας

τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς
τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν
ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας· οὕ-
τως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφή-
του· καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ ἰούδα
οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡ-
γεμόσιν ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξε-
λεύσεται ἡγούμενος· ὅστις ποι-
μανεῖ τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ·
τότε ἡρῴδης λάθρα καλέσας
τοὺς μάγους ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν
τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου
ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς
βηθλεὲμ εἶπε· πορευθέντες
ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ
τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγ-
γείλατέ μοι· ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτῷ· οἱ δὲ ἀκού-
σαντες τοῦ βασιλέως, ἐπο-

† ἐπιλύχνιον τῆ χυ[illegible]

ρεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ
ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆ
γεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη
ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰ
δόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχά
ρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.
Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν,
εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας
τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες,
προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ
ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς
αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ
δῶρα· χρυσόν· καὶ λίβανον·
καὶ σμύρναν· καὶ χρηματισθέν
τες κατ᾽ ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι
πρὸς Ἡρώδην, δι᾽ ἄλλης ὁδοῦ
ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν
αὐτῶν:
Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν,
ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κα

τ᾽ ὄναρ [illegible]
ἐγερθεὶς [illegible]
μητέρα αὐτοῦ· καὶ φεῦ[illegible]
καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν [illegible]
μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζη[illegible]
τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό·
ὁ δὲ ἐγερθείς, παρέλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
νυκτός· καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυ
καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς
Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη
θὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προ
φήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου
ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου· Τότε
Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη
ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη
λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε
πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν
Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ

[illegible]

κατὰ τὸν χρόνον
ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων·
τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος·
φωνὴ ἐν ῥαμᾷ ἠκούσθη· θρῆνος
κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς·
ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς·
καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι
ὅτι οὐκ εἰσί· [illegible]

Τελευτήσαντος τοῦ ἡρώδου·
ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ φαί-
νεται τῷ ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ λέ-
γων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδί-
ον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ πορεύου
εἰς γῆν ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδίου· ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέ-
ρα αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν εἰς γῆν ἰσραήλ·
ἀκούσας δὲ ὅτι ἀρχέλαος βα-

[illegible]
τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν·
ὅτι ναζωραῖος κληθήσεται·

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
παραγίνεται ἰωάννης ὁ βα-
πτιστὴς· κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς ἰουδαίας καὶ λέγων· μετανο-
εῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς
ὑπὸ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ὁ ἰωάννης εἶχε

[illegible]
[illegible] καὶ ζώνην δερματίνην [illegible]
[illegible]
αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες
καὶ μέλι ἄγριον. τότε
ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱερο-
σόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ
πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου·
καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισ-
αίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρ-
χομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχ-
ιδνῶν· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον
τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε
λέγειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα [illegible]

[illegible]
ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων
κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκό-
πτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι ιβ
εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου
ἐστίν· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑπο-
δήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς
βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ· οὗ τὸ
πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ
διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα
αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον
αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ
δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ
ἀσβέστῳ:

Τότε παραγίνεται ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην
πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτι-
σθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰω(άννης) διε-
κώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρεί-
αν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· καὶ
σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες
ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέπον ἐστὶν
ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιο-
σύνην· τότε ἀφίησιν αὐτόν.
Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, ἀνέβη εὐθὺς
ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνε-
ῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδε
τὸ πν(εῦμ)α τοῦ θ(εο)ῦ καταβαῖνον ὡσεὶ
περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ'
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν
οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱ(ό)ς
μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα.

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ...

Τότε ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀνήχθη ...
ὑπὸ τοῦ πν(εύματο)ς ...
τοῦ διαβόλου· καὶ νη(στεύσας)
ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ
νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον
ἐπείνασε· καὶ προσελθὼν αὐτῷ
ὁ πειράζων, εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θ(εο)ῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι
ἄρτοι γένωνται· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε· γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ
διὰ στόματος θ(εο)ῦ· τότε παρα-
λαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν· καὶ ἵστησιν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει
αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ, βάλε σεαυτὸν
κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέ-
λοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ·
καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε

τοῦ κόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν
γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις
κύριον τὸν θεόν σου· πάλιν παρα-
λαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος
εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν. καὶ δεί-
κνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας τοῦ κόσμου. καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν. καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα
πάντα σοι δώσω ἐὰν πεσὼν
προσκυνήσῃς μοι. τότε
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κύριον τὸν
θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ
μόνῳ λατρεύσεις. τότε ἀφίησιν
αὐτὸν ὁ διάβολος. καὶ ἰδοὺ ἄγ-
γελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν
ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης
παρεδόθη, ἀνεχώρησεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν

τὴν Ναζαρὲτ ἐλθὼν κατῴ-
κησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν
παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζα-
βουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ Ζα-
βουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ,
ὁδὸν θαλάσσης πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου· Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·
ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει
εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς κα-
θημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ
θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.
ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσ-
σειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε·
ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν :-
[illegible] περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς [illegible]
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
εἶδε [illegible]

λεγόμενον πέτρον· καὶ ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας
ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν·
ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω
ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέως
ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολού-
θησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθ(εν)
εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς· ἰά-
κωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ
ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ ζεβεδαίου
τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας
τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν
αὐτούς· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες
τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ· καὶ περιῆγεν
ὅλην τὴν γαλιλαίαν ὁ ἰ(ησοῦ)ς δι-
δάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν·
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον

ΠΕΡΙ ΔΙ[illegible]

τῆς βασιλείας [illegible]
καὶ θεραπεύων [illegible]
καὶ πᾶσαν μαλακίαν [illegible]
Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς
ὅλην τὴν συρίαν· καὶ προσή-
νεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔ-
χοντας ποικίλαις νόσοις καὶ
βασάνοις συνεχομένους καὶ
δαιμονιζομένους καὶ σεληνια-
ζομένους καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας καὶ δεκαπόλεως
καὶ ἱεροσολύμων· καὶ ἰουδαίας
καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου· ἰδὼν
δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ
ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων·
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι

αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι
αὐτοὶ παρακληθήσονται.
Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ δι-
ψῶντες τὴν δικαιοσύνην
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι
αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρ-
δίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί ὅτι
αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕ-
νεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδί-
σωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι.

[illegible]

καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι
ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίρετε καὶ ἀγα-
λλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς
προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.
Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς. ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει
ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ
καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.
οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι
ἐπάνω ὄρους κειμένη. οὐδὲ
καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν
αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον. ἀλλ' ἐ-
πὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω
λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμ-

προσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα·
καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε
ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νό-
μον. ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλ-
θον καταλῦσαι ἀλλὰ πλη-
ρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ. ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ
μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου
ἕως ἂν πάντα γένηται.
ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐν-
τολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων.
καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους·
ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς
δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος
μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύ-
σῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον
τῶν γραμματέων καὶ φαρι-
σαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἠκού-
σατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
οὐ φονεύσεις· ὃς δ᾽ ἂν φονεύσῃ,
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἔνοχος
ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ᾽ ἂν εἴπῃ τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος
ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ᾽ ἂν εἴπῃ
μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέ-
ενναν τοῦ πυρός· ἐὰν οὖν προσ-
φέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυ-
σιαστήριον· κἀκεῖ μνησθῇς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ
σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου
ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου

καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι
τῷ ἀδελφῷ σου· καὶ τότε ἐλθὼν
πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου
ταχὺ ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ
μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παρα-
δῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ·
καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ
ὑπηρέτῃ· καὶ εἰς φυλακὴν
βληθήσῃ. ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν· ἕως ἂν
ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· οὐ μοι-
χεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι
πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς
τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη
ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλ-
μός σου ὁ δεξιὸς σκανδα-
λίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ

βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν
μελῶν σου· καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.
καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκαν-
δαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν
τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.
Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ
ἀποστάσιον· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν·
ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου
πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι·
καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην
γαμήσῃ, μοιχᾶται. Πάλιν
ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς
ἀρχαίοις· οὐκ ἐπιορκήσεις

[illegible]

ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρ-
κους σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· μὴ
ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ,
ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ θεοῦ· μήτε
ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι
τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς ἱε-
ροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ
τοῦ μεγάλου βασιλέως· μήτε
ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς· ὅτι
οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν
ἢ μέλαιναν ποιῆσαι· ἔστω δὲ
ὁ λόγος ὑμῶν, ναί, ναί· οὔ, οὔ·
τὸ δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ
πονηροῦ ἐστιν· ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀ-
φθαλμοῦ· καὶ ὀδόντα, ἀντὶ
ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλ-
λ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν
δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ

καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέλον-
τί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶ-
νά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ
τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγα-
ρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ
δύο· τῷ αἰτοῦντί σε δίδου·
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ
δανείσασθαι, μὴ ἀποστραφῇς·
ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου,
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς·
καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν
ὑμᾶς· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς
καὶ διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως
γένησθε υἱοὶ τοῦ πρς ὑμῶν
τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥ-

ΤΥΡΟΦ

λιον αὐτοῦ, ἀνατέλλει ἐπὶ πο-
νηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ
δικαίους καὶ ἀδίκους·
ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε· οὐχὶ
καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι·
καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους
ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε·
οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν·
ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστι:
Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην
ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι
αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔ-
χετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ὅταν οὖν ποιῇς
ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς
ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συνα-

γωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως
δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν· σοῦ δὲ ποι-
οῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω
ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου·
ὅπως ᾖ ἡ ἐλεημοσύνη σου ἐν
τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέ-
πων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι
ἐν τῷ φανερῷ· Καὶ ὅταν προ-
σεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνί-
αις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προ-
σεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι
τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν· σὺ
δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς
τὸ ταμιεῖόν σου καὶ κλείσας
τὴν θύραν σου, πρόσευξαι

τοῦ πατρός σου τοῦ ἐν τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, αὐτὸς δώσει σοι ἐν τῷ
φανερῷ· προσευχόμενοι δὲ
μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ
οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσα-
κουσθήσονται· μὴ οὖν ὁμοιω-
θῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε πρὸ
τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν· οὕτως
προσεύχεσθε ὑμεῖς· πάτερ
ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθή-
τω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασι-
λεία σου· γενηθήτω τὸ θέλη-
μά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν·
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰ-
σενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν·
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·
ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀμήν·
Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει
καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·
ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις
τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παρα-
πτώματα ὑμῶν· ὅταν δὲ νη-
στεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζου-
σι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν· ὅπως
φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν· σὺ δὲ νηστεύων
ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ

πρόσωπόν σου νίψαι· ὅπως μὴ φανῇς
τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων· ἀλλὰ τῷ πατρί σου
τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώ-
σει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν
θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπου
σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει,
καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι
καὶ κλέπτουσι. θησαυρίζετε δὲ
ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ· ὅπου
οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει,
καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν
οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γάρ ἐστιν
ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ
ἡ καρδία ὑμῶν.
Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀ-
φθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλ-
μός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·
ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ,

ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν
ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον.
Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει
καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς
ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου
καταφρονήσει. οὐ δύνασθε
θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμν-
ᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φά-
γητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ
σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε.
οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς,
καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;
ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν
οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνά-
γουσιν εἰς ἀποθήκας· καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά·

οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε
αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
μνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα· καὶ περὶ ἐνδύματος τί με-
ριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ κρίνα
τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ·
οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ
σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν
τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ
σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλί-
βανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν· οὐ πολλῷ μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μερι-
μνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν
ἢ τί πίωμεν· ἢ τί περιβαλώ-
μεθα· πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε

τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε
δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ
ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν·
μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν
αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει
τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ
ἡ κακία αὐτῆς :: ἀρχ(ὴ)
Μὴ κρίνετε· ἵνα μὴ κριθῆτε·
ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κρι-
θήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε
μετρηθήσεται ὑμῖν· τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀ-
φθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς
ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σοῦ·
ὑποκριτά· ἔκβαλε πρῶτον τὴν
δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· (κ)

τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
τοῦ ἀδελφοῦ σου. μὴ δῶτε τὸ
ἅγιον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε
τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπρο
σθεν τῶν χοίρων· μήποτε κατα
πατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν
αὐτῶν· καὶ στραφέντες ῥήξωσιν
ὑμᾶς. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε
καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν
εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
ξγ Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃν ἐὰν
αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον· μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἰχθὺν
αἰτήσῃ· μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴ
δατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς
τέκνοις ὑμῶν· πόσῳ μᾶλλον

ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει
ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. μ
Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως
ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν
ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Εἰσέλθετε
διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλα
τεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν·
καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς· ὅτι στενὴ ἡ πύλη· καὶ τε
θλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ζωήν· καὶ ὀλίγοι εἰσὶν
οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν. Προσ
έχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς
ἐν ἐνδύμασι προβάτων· ἔσωθεν
δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν
καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε
αὐτούς. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ

ἀκανθῶν σταφυλὰς, ἢ ἀπὸ
τριβόλων σῦκα; οὕτως
πᾶν δένδρον ἀγαθὸν, καρποὺς
καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν
δένδρον, καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀ-
γαθὸν, καρποὺς πονηροὺς ποι-
εῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν· τέλος
Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται. ἄραγε ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε, εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. τέλος
Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ κύριε κύριε· οὐ τῷ σῷ
ὀνόματι προεφητεύσαμεν,

καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια
ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;
καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς
ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀπο-
χωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν. τέλος
Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς
λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς,
ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ,
ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κα-
τέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ
ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι
καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ,
καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο
γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ πᾶς
ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους
καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιω-
θήσεται ἀνδρὶ μωρῷ· ὅστις

ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη
ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ
καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι· καὶ
προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ
καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς
μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε συνε-
τέλεσεν ὁ Ἰς τοὺς λόγους τούτους,
ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδά-
σκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν
ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.
Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους
ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσε-
κύνει αὐτῷ λέγων· Κε ἐὰν θέλῃς,
δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ
ὁ Ἰς λέγων· θέλω καθαρίσθητι.
καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ

ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς·
ὅρα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλ᾽ ὕπαγε
σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ
προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσ-
έταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερ-
ναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑ-
κατόνταρχος παρακαλῶν
αὐτὸν καὶ λέγων· Κε ὁ παῖς μου
βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παρα-
λυτικός, δεινῶς βασανιζό-
μενος. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς· ἐγὼ
ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος
ἔφη· Κε οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου
ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλ-
λὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰα-
θήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων
ὑπ᾽ ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ

60

λέγω τούτῳ πορεύθητι,
καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ
ἔρχου καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δού-
λῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ
ζι ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰς, ἐθαύμασε
καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ
ἰηλ τοσαύτην πίστιν εὗρον·
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι.
καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ
υἱοὶ τῆς βασιλείας, ἐκβληθή-
σονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον.
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
ζπ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ
εἶπεν ὁ ἰς τῷ ἑκατοντάρχῃ·
ὕπαγε· καὶ ὡς ἐπίστευσας, γε-
νηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ,

ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὑπο-
στρέψας ὁ ἑκατόνταρχος εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ, εὗρε τὸν παῖδα αὐτοῦ
ὑγιαίνοντα·
ηκ Καὶ ἐλθὼν ὁ ἰς εἰς τὴν οἰκίαν
πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ
βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν·
καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς·
καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός·
καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ·
ὀψίας δὲ γενομένης, προσή-
νεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα
λόγῳ· καὶ πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἠσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε,
καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν· ἰδὼν

δὼν δὲ ὁ ἰς πολλοὺς ὄχλους περὶ
αὐτόν. ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς
τὸ πέραν· καὶ προσελθὼν εἷς
γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· διδά-
ΙΕ σκαλε ἀκολουθήσω σοι· ὅπου ἐὰν
ἀπέρχῃ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
σκηνώσεις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.
ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
εἶπεν αὐτῷ· κε· ἐπίτρεψόν μοι
πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι
τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· καὶ ἄφες τοὺς
ΙΑ νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.
Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον,
ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας
ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε

ΙΔ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῆς θαλάσσης

τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ
τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.
καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ,
ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κε
σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα. καὶ
λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλι-
γόπιστοι· τότε ἐγερθεὶς ἐπε-
τίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ
θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν
λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος
ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα
ὑπακούουσιν αὐτῷ·
ΙΒ Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν
εἰς τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν,
ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμο-
νιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερ-
χόμενοι χαλεποὶ λίαν·
ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν
διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ

ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν
καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ· ἦλθες ὧδε
πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς·
ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη
χοίρων πολλῶν βοσκομένη.
οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν
αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις
ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑπάγετε. οἱ δὲ
ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν
ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ ἰδοὺ
ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν· καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες
ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς
τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν
πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονι-
ζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ

ΙΓ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ

πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάν-
τησιν τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν
παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διε-
πέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν. καὶ ἰδοὺ προσ- ΙΓ
έφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ
κλίνης βεβλημένον. καὶ
ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν,
εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει
τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου. καὶ ἰδού τινες τῶν
γραμματέων, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς
ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν
εἶπεν· ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε
πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν εὐκοπώ-
τερον εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου

αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν ἔγειρε καὶ
περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι
ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας,
τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐ-
γερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην
καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ
ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐ-
θαύμασαν καὶ ἐδόξασαν
τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις·
Καὶ παράγων ὁ Ἰς ἐκεῖθεν εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώ-
νιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ
λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ
ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμέ-
νου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τε-
λῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες

συνανέκειντο τῷ Ἰῦ καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες
οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει
ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ὁ δὲ Ἰς
ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ·
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευ-
θέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν ἔ-
λεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ
ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλ'
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν·
Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες·
διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
νηστεύομεν πολλά· οἱ δὲ μα-
θηταί σου οὐ νηστεύουσι· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· μὴ δύνανται
οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν

ἐφ᾽ ὅσον μετ᾽ αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος;
ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος,
καὶ τότε νηστεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ
ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους
ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ·
αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἱματίου· καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται· οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ
οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπο-
λοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς· καὶ ἀμ-
ΙϚ φότεροι συντηροῦνται. +
ἀρχ(ή) Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς,
ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει
αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι
ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες
τὴν χεῖρά σου ἐπ᾽ αὐτὴν καὶ ζήσεται.

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰ(ησο)ῦ:

καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ
ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ΙΖ
ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥ-
ψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν
μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἐπιστραφεὶς
καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· θάρσει θύ-
γατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος. καὶ ἰδὼν
τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θο-
ρυβούμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀνα-
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κο-
ράσιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατε-
γέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη
ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε
τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ

ιζ περὶ τῶν δύο τυφλῶν

κοράσιον· καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.
Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ἰυ, ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρά-
ζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
υἱὸς δαδ. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκί-
αν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί· καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· πιστεύετε ὅτι δύ-
ναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ·
ναὶ κε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν
γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμή-
σατο αὐτοῖς ὁ ἰς λέγων· ὁρᾶτε μη-
δεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
ιη Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ προ-
σήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαι-
μονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος
τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός.

περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ

ιθ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν μαθητῶν

καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες·
οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ ἰσλ.
οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περι-
ῆγεν ὁ ἰς τὰς πόλεις πάσας
καὶ τὰς κώμας· διδάσκων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν· καὶ κη-
ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας·
καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνί-
σθη περὶ αὐτῶν· ὅτι ἦσαν ἐσκυλ-
μένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρό-
βατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. τότε
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν
θερισμὸς πολύς· οἱ δὲ ἐργάται
ὀλίγοι. δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου
τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ
ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων· ὥστε
ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύ-
ειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μα-
λακίαν· τέλος.
Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων
τὰ ὀνόματα ἐστὶ ταῦτα· πρῶ-
τος σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος·
καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
ἰάκωβος ὁ τοῦ ζεβεδαίου·
καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
φίλιππος, καὶ βαρθολο-
μαῖος· θωμᾶς, καὶ ματθαῖος
ὁ τελώνης· ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλ-
φαίου· καὶ λεββαῖος, ὁ ἐπικλη-
θεὶς θαδδαῖος· σίμων ὁ καναρίτης,
καὶ ἰούδας ἰσκαριώτης· ὁ καὶ
παραδοὺς αὐτόν·

Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν
ὁ ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων·
εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε·
καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ
εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλ-
λον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπο-
λωλότα οἴκου ἰσραήλ· πορευόμενοι
δὲ κηρύσσετε λέγοντες· ὅτι
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· νεκροὺς
ἐγείρετε· λεπροὺς καθαρίζετε·
δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε·
Μὴ κτήσησθε χρυσὸν· μηδὲ ἄργυρον·
μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας
ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν· μηδὲ
δύο χιτῶνας· μηδὲ ὑποδήματα·
μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ
ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστιν·
Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλ-

θητε· ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ
ἄξιός ἐστι, κἀκεῖ μείνατε· ἕως
ἂν ἐξέλθητε· εἰσερχόμενοι
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε
αὐτήν· λέγοντες· εἰρήνη τῷ
οἴκῳ τούτῳ· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰ
κία ἀξία· ἐλθέτω ἡ εἰρήνη
ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ
ἀξία ἡ εἰρήνη ὑμῶν, πρὸς
ὑμᾶς ἐπιστραφήτω· καὶ ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ
τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξερχόμενοι
τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης,
ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν
τῶν ποδῶν ὑμῶν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται γῇ σο
δόμων καὶ γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ:
Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρό
βατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε

οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ
ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί· προσ
έχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παρα
δώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια·
καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ
ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς
ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔ
θνεσιν· ὅταν δὲ παραδιδῶσιν
ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς
ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλή
σετε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντ
ες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ
λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παραδώσει
δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσον
ται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσου
σιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι

ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
οὗτος σωθήσεται.
Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν
ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις
τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδά-
σκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν
κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μα-
θητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδά-
σκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος.
Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζε-
βοὺλ ἀπεκάλεσαν, πόσω μᾶλλον
τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβη-
θῆτε αὐτούς.
Οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον
ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ
κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὃ λέγω

ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ
φωτί, καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε
κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.
καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀπο-
κτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ
ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι·
φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυ-
νάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. οὐχὶ δύο
στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται;
καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται
ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν.
ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί. μὴ
οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς.
Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν
ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμ-
προσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς

οὐ(ρα)νοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί
με ἔμπροσθεν τῶν ἀν(θρώπ)ων, ἀρνήσομαι
αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου
τοῦ ἐν τοῖς οὐ(ρα)νοῖς· μὴ νομίσητε
ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ
τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην,
ἀλλὰ μάχαιραν· ἦλθον γὰρ δι-
χάσαι ἄν(θρωπ)ον κατὰ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ·
καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μ(ητ)ρ(ὸ)ς
αὐτῆς· καὶ νύμφην κατὰ τῆς
πενθερᾶς αὐτῆς· ἐχθροὶ τοῦ
ἀν(θρώπ)ου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ:
Ὁ φιλῶν π(ατέ)ρα ἢ μ(ητέ)ρα ὑπὲρ ἐμὲ
οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ,
οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ
λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔ-
στι μου ἄξιος· Ὁ εὑρὼν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν·

καὶ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν·
ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται·
καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται
τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ δεχό-
μενος προφήτην εἰς ὄνομα
προφήτου, μισθὸν προφήτου
λήψεται· ὁ δεχόμενος δί-
καιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν
δικαίου λήψεται· καὶ ὃς ἐὰν πο-
τίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων
ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄ-
νομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ:
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς διατάσσων
τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκ(ειν)
καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν·
Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χ(ριστο)ῦ·

[illegible]

πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος
ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες ἀπαγγείλατε
Ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·
τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ
περιπατοῦσι· λεπροὶ καθα-
ρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι·
νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται· καὶ μακάρι-
ός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων,
ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις
περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθετε
εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κά-
λαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρω-
πον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσ-
μένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φο-

ροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βα-
σιλέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθετε
ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω
ὑμῖν, καὶ περισσότερον προ-
φήτου· οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ
γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζων Ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μεί-
ζων αὐτοῦ ἐστιν· ἀπὸ δὲ τῶν ἡμε-
ρῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπά-
ζουσιν αὐτήν· πάντες
γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος
ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν·

καὶ [illegible]
τοῦ ἰσραὴλ [illegible]
[illegible]
τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν
ταύτην· ὁμοία ἐστὶ παιδίοις
ἐν ἀγοραῖς καθημένοις· καὶ
προσφωνοῦσι τοῖς ἑτέροις
αὐτῶν καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν
ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐ-
θρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐ-
κόψασθε· ἦλθε γὰρ ἰωάννης
μήτε ἐσθίων μήτε πίνων,
καὶ λέγουσι δαιμόνιον ἔχει·
ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων
καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος
φάγος καὶ οἰνοπότης· τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ
ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς. τότε ἤρξατο
ὀνειδίζειν τὰς πόλεις

[illegible]
αἱ γενόμεναι [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
λέγω ὑμῖν· τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότε-
ρον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ σὺ καπερ-
ναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψω-
θεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβα-
σθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις
ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γε-
νόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν
μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι γῇ σοδόμων
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ σοί. ἐν ἐκείνῳ
τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰσ̄

[illegible]

[illegible] ταῦτα ἀπὸ [illegible]
[illegible] καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.
εἰς [illegible] Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώ-
σκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν
πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ
υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ
ριβ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με
πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ
πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύ-
σω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ,
ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυ-
σιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός.

[illegible]

καὶ τὸ φορτίον μου [illegible]
Ἐν ἐκείνῳ [illegible]
ὁ [illegible] τοῖς [illegible]
ρίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐ-
πείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν
στάχυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ Φα-
ρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ·
ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν
ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέ-
γνωτε τί ἐποίησε Δαυΐδ
ὅτε ἐπείνασε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
θῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσε-
ως ἔφαγεν· οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ
φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ
τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; ἢ οὐκ ἀνέ-
γνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς
σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ
τὸ σάββατον βεβηλοῦσι καὶ

ΚΑ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα

ἀναίτιοί εἰσι; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε.
εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν ἔλεος
θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κα-
τεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους·
κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββάτου
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. τέλος [illegible]
Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος
ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν λέ-
γοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι
θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν
αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται
ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἕξει πρό-
βατον ἕν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο
τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον,
οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;
πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προ-
βάτου· ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββα-

ΚΒ περὶ τοῦ [illegible]

σι καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει
τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα·
καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη
ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. τέλος [illegible] Οἱ δὲ
Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον
κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες ὅπως
αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.
Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
πάντας· καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς
ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιή-
σωσιν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν
ᾑρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου ὃν
εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω
τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρί-
σιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ·
οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις

ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φω[νὴν]
αὐτοῦ· κάλαμον συντετριμ-
μένον οὐ κατεάξει· καὶ λί[νον]
τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως
ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν·
καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἔθνη ἐλ-
πιοῦσι· τέλος

ριθ Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμο-
νιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφὸς·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν· ὥστε
τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν, καὶ
λαλεῖν καὶ βλέπειν· καὶ ἐξίσταντο
πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι
ρκ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ· οἱ δὲ φαρι-
σαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· οὗτος
οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· εἰ μὴ
ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν
ρκα δαιμονίων· εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς·
πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ᾽

ΤΓ ΤΛ ΕΥ [illegible]

ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα
πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα [illegible]
ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται· [illegible]
τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει [illegible]
ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται [illegible]
ἡ βασιλεία αὐτοῦ· [illegible]
βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι·
διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται
κριταί· εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑ-
μᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἢ πῶς δύ-
ναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ δι-
αρπάσαι· ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν
ἰσχυρὸν καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει· τέλος ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ, ρκβ
κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων
μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει· διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία

[illegible] ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι

μία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις·
τοῦ πνς βλασφημία, οὐκ ἀφεθή-
σεται τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ
λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφε-
θήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ
τοῦ πνς τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται
αὐτῷ· οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε
ἐν τῷ μέλλοντι. ἢ ποιήσατε τὸ
δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε
τὸ δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρ-
ποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. γεν-
νήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε
ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες·
ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδίας, τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς
ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκ-
βάλλει τὰ ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς
ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκ-

Τῇ ϛ' τῆς α' τοῦ [illegible]

ἐκβάλλει τὰ [illegible]
ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν
λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι
περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ·
καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικα-
σθήσῃ. τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν
γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγοντες·
διδάσκαλε θέλομεν ἀπὸ σοῦ ση-
μεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον
οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ ση-
μεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. ὥσ-
περ γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ
τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. [illegible]
[illegible]

[illegible]

κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι με-
τενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε·
βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν
τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν
ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι
τὴν σοφίαν σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ
ιμ πλεῖον σολομῶνος ὧδε· ὅταν
δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων
τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ εὑρίσκει·
τότε λέγει· ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶ-
κόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ
ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα
σεσαρωμένον καὶ παραλαμ-
βάνει μεθ' ἑαυτοῦ, ἑπτὰ ἕτερα
πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ·
καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ·

καὶ γίνεται τὰ [illegible]
ἐκείνου χείρονα [illegible]
οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ πονηρᾷ· ἔτι δὲ αὐτοῦ λα-
λοῦντος τοῖς ὄχλοις· ἰδοὺ ἡ
μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστή-
κεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ
λαλῆσαι· εἶπε δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ
μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω
ἑστήκασι ζητοῦντές σοι λαλῆσαι·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι
αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες
εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου· καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ
ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ ἰς

[illegible] ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ [illegible]

[illegible] ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο
παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη-
σαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί· ὥστε
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα
καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν ἱστήκει· καὶ ἐλά-
λησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παρα-
βολαῖς λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ κατέφαγεν αὐτά· ἄλλα
δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου
οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως
ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐ-
καυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ῥίζαν ἐξηράνθη· ἄλλα δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά·

[illegible]

[illegible]

ἀκούειν ἀκουέτω· καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· διατί
ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ
μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν·
ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται· ὅστις
γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περι-
σσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· ιλγ
διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς
λαλῶ· ὅτι βλέποντες οὐ βλέ-
πουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκού-
ουσιν οὐδὲ συνιοῦσι· καὶ ἀνα-
πληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία
Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκού-

[illegible] ἐφ' αὐτοῖς [illegible]
[illegible] ἡ λέξις· καὶ [illegible]
[illegible] ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λα-
οῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκου-
σαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμ-
μυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκού-
σωσι· καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι· καὶ ἐπι-
στρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς.
τέλ Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί,
ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν
ὅτι ἀκούει· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν·
ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι
ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ
οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε,
καὶ οὐκ ἤκουσαν· ὑμεῖς οὖν ἀκού-
σατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπεί-
ροντος· παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ
συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς [illegible]

[illegible]
[illegible] ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς. [illegible]
ὁ τὸν λόγον ἀκούων [illegible]
χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· [illegible]
δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι·
γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.
ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ
αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος
γίνεται· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀ-
κούων καὶ συνιῶν· ὃς δὴ καρποφορεῖ
καὶ ποιεῖ· ὃ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἑξήκοντα·
ὁ δὲ τριάκοντα. ἄλλην παρα-
βολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων·
[illegible] ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

[illegible] παραβολὴν [illegible]

ἀνῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα
ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ κα-
θεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ
ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρε ζιζάνια
ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν·
ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ
καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ
τὰ ζιζάνια· προσελθόντες
δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου
εἶπον αὐτῷ· κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα
ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν
οὖν ἔχει ζιζάνια· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς·
ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν·
οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις οὖν
ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;
ὁ δὲ ἔφη· οὔ· μήποτε συλλέγον-
τες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώ-
σητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον·
ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότε-
ρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ

θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς·
συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια
καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας
πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά·
τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν
ἀποθήκην μου· Ἄλλην παρα-
βολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
κόκκῳ σινάπεως· ὃν λαβὼν
ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·
ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν
σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐ-
ξηθῇ μεῖζον πάντων τῶν λα-
χάνων ἐστὶ καὶ γίνεται δένδρον·
ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· Ἄλλην
παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν

[illegible]

σα ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ
ἐζυμώθη ὅλον· ταῦτα πάντα
ἐλάλησεν ὁ ἰς̄ ἐν παραβολαῖς
τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς παραβολῆς
οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυ-
μμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·
τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ἰς̄· καὶ προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν
τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπεί-
ρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ
δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ
τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά
εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς

ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος·
ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ
αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγ-
γελοί εἰσιν· ὥσπερ οὖν συλλέ-
γεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατα-
καίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντε-
λείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ συλ-
λέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα
καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·
καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κά-
μινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων· τότε οἱ δίκαιοι
ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·
πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυ-

κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν
ἄνθρωπος ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς
αὐτοῦ, ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα
ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀ-
γρὸν ἐκεῖνον· πάλιν ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀν(θρώπ)ῳ
ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαρ-
γαρίτας· ὃς εὑρὼν ἕνα πολύ-
τιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν
πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε
καὶ ἠγόρασεν αὐτόν· πάλιν
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θά-
λασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συ-
ναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη
ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγι-
αλόν, καὶ καθίσαντες συνέ-
λεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα· τὰ
δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος.

ἐξελεύσονται [illegible]
φοριοῦσι τοὺς [illegible]
μέσου τῶν δικαίων [illegible]
λοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· συνήκατε
ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ
ναὶ κ(ύρι)ε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ
τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μα-
θητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀν(θρώπ)ῳ οἰκοδε-
σπότῃ· ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θη-
σαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά·
καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρ-
εν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρί-
δα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ
συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλή-
ττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν

κεφ. ιζ περὶ Ἡρῴδου:

τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυ-
νάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέ-
κτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
λέγεται Μαριάμ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς
καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀ-
δελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς
ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα
πάντα· καὶ ἐσκανδαλίζοντο
ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ
ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν
ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἤκουσεν
Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὴν
ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης
ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη

τέλος ... ἤκουσεν Ἡρῴδης

ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ διὰ τοῦτο
αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην,
ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ
διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔ-
ξεστί σοι ἔχειν αὐτήν· καὶ θέλων
αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη
τὸν ὄχλον· ὅτι ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον· γενεσίων δὲ
ἀγομένων τοῦ Ἡρῴδου, ὠρχή-
σατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδι-
άδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε
τῷ Ἡρῴδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡ-
μολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν
αἰτήσηται· ἡ δὲ προβιβασθεῖ-
σα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δός μοι
φησίν ὧδε ἐπὶ πίνακι, τὴν
κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ·

Κς η΄ τ(οῦ) Θ ΑΡΤ. ΚΤ ΛΓΟΙ ΧΘΥ

καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ δὲ
τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανα-
κειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι·
καὶ πέμψας, ἀπεκεφάλισε τὸν
ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέ-
χθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι·
καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα·
καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες,
ἀπήγγειλαν τῷ ἰῦ· καὶ ἀκούσας
ὁ ἰς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ
εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ
ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολού-
θησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων·
καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰς, εἶδε πολὺν
ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς·
καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους
αὐτῶν· ὀψίας δὲ γενομένης,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ

αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος· καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελ-
θόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσω-
σιν ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ λέ-
γουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε
εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰ-
χθύας· ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι
αὐτοὺς ὧδε· καὶ κελεύσας τοὺς
ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ
τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς
πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύ(ας)
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐ-
λόγησε· καὶ κλάσας ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις·
καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον

κζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου

τῶν κλασμάτων, δώδεκα κο-
φίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισ-
χίλιοι· χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.
ρμγ Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς
τὸ πέραν. ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ρμδ ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι.
ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος
ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον
τῆς θαλάσσης ἦν· βασανιζόμενον
ρε ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναν-
τίος ὁ ἄνεμος. τετάρτῃ δὲ
φυλακῇ τῆς νυκτὸς, ἀπῆλθε
πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θαλά-

σσαν περιπατοῦντα, ἐταρά-
χθησαν λέγοντες ὅτι φάντασ-
μά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔ- ρμε
κραξαν. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖτε ἐγώ
εἰμι μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς
δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· κύριε εἰ σὺ εἶ.
κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ
ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ ρμς
καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ
Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ
ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων
δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη.
καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι.
ἔκραξε λέγων· κύριε σῶσόν με. εὐ-
θέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ. καὶ
λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδί-
στασας. καὶ ἐμβάντων αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

κη΄ περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τῶν

οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, προσεκύνησαν
αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς Θ(εο)ῦ υἱὸς εἶ·
καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν
γῆν Γεννησαρέτ: τέλ(ος) [illegible]
Καὶ ἐπιγνόντες οἱ ἄνδρες τοῦ τόπ(ου)
ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην· καὶ προσή-
νεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας· καὶ παρεκάλουν αὐτόν,
ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥ-
ψαντο διεσώθησαν:: Τότε προ-
σέρχονται τῷ Ἰ(ησο)ῦ οἱ ἀπὸ Ἱερο-
σολύμων γραμματεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι λέγοντες· διατί οἱ μα-
θηταί σου παραβαίνουσι τὴν
παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·
οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας
αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσι·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·

διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τ(ὴν)
ἐντολὴν τοῦ Θ(εο)ῦ διὰ τὴν παρά-
δοσιν ὑμῶν· ὁ γὰρ Θ(εὸ)ς ἐνετείλατο
λέγων· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα·
καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θα-
νάτῳ τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ λέ-
γετε ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί,
δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς,
καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ
ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε
τὴν ἐντολὴν τοῦ Θ(εο)ῦ διὰ τὴν πα-
ράδοσιν ὑμῶν· ὑποκριταί· καλῶς
προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἠσαΐ-
ας λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος
τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χεί-
λεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην
δὲ σέβονταί με διδάσκοντες
διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων·
Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν

ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε
καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον
εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ
τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος,
τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. τότε προσ-
ελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον
αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· πᾶσα φυ-
τεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου
ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται· ἄφετε
αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν·
τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμ-
φότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν
αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβο-
λὴν ταύτην. ὁ δὲ ἰς εἶπεν·
ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
οὔπω νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπο-
ρευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοι-

κε περὶ τῆς χαναναίας

λίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκ-
βάλλεται· τὰ δὲ ἐκπορευόμενα
ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας
ἐξέρχεται· κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρ-
χονται διαλογισμοὶ πονηροί· φόνοι·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι· κλοπαί· ψευ-
δομαρτυρίαι· βλασφημίαι· ταῦ-
τά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ
δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ ἰς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τύρου
καὶ σιδῶνος·
κε καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων
ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν
αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με κε
υἱὲ δαδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς
δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν

Ἀπὸ τ(οῦ) θεραπευθέντων

λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν ὅτι
κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην
εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπο-
λωλότα οἴκου Ἰσρ(αή)λ. ἡ δὲ ἐλ-
θοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ
λέγουσα· Κ(ύρι)ε βοήθει μοι. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν
λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων
καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ
εἶπε· ναὶ Κ(ύρι)ε· καὶ γὰρ καὶ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων
αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι μεγάλη σου
ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις.
καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.
Μετέβη ἐκεῖθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἦλθε
παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλ(αίας)

Ἀπὸ τ(ῶν) ἑπτὰ ἄρτων

καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκά-
θητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ
ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑ-
αυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφ-
ούς, κυλλούς καὶ ἑτέρους πολλούς·
καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτούς. ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι
βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας,
κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπα-
τοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας·
καὶ ἐδόξασαν τὸν Θ(εὸ)ν Ἰσρ(αή)λ.
Ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς προσκαλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον·
ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσ-
μένουσί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί
φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς
νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκ-
λυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ λέγουσιν

[illegible]

αὐτῷ οἱ μαθηταί· πόθεν ἡμῖν
ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε
χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον· καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους
ἔχετε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά· καὶ ὀλίγα
ἰχθύδια· καὶ ἐκέλευσε τοῖς
ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν·
καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ
τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε
καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ
ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων
ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις· οἱ δὲ
ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι
ἄνδρες· χωρὶς γυναικῶν καὶ παι-
δίων· καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους,
ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν
εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.
Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι

[illegible]

καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες
ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ξβ
ὀψίας γενομένης λέγετε· εὐ-
δία· πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός·
καὶ πρωΐ· σήμερον χειμών·
πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐ-
ρανός· ὑποκριταί· τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώ-
σκετε διακρίνειν· τὰ δὲ ση-
μεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;
γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον
οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ ση-
μεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·
καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθε·
καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους
λαβεῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

Λβʹ Π(ερὶ) τ(ῆς) ζύμης τ(ῶν) φαρισαίων

Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδ-
δουκαίων· οἱ δὲ διελογίζοντο
ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες· ὅτι ἄρτους
οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑ-
αυτοῖς ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους
οὐκ ἐλάβετε· οὔπω νοεῖτε
οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε
ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων
καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;
οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τε-
τρακισχιλίων· καὶ πόσας σπυ-
ρίδας ἐλάβετε; πῶς οὐ
νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων
εἶπον ὑμῖν προσέχειν· προσ-
έχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων·
τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν
αὐτοῖς προσέχειν ἀπὸ τῆς

Λγʹ Π(ερὶ) τ(ῆς) ὁμολογίας τοῦ πέτρου

ζύμης τοῦ ἄρτου· ἀλλ' ἀπὸ τῆς
διδαχῆς τῶν φαρισαίων καὶ σαδ-
δουκαίων.
Ἐλθὼν δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὰ μέρη καισα-
ρείας τῆς φιλίππου, ἠρώτα
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν ἰωάννην
τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ ἠλίαν·
ἕτεροι δὲ ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προ-
φητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα
με λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ
σίμων πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ χ(ριστό)ς
ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ· μακάρι-
ος εἶ σίμων βὰρ ἰωνᾶ ὅτι σὰρξ
καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ
μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω
ὅτι σὺ εἶ πέτρος· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκ-

κλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κα-
τισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι
τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν
οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς
ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τέ(λος)
Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι
αὐτός ἐστιν ἰσ̄ χσ̄. ἀπὸ τότε ἤρ-
ξατο ὁ ἰσ̄ δεικνύειν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀ-
πελθεῖν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ
πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσ-
βυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμ-
ματέων· καὶ ἀποκτανθῆναι·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος
ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων· ἵλε-
ώς σοι κε̄· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ

ἰσ̄ στραφεὶς εἶπε τῷ πέτρῳ· ὕ-
παγε ὀπίσω μου σατανᾶ· σκάν-
δαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ
τοῦ θῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. τότε
ὁ ἰσ̄ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν· καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. τέλ(ος)
Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφε-
λεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον
κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζη-
μιωθῇ· ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλ-
λαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. μέλλει γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει
ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ·

Λ(όγος) τῆς μεταμορφώσεως

ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰσί τινες ἑστῶτες
ὧδε οἵτινες οὐ μὴ γεύ-
σωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Καὶ
μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει
ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔ-
λαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ
ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ
Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε
τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν
ὧδε τρεῖς σκηνάς· σοὶ μίαν

τ(οῦ) παρ(όντος) εὐ(αγγελίου)

καὶ Μωσῇ μίαν καὶ μίαν Ἠλίᾳ·
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέ-
λη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός
ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ ἐφο-
βήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελ-
θὼν ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἐγέρ-
θητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες
δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐ-
δένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ
καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ
εἴπητε τὸ ὅραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμ-
ματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθ(εῖν)

λεγ(ε) τ(οῦ) σεληνιαζομένου:

-νεκρῶν. ὁ δὲ ἰς ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον
καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω
δὲ ὑμῖν, ὅτι ἠλίας ἤδη ἦλθε καὶ
οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλ' ἐποίησαν
ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου μέλλει πάσχειν
ὑπ' αὐτῶν· τότε συνῆκαν οἱ μα-
θηταὶ ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ
ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον,
προσῆλθεν αὐτῷ ἄνος γονυπετῶν
αὐτὸν καὶ λέγων· κε· ἐλέησόν μου
τὸν υἱόν· ὅτι σεληνιάζεται
καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ
πίπτει εἰς τὸ πῦρ· καὶ πολλάκις
εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσήνεγκα αὐτὸν
τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνή-
θησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι· ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος

καὶ διεστραμμένη· ἕως πότε ἔσο-
μαι μεθ' ὑμῶν· ἕως πότε ἀνέξομαι
ὑμῶν· φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ
ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰς καὶ ἐξῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθε-
ραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης· τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ τῷ ἰυ κατ' ἰδίαν εἶπον·
διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκ-
βαλεῖν αὐτό· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε πίστιν
ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ
ὄρει τούτῳ μετάβηθι ἐντεῦθεν
ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν
ἀδυνατήσει ὑμῖν· τοῦτο δὲ τὸ
γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προ-
σευχῇ καὶ νηστείᾳ· ἀναστρεφομένων
δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου

ΛΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΤΑ ΔΙΔΡΑΧΜΑ

παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν. καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.
καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα:
Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς καπερ-
ναούμ. προσῆλθον οἱ τὰ δί-
δραχμα λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ.
καὶ εἶπον. ὁ διδάσκαλος ὑμῶν
οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει ναί.
καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν,
προέφθασεν αὐτὸν ὁ ἰς λέγων.
τί σοι δοκεῖ σίμων. οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς. ἀπὸ τίνων λαμβά-
νουσι τέλη ἢ κῆνσον. ἀπὸ τῶν
υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρί-
ων. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος. ἀπὸ τῶν ἀλλο-
τρίων. ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς. ἄραγε ἐλεύ-
θεροί εἰσιν οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδα-
λίσωμεν αὐτούς. πορευθεὶς εἰς τὴν
θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον. καὶ τὸν

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΕΓΟΝΤΩΝ ΤΙΣ ΜΕΙΖΩΝ

ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν
ἆρον. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ,
εὑρήσεις στατῆρα. ἐκεῖνον λαβὼν
δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ:
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ
μαθηταὶ τῷ ἰυ. λέγοντες. τίς
ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν. καὶ προσκαλεσάμενος
ὁ ἰς παιδίον. ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ
αὐτῶν. καὶ εἶπεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε
ὡς τὰ παιδία. οὐ μὴ εἰσέλθητε
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις
οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παι-
δίον τοῦτο. οὗτός ἐστιν ὁ μείζων
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοι-
οῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου.
ἐμὲ δέχεται. ὃς δ' ἂν σκανδα-
λίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων

τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμ-
φέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος
ὀνικὸς εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ
καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πε-
λάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ
κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων·
ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάν-
δαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκαν-
δαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ
κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μο-
νόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰ-
σελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς

Τῇ ἐπαύριον τῆς Η'

ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέ-
ενναν τοῦ πυρός: ἀρχ(ή)
Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς
τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ
ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς
διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρό-
σωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι
ΛΗ τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ;
ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρό-
βατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν,
οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα
ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς
ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν
γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον,
ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς
μὴ πεπλανημένοις; οὕτως
οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπό-

ΕΚΑΤΟΝ ΠΡΟΒΑΤΑ

λῆται εἷς τῶν μικρῶν τούτων.
ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ
σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου
ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελ-
φόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, πα-
ράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο,
ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων
ἢ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν
δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ
τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς
ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι
ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅσα ἂν δήσητε
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα
ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν λύσητε
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα
ἐν τῷ οὐρανῷ· πάλιν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν
συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς

ΓΙ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΟΝ ΜΥΡΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑ

περὶ παντὸς πράγματος
οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται
αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα,
ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν. τέλος
Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος
εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει
εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω
αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις,
ἀλλ᾽ ἕως ἑβδομηκοντάκις
ἑπτά. διὰ τοῦτο ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
βασιλεῖ ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον
μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξα-
μένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσ-
ηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης
μυρίων ταλάντων. μὴ ἔχοντος
δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν

αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι
καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε
καὶ ἀποδοθῆναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος
προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κε· μα-
κροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ· καὶ πάν-
τα σοι ἀποδώσω· σπλαγχνισθεὶς
δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου,
ἀπέλυσεν αὐτόν· καὶ τὸ δάνειον
ἀφῆκεν αὐτῷ· ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλ(ος)
ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδού(λων)
αὐτοῦ· ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν
δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν
ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος εἴ τι ὀ-
φείλεις· πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος
αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρε-
κάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύ-
μησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι
ἀποδώσω· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν·
ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν

εἰς φυλακήν· ἕως οὗ ἀποδῷ
τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόντες δὲ
οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα,
ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλ-
θόντες διεσάφησαν τῷ κ(υρί)ῳ
ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα·
τότε προσκαλεσάμενος δὲ αὐτὸν
ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· δοῦλε
πονηρέ· πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν
ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρε-
κάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐ-
λεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κἀ-
γώ σε ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς
ὁ κύριος αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν
τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀπο-
δῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ·
οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος
ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε
ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ

ΤΗ Ϛ' ΕΠΕΡΩΤΗϹΙΝ Τ(ΟΥ) ΕΙ ΕΞΕϹ
ΑΠΟΛΥϹΑΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ:

παρὰ πάντων μαθητῶν αὐτῶν:

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς
τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν
εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
ΙΗ Προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι
πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέ-
γοντες· εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπο-
λῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε
ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ
εἶπεν· ἕνεκεν τούτου καταλείψει
ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
καὶ προσκολληθήσεται τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται

οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε
οὐκέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ σὰρξ μία·
ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος
μὴ χωριζέτω. λέγουσιν αὐτῷ·
τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι
βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπο-
λῦσαι αὐτήν· λέγει αὐτοῖς ὅτι
Μωσῆς πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν
ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως.
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορ-
νείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοι-
χᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην
γαμήσας μοιχᾶται. λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν
ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυ-
ναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνου-
χίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνού-
χισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλεί-
αν τῶν οὐρανῶν· ὁ δυνάμενος
χωρεῖν, χωρείτω.
ρμε Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία
ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ
προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ Ἰς
εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία καὶ
μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεί-
α τῶν οὐρανῶν· καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς
ρμς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.
Καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν εἶπεν

κε ιβ [illegible]

αὐτῷ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς [illegible]
εἰ μὴ εἷς ὁ θς· εἰ δὲ θέλεις εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον
τὰς ἐντολάς· λέγει αὐτῷ· ποί-
ας; ὁ δὲ Ἰς εἶπε· τὸ οὐ φονεύσεις· οὐ
μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευ-
δομαρτυρήσεις· τίμα τὸν
πρα σου καὶ τὴν μρα· καὶ ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος·
πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; ρμζ
ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰς· εἰ θέλεις τέλειος
εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ
ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.

Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λό-
γον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ
ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ
Ἰ(ησοῦ)ς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως
πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν
δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ
εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσ-
σοντο σφόδρα λέγοντες·
τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;
Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
παρὰ ἀνθρώποις, τοῦτο ἀδύνα-
τόν ἐστι· παρὰ δὲ Θ(ε)ῷ, πάντα
δυνατά.
Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος

εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφή-
καμεν πάντα καὶ ἠκολου-
θήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται
ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ
ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ
παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ
ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους
κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν
οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς
ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα
ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου,
ἑκατονταπλασίονα λήψεται,
καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.
Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι,
καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.
Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν

οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ·
ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ
μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν
ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφω-
νήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ
δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέ-
στειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ· καὶ ἐξελθὼν περὶ
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους
ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·
κἀκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ
ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα μου·
καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν·
οἱ δὲ ἀπῆλθον· πάλιν ἐξελθὼν
περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν.
ἐποίησεν ὡσαύτως· περὶ δὲ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθών,
εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε
ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί·

λέγουσιν αὐτῷ ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς
ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα μου· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον
λήψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος
τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον
τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς
τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ
τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων·
καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδε-
κάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δη-
νάριον· ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι
ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον·
λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ
τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες·
ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν
ὥραν ἐποίησαν· καὶ ἴσους
ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς

βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας
καὶ τὸν καύσωνα· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε οὐκ
ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συ-
νεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν
καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ
ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ
οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω
ἐν τοῖς ἐμοῖς· ἢ ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός
εἰμι· οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι
πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ ὀλίγοι
δὲ ἐκλεκτοί·
Ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα
παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς
κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται

τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμ-
ματεῦσι· καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώ-
σουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς
τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι
καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· Τότε ἀρχ(ή)
προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν
αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰ-
τοῦσά τι παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· τί θέλεις; λέγει αὐτῷ· εἰπὲ
ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο
υἱοί μου· εἷς ἐκ δεξιῶν σου
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰ-
τεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτή-
ριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; ἢ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι

πτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ·
δυνάμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε·
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,
βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι
ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι· ἀλλ᾽ οἷς
ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πρς μου·
καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανά-
κτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.
ὁ δὲ Ἰς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς, εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρ-
χοντες τῶν ἐθνῶν, κατακυ-
ριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν·
οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς
ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γε-
νέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος·
ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὥσπερ ὁ υἱὸς

ιγ. περὶ τῶν δύο τυφλῶν·

τοῦ ἀνου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι· ξε ιβ
ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ δοῦναι
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν·
Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἱε-
ριχὼ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος
πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ κα-
θήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν· ἀκού-
σαντες ὅτι Ἰς παράγει, ἔκραξαν
λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κε,
υἱὸς Δαδ· ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί-
μησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν·
οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς κε υἱὸς Δαδ·
καὶ στὰς ὁ Ἰς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπε·
τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν· λέγουσιν
αὐτῷ· κε· ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν
οἱ ὀφθαλμοί· σπλαγχνισθεὶς
δὲ ὁ Ἰς, ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ· καὶ ἠκολού-

μετὰ τοῦ ὄνου καὶ τοῦ πώλου

θησαν αὐτῷ:- ✝ [illegible]
Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα
καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· τότε
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς
λέγων αὐτοῖς· πορεύθητε
εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι
ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὑρήσετε
ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον
μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγε-
τέ μοι· καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν
χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀπο-
στελεῖ αὐτούς. τοῦτο δὲ ὅλον γέ-
γονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·
ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί
σοι πραΰς· καὶ ἐπιβε-
βηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον

υἱὸν ὑποζυγίου· πορευθέντες
δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες
καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον· καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ
ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν·
ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν
ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ·
ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων· καὶ ἐστρώ-
ννυον ἐν τῇ ὁδῷ· οἱ δὲ ὄχλοι
οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολου-
θοῦντες ἔκραζον λέγοντες·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐ-
λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κ(υρίο)υ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις· καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα
ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος·

οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζα-
ρὲτ τῆς Γαλιλαίας. +
Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν
τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξέβαλε πάντας
τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν
κατέστρεψε· καὶ τὰς καθέδρας
τῶν πωλούντων τὰς περι-
στεράς· καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται·
ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν·
καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ
καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτούς· +
Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς τὰ θαυμάσια
ἃ ἐποίησε. καὶ τοὺς παῖδας

κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέ-
γοντας· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ,
ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν;
ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε
ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νη-
πίων καὶ θηλαζόντων κατηρ-
τίσω αἶνον; καὶ καταλιπὼν
αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως
εἰς Βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. +
Πρωΐας δὲ ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν
ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτήν·
καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ
φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· μη-
κέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παρα-
χρῆμα ἡ συκῆ· καὶ ἰδόντες οἱ
μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες·
πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη

Τῇ γ΄ Ἐπηρώτησαν τὸν Κν ...

ἡ συκῆ· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔ-
χητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε
οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιή-
σετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται·
καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε
ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες
λήψεσθε. τέλος. Ἐλθόντι
ΠΗ Αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον
αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς· καὶ τίς σοι ἔδωκε
τὴν ἐξουσίαν ταύτην· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν
εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βά-

[illegible]

Τῇ γ΄ Δύο υἱῶν παραβολή

πτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν·
ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ διε-
λογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες·
ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν·
διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων,
φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες
γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
προφήτην. καὶ ἀποκριθέντες
τῷ Ἰυ εἶπον· οὐκ οἴδαμεν. ἔφη
αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ. τέλος. τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ· ΠΘ
Ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προ-
σελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον
ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν
τῷ ἀμπελῶνί μου· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστε-
ρον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλ-
θε· καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ

[illegible]

ἕτερον ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· ἐγὼ κ(ύριο)ς· καὶ οὐκ ἀπῆλθε·
τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέ-
λημα τοῦ πατρός· λέγουσιν αὐτῷ·
ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶναι
καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· ἦλθε
γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁ-
δῷ δικαιοσύνης· καὶ οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες
οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πι-
στεῦσαι αὐτῷ· [illegible]
[illegible] Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε·
[illegible] Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης· ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ
φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε·
καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν· καὶ
ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέ-

[illegible]

δοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπε-
δήμησεν· ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς
δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· καὶ
λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους
αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέ-
κτειναν· ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν·
πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους
πλείονας τῶν πρώτων· καὶ
ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως· ὕ-
στερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντρα-
πήσονται τὸν υἱόν μου· οἱ δὲ
γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον
ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρο-
νόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λα-
βόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω

τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν·
ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς
γεωργοῖς ἐκείνοις· λέγουσιν
αὐτῷ κακοὺς κακῶς ἀπολέσει
αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώ-
σεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀπο-
δώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν
τοῖς καιροῖς αὐτῶν· λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς
γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυ ἐ-
γένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·
Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται
ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ καὶ
δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς
καρποὺς αὐτῆς· ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν
λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται·

[illegible]

Γ΄ ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΘΕΣ…

ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν·
Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς
αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν
λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρα-
τῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους·
ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. τέλος
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς πάλιν εἶπεν
αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων·
Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γά-
μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέσ-
τειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι
τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους·
καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν· πάλιν ἀ-
πέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων·
εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ
τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦ-
ροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα,
καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γά-

[illegible]

γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλ-
θον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν,
ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·
οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς
δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέ-
κτειναν. καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς
ἐκεῖνος, ὠργίσθη· καὶ πέμψας
τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώ-
λεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους· καὶ
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.
τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ
κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι·
πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξό-
δους τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους ἂν εὕ-
ρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐ-
κεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον
πάντας ὅσους εὗρον πονηρούς τε
καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος

ἀνακειμένων· εἰσελθὼν δὲ σκϛ
ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακει-
μένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
δεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ
λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε πῶς εἰσῆλθες
ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου· ὁ δὲ
ἐφιμώθη. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ
χεῖρας καὶ πόδας, ἄρατε αὐτὸν
καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι
δὲ ἐκλεκτοί:
ΝΒ Τότε πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι
συμβούλιον ἔλαβον ὅπως
αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ·
καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς
μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν ἡρω-
διανῶν λέγοντες· διδάσκαλε

ΙΓ [illegible] συμβούλιον ἔλαβον [illegible] τοῦ Ἰυ [illegible]

οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ
τὴν ὁδὸν τοῦ θυ ἐν ἀληθεία
διδάσκεις· καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις
εἰς πρόσωπον ἀνων· εἰπὲ
οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι
δοῦναι κῆνσον καίσαρι ἢ οὔ·
γνοὺς δὲ ὁ ις τὴν πονηρίαν αὐτῶν
εἶπε· τί με πειράζετε ὑποκριταί·
ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ
κήνσου· οἱ δὲ προσήνεγκαν
αὐτῷ δηνάριον· καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπι
γραφή· λέγουσιν αὐτῷ· καίσαρος·
τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν
τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ
θυ τῷ θω· καὶ ἀκούσαντες ἐ
θαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν
ἀπῆλθον·
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ

θον αὐτῷ σαδδουκαῖοι οἱ λέγοντες
μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώ
τησαν αὐτὸν λέγοντες· διδά
σκαλε· μωϋσῆς εἶπεν· ἐάν τις
ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα ἐπι
γαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἦσαν
δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ
ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε·
καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρί
τος ἕως τῶν ἑπτά· ὕστερον δὲ πάν
των ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται
γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ις εἶπεν αὐτοῖς·
πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς
μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θυ· ἐν τῇ γὰρ

-ναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
γαμίζονται· ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ
ἐν οὐρανῷ εἰσί. περὶ δὲ τῆς ἀνα-
στάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέ-
γνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ λέγοντος· ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ἀ-
βραάμ· καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς
ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς θεὸς
νεκρῶν· ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσ-
σοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες
ὅτι ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους,
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
ΝΑ Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νο-
μικός, πειράζων αὐτὸν καὶ
λέγων· διδάσκαλε· ποία ἐντο-
λὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ· ὁ
δὲ ἰς̄ ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις
κν̄ τὸν θν̄ σου, ἐν ὅλῃ τῇ καρ-

[illegible]

δίᾳ σου. καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου·
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη
ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή·
δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς,
ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται
κρέμανται. συνηγμένων δὲ
ΝΕ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτησεν
αὐτοὺς ὁ ἰς̄ λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ
περὶ τοῦ χῦ· τίνος υἱός ἐστι·
λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ δαδ̄· λέγει
αὐτοῖς· πῶς οὖν δαδ̄ ἐν πνι̅,
κν̄ αὐτὸν καλεῖ λέγων· εἶπεν
ὁ κς̄ τῷ κω̄ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν
μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου· εἰ οὖν
δαδ̄ ἐν πνι̅ καλεῖ αὐτὸν κν̄. πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο
αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐδέ

ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης
τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι
αὐτὸν οὐκέτι. + τέλος
Τότε ὁ Ἰς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· ἐπὶ
τῆς Μωϋσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι· πάντα οὖν ὅσα
ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τη-
ρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι
γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. δεσμεύουσι δὲ
φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα
καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ
αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.
πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦ-
σι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς
ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυ-
λακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύ-

νουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων
αὐτῶν· φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλι-
σίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς
πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
ῥαββὶ ῥαββί. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος
[illegible] καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν
ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· πάντες
δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· μηδὲ κληθῆτε
καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστι καθη-
γητὴς ὁ Χριστός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν
ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅστις δὲ
ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται·
καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν
ὑψωθήσεται. + ἀρ. οὐαὶ δὲ
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κατεσθίετε τὰς

[illegible] τῶν χηρῶν· καὶ [illegible]
[illegible] προσευχόμενοι· διὰ [illegible]
λήψεσθε περισσότερον κρίμα.
+ Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε,
οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰ-
σελθεῖν: οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι
περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ
τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσή-
λυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε
αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον
ὑμῶν: οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ·
οἱ λέγοντες ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν
τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. μωροὶ
καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστίν·
ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν

[illegible]

χρυσόν; καὶ ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ
θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω
αὐτοῦ, ὀφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοί·
τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυ-
σιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον.
ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ,
ὀμνύει ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
κατοικήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὀμόσας
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
ἐπάνω αὐτοῦ· + ἀρχή·
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἀποδε-
κατοῦτε τὸ ἡδύοσμον· καὶ τὸ ἄ-
νηθον· καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφή-
κατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου·
τὴν κρίσιν· καὶ τὸν ἔλεον· καὶ

τὴν πίστιν. Ταῦτα ἔδει ποιῆσαι
κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. ὁδηγοὶ
τυφλοὶ οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνω-
πα, τὴν δὲ κάμηλον καταπί-
νοντες. Οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος,
ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. φα-
ρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον
τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ
τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται
καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα-
ρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοι-
άζετε τάφοις κεκονιαμένοις,
οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται
τοῖς ἀνθρώποις ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ
γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ

πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτως καὶ
ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι· ἔσωθεν δὲ
μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς
τάφους τῶν προφητῶν, καὶ
κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·
καὶ λέγετε, εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεθα
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι
τῶν προφητῶν. ὥστε μαρ-
τυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε
τῶν φονευσάντων τοὺς προ-
φήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε
τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις
γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε
ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης.
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς

καὶ γραμματεῖς· ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενεῖτε καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐξ αὐ-
τῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς
ὑμῶν· καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον
ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος
Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵ-
ματος τοῦ δικαίου Ζαχαρίου υἱοῦ
Βαραχίου· ὃν ἐφονεύσατε μετα-
ξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἥξει πάντα
ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.
Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα
τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν·
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπι-
συνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς
ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε.

ΝΖ περὶ συντελείας

ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔ-
ρημος· λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἴδη-
τε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε· εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. [illegible]
Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ
τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ
τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε
ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος
ἐπὶ λίθον· ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται.
Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν· προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες·
εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται· καὶ τί
τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας·
καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

[illegible]

πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι
ὁ χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.
μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους.
καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι·
ἀλλ᾽ οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος· ἐγερθή-
σεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος·
καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ
ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ
κγ κατὰ τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ὠδίνων· τότε παραδώσουσιν
ὑμᾶς εἰς θλῖψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν
ὑμᾶς. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ
πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄ-
σμ νομά μου· καὶ τότε σκανδαλι-
σθήσονται πολλοί. καὶ ἀλλήλους
παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν
ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπρο-
φῆται ἐγερθήσονται· καὶ πλανή-

[illegible]

σουσι πολλούς· [illegible]
θῆναι τὴν ἀνομίαν [illegible]
ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· [illegible]
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος
σωθήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ
τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει
τὸ τέλος: ὅταν οὖν ἴδητε τὸ σμα
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ
ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου
ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ σμβ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ
τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω
ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ
ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω
ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ
ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θη- σμγ
λαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις:

Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται
ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος· μηδὲ
σαββάτῳ· ἔσται γὰρ τότε θλῖψις
μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς
κόσμου ἕως τοῦ νῦν· οὐδ' οὐ μὴ
γένηται· καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλε-
κτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡ-
μέραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν τις
ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε,
μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται
γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπρο-
φῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα με-
γάλα καὶ τέρατα· ὥστε πλανῆσαι
εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς·
Ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν· ἐὰν οὖν εἴπωσιν
ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ
ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις
μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ γὰρ

ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατο-
λῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν,
οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί·
Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκο-
τισθήσεται· καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει
τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέρες
πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται· καὶ τότε φανήσεται
τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ
οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ
δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς·
καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης·

καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλε-
κτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων
ἀνέμων· ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως
ἄκρων αὐτῶν· ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν
ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται
ἁπαλός· καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ,
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος·
οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε
πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη·
ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται·
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται·
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι·
Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν· οὐδὲ ὁ υἱός,
εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος· ὥσπερ
δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται

ΤΗ Γ ... ΗΜΕΡΑΣ ... ΩΡΑΣ

καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις
ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώ-
γοντες καὶ πίνοντες· γαμοῦντες
καὶ ἐκγαμίζοντες· ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ
οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατα-
κλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς
παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·
δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι·
μία παραλαμβάνεται, καὶ μία
ἀφίεται· γρηγορεῖτε οὖν ὅτι
οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κ(ύριο)ς ὑμῶν
ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε,
ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ
φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐ-
γρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε
διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ·

· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· γρηγορεῖτε ὅτι ... [illegible]

διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ
[illegible] ἀνθρώπου ἔρχεται· τέλ(ος) τίς ἄρα ἐστὶν
[illegible] ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος· ὃν
κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
οἰκετίας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς
[illegible] τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ· μακάριος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ
κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα
οὕτως· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
καταστήσει αὐτόν· τέλ(ος) ἐὰν δὲ εἴπῃ
[illegible] ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν
μετὰ τῶν μεθυόντων, ἥξει ὁ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γι-
νώσκει καὶ διχοτομήσει αὐτόν,

[illegible]
[illegible]
ὁ κλ[illegible]
ὁ δ[illegible]
[illegible] Ὁμοι[illegible]
οἱ [illegible]
λα[illegible]
[illegible] ἐξῆλθον εἰς [illegible]
νυμφίου· πέντε δὲ [illegible]
αὐτῶν φρόνιμοι καὶ [illegible]
μωραί· αἵτινες μωραὶ [illegible]
τὰς λαμπάδας αὐτῶν [illegible]
μεθ' ἑαυτῶν [illegible]
νιμοι [illegible]
ἀγγείοις αὐτῶν [illegible]
[illegible] αὐτῶν· χρονίζοντος
δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν
πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον· μέσης
δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν·
ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρ-

[illegible]
[illegible]

χεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· τότε
ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι
ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς
λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς
φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ
τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέννυνται· ἀπεκρί
θησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι·
μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ
ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τοὺς πωλοῦντας· καὶ ἀγοράσατε
ἑαυταῖς· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ
αἱ ἕτοιμοι, εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς
γάμους· καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕ
στερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε· ἄνοιξον
ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρηγο
ρεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν

οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται. † [illegible]
Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν
ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους
καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑ
πάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν
ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ
δύο· ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν
ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν
εὐθέως. πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, ἠρ
γάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν
ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως
καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς
ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν,
ἀπελθὼν, ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ·
καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ· μετὰ δὲ χρόνον πολὺν,
ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων
ἐκείνων· καὶ συναίρει λόγον με

τάλαντον· καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν
ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύ-
ριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας·
ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρ-
δησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ
πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τά-
λαντα, εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι
παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τά-
λαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς·
ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε
ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός,
ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴ-
σελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον
εἰληφώς, εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι

σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου
οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν
οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς
ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου
ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν
αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ·
ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα
καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·
ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου
τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν
ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν
τόκῳ· ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ
τάλαντον· καὶ δότε τῷ ἔχοντι
τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι
παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευ-
θήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ

ΠΤ ΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΧ̅Υ̅

ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων· + τέ:
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες
οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε
καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης
αὐτοῦ· καὶ συναχθήσονται
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς
ἀπ' ἀλλήλων· ὥσπερ ὁ ποι-
μὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει
τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐω-
νύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε
οἱ εὐλογημένοι τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου·
κληρονομήσατε τὴν ἡτοι-
μασμένην ὑμῖν βασιλείαν
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

ΚΥ ΤΑΠΟΚΡ [illegible]

ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι
φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με·
ξένος ἤμην καὶ συνηγάγε-
τέ με· γυμνὸς καὶ περιεβάλε-
τέ με· ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέ-
ψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην
καὶ ἤλθετε πρός με· τότε
ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δί-
καιοι λέγοντες· κ(ύρι)ε πότε σε εἴ-
δομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέ-
ψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐπο-
τίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν
ξένον καὶ συνηγάγομεν·
ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν·
πότε δέ σε [illegible]
ἐν φυλακῇ [illegible]
[illegible]
[illegible] λέγω [illegible]
[illegible] ἐποιήσατε [illegible]
[illegible] ἀδελφῶν μου τῶν ἐλα-

χίλων, ἰδοὺ δύο ἱκανά. Τότε
ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πο-
ρεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατη-
ραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ δια-
βόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·
ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώ-
κατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ
οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος
ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με·
γυμνὸς, καὶ οὐ περιεβάλε-
τέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ,
καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε
ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ
λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν
πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον,
ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυ-
λακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;
τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς
λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον

οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν
ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι
εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι
εἰς ζωὴν αἰώνιον. † Καὶ ἐγένετο
ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς
λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ
πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.
Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου
Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο
ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι καὶ
ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δὲ· μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος
γένηται ἐν τῷ λαῷ. τέλος
Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ

Τῇ μεγάλῃ Δ: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ

ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλά-
βαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου·
καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἀνακειμένου· ἰδόντες
δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανά-
κτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώ-
λεια αὕτη· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο
τὸ μύρον, πραθῆναι πολλοῦ
καὶ δοθῆναι πτωχοῖς· γνοὺς δὲ
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ γυναικί· ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ· τοὺς
πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ᾽ ἑ-
αυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔ-
χετε· βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός
μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι
με ἐποίησεν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ

πζ' περὶ τῆς ἑτοιμασίας τοῦ πάσχα

εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ
ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημό-
συνον αὐτῆς· Τότε πορευθεὶς
εἷς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Ἰούδας
Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχι-
ερεῖς, εἶπεν· τί θέλετέ μοι δοῦναι
κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν·
οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα
ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ·
τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων,
προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ
λέγοντες αὐτῷ· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα·
ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν
πρὸς τὸν δεῖνα· καὶ εἴπατε
αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ
καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ
ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου

Ἀρχὴ τύπου μυστικοῦ

θητῶν μου· καὶ ἐποίησαν οἱ
μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς
ὁ Ἰς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
Ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο
μετὰ τῶν δώδεκα· καὶ ἐσθι-
όντων αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.
Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν
αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· μήτι ἐγώ εἰμι
Κε. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ
ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλί-
ῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς
γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν
αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτόν, εἶπε· μήτι ἐγώ εἰμι
ῥαββί; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας.

Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν
ὁ Ἰς τὸν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας
ἔκλασε· καὶ ἐδίδου τοῖς μα-
θηταῖς καὶ εἶπε· λάβετε φά-
γετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου·
Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχα-
ριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων·
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο
γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης· τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ'
ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας
ἐκείνης· ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν
καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.
Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς·
πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγρα

Γέγραπται γὰρ πατάξω τὸν ποιμένα·
καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβα-
τα τῆς ποίμνης. μετὰ δὲ τὸ ἐγερ-
θῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ
πάντες σκανδαλισθήσονται
ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκαν-
δαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς̄.
Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ
τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φω-
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. λέγει
αὐτῷ ὁ πέτρος· κἂν δέῃ με σὺν
σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνή-
σομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες
οἱ μαθηταὶ εἶπον. τότε ἔρχεται
μετ' αὐτῶν ὁ ἰς̄ εἰς χωρίον λεγόμενον
γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μα-
θηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως
οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.

Καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον
καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζεβεδαίου,
ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημο-
νεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς·
Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ
γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελ-
θὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ, προσευ-
χόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου
εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω
ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο·
πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.
Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας·
καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως οὐκ ἰσχύ-
σατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι
μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πει-
ρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον·

μον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ
δευτέρου ἀπελθὼν προσηύ
ξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύ
ναται τοῦτο τὸ ποτήριον πα
ρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ
ἐλθὼν εὑρεν αὐτοὺς πάλιν κα
θεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀ
φθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφεὶς
αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύ
ξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπών. τότε ἔρχεται πρὸς
τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς·
Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀνα
παύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται
εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε
ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παρα
διδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος
ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε.

ΠΤ ΠΑΡΑΔΟϹΕⲰϹ ΤΟΥ ΙΥ

καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδοὺς
αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέ
γων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατή
σατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθ
ὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· χαῖρε ῥαββί· καὶ κα
τεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ἑταῖρε ἐφ' ὃ πάρει. τότε
προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν
αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ. καὶ πα
τάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχι
ερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψόν
τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν,

ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται. ἢ
δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι
παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου
καὶ παραστήσει μοι πλείους
ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;
πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰς τοῖς ὄχλοις·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐ
κρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν
αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν.
τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέν
τες αὐτὸν, ἔφυγον. τέλος.
Κρατήσαντες τὸν ἰν, ἀπήγαγον
πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα

ΕΥ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ

ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ πρεσ
βύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ
Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ
μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς
τοῦ ἀρχιερέως. καὶ εἰσελθὼν ἔσω,
ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν
ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον, ἐζήτουν ψευδομαρ
τυρίαν κατὰ τοῦ ἰυ, ὅπως
θανατώσουσιν αὐτόν. καὶ
οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδο
μαρτύρων προσελθόντων
οὐχ εὗρον. ὕστερον δὲ προσελ
θόντες δύο ψευδομάρτυρες
εἶπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι
καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θῦ.
καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδο
μῆσαι αὐτόν. καὶ ἀναστὰς ὁ
ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν

ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρ-
τυροῦσιν· ὁ δὲ ἰσ(οῦ)ς ἐσιώπα· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ
θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν
εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ.
λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· σὺ εἶπας· πλὴν
λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου καθήμενον ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ· τότε ὁ ἀρχιερεὺς
διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε· τί
ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων·
ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφη-
μίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ
ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος
θανάτου ἐστί· τότε ἐνέπτυσαν
εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ

ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρ-
ράπισαν λέγοντες· προφή-
τευσον ἡμῖν χ(ριστ)έ· τίς ἐστιν ὁ παί-
σας σε· ὁ δὲ πέτρος ἐκάθητο ἔξω
ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα·
καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰ(ησο)ῦ τοῦ γαλι-
λαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν
αὐτῶν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα
τί λέγεις· ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλ-
λη καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ οὗτος
ἦν μετὰ ἰ(ησο)ῦ τοῦ ναζωραίου· καὶ
πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου,
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄν(θρωπ)ον· μετὰ μι-
κρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες
εἶπον τῷ πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο κατα-
θεματίζειν καὶ ὀμνύειν· ὅτι οὐκ οἶδα

[illegible] ἀμελείας:

τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθέως ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη
ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ
ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀ-
παρνήσῃ με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω
ἔκλαυσε πικρῶς: τέλος. πρωΐας
γενομένης, συμβούλιον ἔ-
λαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ
τοῦ ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.
καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον.
καὶ παρέδωκαν αὐτὸν ποντίῳ
πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν
ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς,
ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀρ-
γύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις λέγων. ἥ-
μαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον.

ΕΥ Τ ΠΑΘΩΝ Ε: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἰδὼν ἰούδας ὅτι κατεκρίθη.

οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ ὄψει.
καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ,
ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγ-
ξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες
τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστι βαλεῖν
αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ
αἵματός ἐστι. συμβούλιον δὲ λα-
βόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν
τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐ-
κεῖνος· ἀγρὸς αἵματος, ἕως
τῆς σήμερον. τότε ἐπληρώθη
τὸ ῥηθὲν διὰ ἱερεμίου τοῦ προ-
φήτου· λέγοντος· καὶ ἔλαβον
τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν
τιμὴν τοῦ τετιμημένου· ὃν
ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν ἰσραήλ.
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν
τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ
μοι κύριος. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τέλος

τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ
ἰς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ ἐν τῷ
κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
τκϛ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει
αὐτῷ ὁ πιλάτος· οὐκ ἀκούεις
πόσα σου καταμαρτυροῦσι;
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς
οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν
τκζ τὸν ἡγεμόνα λίαν. κατὰ δὲ
ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσ-
μιον ὃν ἤθελον. εἶχον δὲ τότε
δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
τκη βαραββᾶν· συνηγμένων οὖν αὐτῶν
εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν· βαραββᾶν,
ἢ ἰν τὸν λεγόμενον χν; ᾔδει γὰρ

ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. τκθ
Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βή-
ματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ
καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ
γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τλ
οἱ πρεσβύτεροι, ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν
βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν ἀπολέ-
σωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν
εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε
ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν;
οἱ δὲ εἶπον· βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς τλα
ὁ πιλάτος· τί οὖν ποιήσω
ἰν τὸν λεγόμενον χν; λέγουσιν
αὐτῷ πάντες· σταυρωθήτω
ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· τί
γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περι-
σσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω·

ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος
γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενί-
ψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ
ὄχλου λέγων· ἀθῶός εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου·
ὑμεῖς ὄψεσθε· καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαός, εἶπε· τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέ-
κνα ἡμῶν· τότε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν
δὲ ἰν̄ φραγελλώσας, παρέδωκεν
ἵνα σταυρωθῆ· τότε οἱ στρα-
τιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλα-
βόντες τὸν ἰν̄ εἰς τὸ πραιτώ-
ριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν, ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλα-
μύδα κοκκίνην· καὶ πλέξαντες
στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν

ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν
αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον
αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ ἐμ-
πτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον
τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ὅτε
ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν
αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέ-
δυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυ-
ρῶσαι· ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον
ἄνθρωπον κυρηναῖον ὀνόματι
σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν,
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ·
καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγό-
μενον γολγοθᾶν, ὅ ἐστι λεγό-
μενος κρανίου τόπος· ἔδωκαν

αὐτῷ ποτὲ δῶν ὄξος μετὰ χολῆς με-
μιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐ-
κ ἤθελε πιεῖν· σταυρώσαντες
δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ· βάλλοντες κλῆρον·
καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν
ἐκεῖ· καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· τότε
σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί·
εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων·
Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλα-
σφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ λέγοντες·
ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν,
σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ,
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοί-
ως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες

μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρε-
σβυτέρων καὶ φαρισαίων ἔλεγον·
ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι· εἰ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ ἐστὶ, κατα-
βάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πι-
στεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· πέποιθεν
ἐπὶ τὸν θεόν· ῥυσάσθω αὐτὸν εἰ θέλ(ει)
αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός·
τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυ-
ρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ·
ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐ-
γένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως
ὥρας ἐνάτης· περὶ δὲ τὴν ἐ-
νάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς
φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ
σαβαχθανί· τοῦτ' ἔστι, θεέ μου θεέ μου
ἱνατί με ἐγκατέλιπες· τινὲς δὲ
τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες,
ἔλεγον· ὅτι ἠλίαν φωνεῖ οὗτος· καὶ
εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν

καὶ λαβὼν σπόγγον· πλήσας
τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ,
ἐπότιζεν αὐτόν· οἱ δὲ λοιποὶ
ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
ἠλίας σώσων αὐτόν· ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε
τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄ-
νωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐ-
σείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·
καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν·
καὶ πολλὰ σώματα τῶν κε-
κοιμημένων ἁγίων, ἠγέρθη·
καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων,
μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλ-
θον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐ-
νεφανίσθησαν πολλοῖς· ὁ δὲ
ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ
τηροῦντες τὸν ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν
σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφο-

ἀρχ(ὴ) τ(ῆς) αἰτήσεως τ(οῦ) σώματος

βήθησαν σφόδρα λέγοντες·
ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. τέλος
Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολ-
λαὶ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵ-
τινες ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας διακονοῦσαι
αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγ-
δαληνή· καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰα-
κώβου καὶ ἰωσῆ μήτηρ· καὶ ἡ μήτηρ
τῶν υἱῶν ζεβεδαίου· ὀψίας
δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλού-
σιος ἀπὸ ἀριμαθαίας τοὔνομα
ἰωσήφ· ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθή-
τευσε τῷ ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν
τῷ πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ ἰησοῦ· τότε ὁ πιλάτος ἐκέ-
λευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα·
καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσὴφ,
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι κα-
θαρᾷ· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ

αὐτοῦ μνημείῳ· ὃ ἐλατόμησεν
ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλί
σας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ
μνημείου, ἀπῆλθεν· ἦν δὲ
ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαληνή· καὶ
ἡ ἄλλη μαρία· καθήμεναι ἀπέ
ναντι τοῦ τάφου.

Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ
τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
πιλάτον λέγοντες· κύριε· ἐμνή
σθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος
εἶπεν ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι· κέλευσον οὖν ἀσφα
λισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς
τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλ
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς,
κλέψωσιν αὐτόν· καὶ εἴπωσι τῷ
λαῷ, ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη, χείρων

ὀψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ

τῆς πρώτης· ἔφη αὐτοῖς ὁ πι
λάτος· ἔχετε κουστωδίαν, ὑπά
γετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε·
οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλί
σαντο τὸν τάφον· σφραγίσαντες
τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὀψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκού
σῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε μαρί
α ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαρία
θεωρῆσαι τὸν τάφον· καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος
γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· προ
σελθὼν, ἀπεκύλισε τὸν λίθον
ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ ἐκάθητο
ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ,
ὡς ἀστραπή· καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
λευκὸν ὡσεὶ χιών· ἀπὸ δὲ τοῦ
φόβου αὐτοῦ, ἐσείσθησαν οἱ τη
ροῦντες· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ
νεκροί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγ

γελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι
ἰῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε·
οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς
εἶπε· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου
ἔκειτο ὁ κσ· καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι
εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γα
λιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ
εἶπον ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ
ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου
καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ
ὁ ἰσ ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων·
χαίρετε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι
ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας.
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ· τότε

λέγει αὐταῖς ὁ ἰσ· μὴ φοβεῖσθε·
ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀ
δελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· κἀκεῖ με ὄψονται.
πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού
τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες
εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς
ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενό
μενα· καὶ συναχθέντες μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων, συμβού
λιόν τε λαβόντες, ἀργύρια
ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώ
ταις λέγοντες· εἴπατε ὅτι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες
ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων·
καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ
τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν
αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους
ποιήσομεν· οἱ δὲ λαβόντες τὰ
ἀργύρια ἐποίησαν ὡς

ΕΥ(ΑΓΓΕΛΙΟΝ) ΕΩΘΙΝΟΝ. Α

καὶ διεφημίσθη
ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις
μέχρι τῆς σήμερον. +

Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύ-
θησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ
ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ
ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν
αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσ-
ελθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐλάλησεν αὐτοῖς
λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευ-
θέντες μαθητεύσατε πάν-
τα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς· διδά-
σκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα
ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας
τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελεί-
ας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν :- -

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου κεφάλαια :-

Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον
ὑπηγορεύθη ὑπὸ Πέτρου ἐν Ῥώμῃ·
ἐποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ
προφητικοῦ λόγου τοῦ ἐξ ὕψους ἐπι-
όντος τοῦ Ἠσαΐου· τὴν περιεκτικὴν
ἀρχόμενος τοῦ εὐαγγελίου δεικνύς :-

α περὶ τοῦ δαιμονιζομένου·
β περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου·
γ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων·
δ περὶ τοῦ λεπροῦ·
ε περὶ τοῦ παραλυτικοῦ·
ς περὶ τοῦ Λευὶ τοῦ τελώνου·
ζ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα·
η περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς·
θ περὶ τοῦ σπόρου παραβολή·
ι περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ ἀνέμου·
ια περὶ τοῦ λεγεῶνος·
ιβ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχι-
συναγώγου·

ιγ περὶ τῆς αἱμορροούσης:
ιδ περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διατάξεως:
ιε περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρῴδου:
ιϛ περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ β ἰχθύων:
ιζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου:
ιη περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ:
ιθ περὶ τῆς φοινικίσσης:
κ περὶ τοῦ μογιλάλου:
κα περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων:
κβ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων:
κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ:
κδ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως:
κε περὶ τῆς μεταμορφώσεως:
κϛ περὶ τοῦ σεληνιαζομένου:
κζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων:
κη περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ἔξεστιν
ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα:
περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τοῦ πλουσίου
τὸν Ἰησοῦν:
περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου:

λα περὶ Βαρτιμαίου τοῦ τυφλοῦ:
λβ περὶ τοῦ πώλου:
λγ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς:
λδ περὶ ἀμνησικακίας:
λε περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων:
λϛ περὶ τοῦ ἀμπελῶνος:
λζ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸ κῆνσον:
λη περὶ τῶν σαδδουκαίων:
λθ περὶ τοῦ γραμματέως:
μ περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως:
μα περὶ τῆς τὰ δύο λεπτά:
μβ περὶ τῆς συντελείας:
μγ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας:
μδ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ:
με περὶ τοῦ πάσχα:
μϛ περὶ τῆς τοῦ προδότου προφητείας
καὶ τοῦ μυστικοῦ δείπνου:
μζ περὶ ἀρνήσεως Πέτρου:
μη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυρίου:

† ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡ(ΚΟΝ) ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕ(ΛΙΟΝ)

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ υἱοῦ
τοῦ θ(εο)ῦ ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προ-
φήταις· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου·
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν κ(υρίο)υ· εὐθείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ· ἐγένετο ἰωάννης
βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κη-
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας,

τῇ β' τῆς α' ἑβδ(ομάδος) εὐλογ(ητάριον) καὶ εἰς ὄρθρον τῶν φώτων

εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐξεπο-
ρεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ ἰουδαία
χώρα καὶ οἱ ἱεροσολυμῖται·
καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες
ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ·
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν· ἦν δὲ ὁ ἰωάννης
ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου·
καὶ ζώνην δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων
ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον· καὶ
ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυ-
ρότερός μου ὀπίσω μου· οὗ οὐ-
κ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ·
ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι·
αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ·
Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ(ραις)·
ἦλθεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς
γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ ἰω(άννου)

εἰς τὸν ἰορδάνην. καὶ εὐθέως
ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος. εἶδε
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ
πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν κατα-
βαῖνον ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγέ-
νετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα.
Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει
εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειρα-
ζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ.
καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγ-
γελοι διηκόνουν αὐτῷ. μετὰ δὲ
τὸ παραδοθῆναι ἰωάννην ἦλθεν
ὁ ἰσ εἰς τὴν γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ
λέγων· ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς
καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγ-
γελίῳ. περιπατῶν δὲ παρὰ

τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας,
εἶδε σίμωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ σίμωνος·
βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν
τῇ θαλάσσῃ. ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσ· δεῦτε ὀπί-
σω μου. καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι
ἁλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠκολούθησαν
αὐτῷ. καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον,
εἶδεν ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου,
καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτί-
ζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ εὐ-
θέως ἐκάλεσεν αὐτούς. καὶ ἀφέν-
τες τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβεδαῖον ἐν
τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀ-
πῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπο-
ρεύονται εἰς καπερναούμ. καὶ
εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν

περὶ τοῦ δαιμονιζομένου

εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε·
καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ δι-
δαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων
αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐ-
χ' ὡς οἱ γραμματεῖς· καὶ
ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρω-
πος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε
λέγων· ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Να-
ζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς·
οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπ-
ετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰς λέγων· φι-
μώθητι· καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ
μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ
ἐθαμβήθησαν πάντες. ὥστε
συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας·
τί ἐστι τοῦτο· τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ
αὕτη· ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς
πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπι-

περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου

τάσσει καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ·
ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς
ὅλην τὴν περίχωρον τῆς
Γαλιλαίας·
Καὶ ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες
ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος
καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου
καὶ Ἰωάννου· ἡ δὲ πενθερὰ
Σίμωνος κατέκειτο πυρέσ-
σουσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν
αὐτῷ περὶ αὐτῆς· καὶ προσελ-
θὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατή-
σας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀ-
φῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως·
καὶ διηκόνει αὐτοῖς· ὀψίας δὲ Γ
γενομένης ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος,
ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας
τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς
δαιμονιζομένους· καὶ ἡ πόλις
ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς

Γ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΑΘΕΝΤΩΝ ΑΠΟ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΝΟΣΩΝ

ιε τὴν θύραν· καὶ ἐθεράπευσε
πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποι-
κίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια
πολλὰ ἐξέβαλε· καὶ οὐκ ἤφιεν
λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν
ιϛ αὐτόν. Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν
ιζ ἀναστὰς ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν εἰς
ἔρημον τόπον κἀκεῖ προσηύ-
χετο· καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν
ὅ τε Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ
εὑρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ
ὅτι πάντες ζητοῦσί σε· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας
κωμοπόλεις ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω·
εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθα· καὶ ἦν
κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐ-
τῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν· καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλλων· καὶ ἔρχεται
Δ πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν
αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ

λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς
δύνασαί με καθαρίσαι· ὁ δὲ Ἰησοῦς
σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ·
θέλω καθαρίσθητι· καὶ εἰπόντος
αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέ-
πρα καὶ ἐκαθαρίσθη· καὶ
ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐ-
θέως ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ λέγει
αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς·
ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε
Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
ιθ ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν
πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον,
ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φα-
νερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ'
ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ
ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

ε̄ εἰς τοῦ παραλυτικοῦ

Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς Καπερνα-
ούμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι
εἰς οἶκόν ἐστι· καὶ εὐθέως συνήχθησαν
πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ
τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρχονται
πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέ-
ροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων·
καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν
τὴν στέγην, ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύ-
ξαντες, χαλῶσι τὸν κράβαττον
ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο·
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει
τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνται
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἦσαν δέ τινες
τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι
καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω λαλεῖ
βλασφημίας· τίς δύναται ἀ-

φιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός·
καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι
αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογί-
ζονται ἐν ἑαυτοῖς [illegible]
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ
παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σου αἱ
ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ ἆρον
τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφι-
έναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παρα-
λυτικῷ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ
ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕ-
παγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἠ-
γέρθη εὐθέως καὶ ἄρας τὸν κρά-
βαττον, ἐξῆλθεν ἐναντίον
πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάν-
τας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας·
ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

ΛΕΥΙ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ

Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν
θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδί-
δασκεν αὐτούς· καὶ παράγων
εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου
καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον.
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι·
καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι
αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ
πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν,
ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ

ΤΗΣ [illegible]

Τῌ ΠΑΡΑΣΚΕΥῌ [illegible]

πίνει; καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον
καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν.
Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρ-
χονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διατί
οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ
μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ
τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστι νηστεύειν; ὅσον χρό-
νον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον,
οὐ δύνανται νηστεύειν. ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. οὐδεὶς ἐπί-
βλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρ-

ράκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ·
εἰ δὲ μή γε, αἴρει ἀπ' αὐτοῦ τὸ πλή-
ρωμα τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ·
καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται· καὶ
οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει
ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς· καὶ
ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ-
πολοῦνται· ἀλλ' οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον·
Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι
αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ ἤρξαντο οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλ-
λοντες τοὺς στάχυας· καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποι-
οῦσι τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι·
καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέ-
ποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβίδ,
ὅτε χρείαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν

ΤΕΛ ΑΡΧΗ

αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβιάθαρ
ἀρχιερέως· καὶ τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσεως ἔφαγεν· οὓς
οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι·
καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι· καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον διὰ
τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ
τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου·
Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συ-
ναγωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξη-
ραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ
παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάβ-
βασι θεραπεύσει αὐτόν· ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐτοῦ· καὶ λέγει
τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι
τὴν χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς
σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακο-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΞΗΡΑΝ ΕΧΟΝΤ ΤΗΝ ΧΕΙΡ

κοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπο
κτεῖναι· οἱ δὲ ἐσιώπων· καὶ περι
βλεψάμενος αὐτοὺς μετ᾽ ὀργῆς· συ
λυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει
τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ
ἀνῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη·
Καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι
εὐθέως μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν, συ
μβούλιον ἐποίουν κατ᾽ αὐτοῦ,
ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι· καὶ ὁ ἰς
ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ
πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλι
λαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ
ἀπὸ τῆς ἰουδαίας· καὶ ἀπὸ ἱερο
σολύμων· καὶ ἀπὸ τῆς ἰδου
μαίας καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου·
καὶ οἱ περὶ τύρον καὶ σιδῶνα

πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες
ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν·
καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· ἵνα μὴ θλί
βωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθε
ράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν
αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον
μάστιγας· καὶ τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει,
προσέπιπτεν αὐτῷ· καὶ ἔκραζον
λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· καὶ
πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ
φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι· Καὶ ἀνα
βαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσ
καλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός·
καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν· καὶ
ἐποίησε δώδεκα ἵνα ὦσι μετ᾽
αὐτοῦ· καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
κηρύσσειν, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θε

κὸν ποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπο-
κτεῖναι· οἱ δὲ ἐσιώπων· καὶ περι-
βλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συ-
λλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει
τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ
ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. τέλος
Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, συ-
μβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ,
ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ
πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ Ἱερο-
σολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδου-
μαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου·
καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα,

πλῆθος πολύ, ἀκούσαντες
ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν·
καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλί-
βωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθε-
ράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν
αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον
μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει,
προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον
λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ
πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ
φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι.
Ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσ-
καλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός·
καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ
ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
κηρύσσειν, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θε-

ρανεύειν τὰς νόσους· καὶ ἐκ
βάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐπέ
θηκε τῷ σίμωνι ὄνομα πέτρον·
καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου·
καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου·
καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα
βοανεργές· ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς· καὶ
ἀνδρέαν καὶ φίλιππον· καὶ
βαρθολομαῖον· καὶ ματθαῖον·
καὶ θωμᾶν· καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ
ἀλφαίου· καὶ θαδδαῖον· καὶ σί
μωνα τὸν κανανίτην· καὶ ἰούδαν
ἰσκαριώτην· ὃς καὶ παρέ
λγ δωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται
εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν
ὄχλος· ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς
μήτε ἄρτον φαγεῖν· καὶ ἀκού
σαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον
λδ κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι
ἐξέστη· καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ

ἱεροσολύμων καταβάντες,
ἔλεγον ὅτι βεελζεβοὺλ ἔχει·
καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι
μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια·
καὶ προσκαλεσάμενος αὐτούς, κγ
ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς·
πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν
ἐκβάλλειν· καὶ ἐὰν βασιλεία ἐ
φ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται
σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·
καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ,
οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία
ἐκείνη· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη
ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύ
ναται σταθῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει·
οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ
ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον
τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ, καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει·

† Δ † ΙΑ ΕΥ

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι πάντα ἀφε-
θήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀνων· καὶ αἱ βλασφημίαι, ὅσας
ἂν βλασφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλα-
σφημήσῃ εἰς τὸ πνα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει
ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχος
ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως, ὅτι ἔλεγον
πνα ἀκάθαρτον ἴχει· ἔρχονται
οὖν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
καὶ ἔξω ἑστῶτες, ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτὸν φωνοῦντες αὐτόν· καὶ ἐκά-
θητο περὶ αὐτὸν ὄχλος· εἶπον
δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου, ἔξω ζητοῦσί σε· καὶ ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς λέγων· τίς ἐστιν ἡ
μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ
περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς
περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει· ἴδε
ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ
ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θῦ· οὗτος ἀδελ-

Ἡ τοῦ σπόρου παραβολή

φός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ
μήτηρ ἐστί· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
Διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν·
καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος
πολύς· ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα
εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θα-
λάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς
τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν·
καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παρα-
βολαῖς πολλά· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς
ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ σπείρειν· ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ
καὶ κατέφαγεν αὐτό· ἄλλο δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου
οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως
ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐ-
καυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν

† Ε † ΙΑ ΕΥ

Τῇ παρασκευῇ τῆς ια' ἑβδ. [illegible]

ἐκ ῥίζαν, ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔ
πεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας. καὶ ἀ
νέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνι
ξαν αὐτό· καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.
καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν
καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀνα
βαίνοντα καὶ αὐξάνοντα·
καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα· καὶ
ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν· καὶ
ἔλεγεν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀ
κουέτω. ὅτε δὲ
ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν
αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα
τὴν παραβολήν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
λζ ὑμῖν δέδοται τὸ μυστήριον τῆς βα
σιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς
ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·
ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ
ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι
καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέ

ψωσι καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς τὰ
ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς·
οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν [illegible]
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε. ὁ σπείρων τὸν λόγον λη
σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν
ὁδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος·
καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρ
χεται ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον
τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ
ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι·
οἳ ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐ
θέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν
αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑ
αυτοῖς· ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διω
γμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως
σκανδαλίζονται. καὶ οὗτοί εἰσιν
οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι,

οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες καὶ αἱ
μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου· καὶ
αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰσπορευόμεναι, συμπνίγουσι
τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται·
καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκού-
ουσι τὸν λόγον καὶ παραδέχονται·
καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα
καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν·
ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ὁ λύχνος
ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ
ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ
τὴν λυχνίαν τεθῇ; οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν
ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο
ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν
ἔλθῃ· εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀ-
κουέτω. [illegible] καὶ ἔ-
λεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε.

ΤΕ Τ ΙΒ ΓΥ [illegible]

ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται
ὑμῖν· καὶ προστεθήσεται ὑμῖν
τοῖς ἀκούουσιν· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ,
δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει,
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
ἔλεγεν αὐτοῖς· οὕτως ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τοῦ θεοῦ ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ
τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κα-
θεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ
ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ
καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός·
αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ·
πρῶτον χόρτον· εἶτα στάχυν·
εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ·
ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπός, εὐ-
θέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον
ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός·
ἔλεγε· τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν ποίᾳ πα-
ραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν·

Ι ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΕΜΩΝ

ὡς κόκκον σινάπεως· ὃς ὅταν
σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος
πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν σπαρῇ,
ἀναβαίνει· καὶ γίνεται πάντων
τῶν λαχάνων μείζων· καὶ ποιεῖ
κλάδους μεγάλους· ὥστε δύνασθαι
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ, τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν· καὶ τοι-
αύταις παραβολαῖς πολλαῖς
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς
ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς δὲ
παραβολῆς, οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·
Κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
ἐπέλυε πάντα· καὶ λέγει αὐτοῖς
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενο-
μένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν·
Ι Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παρα-
λαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν
τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια

ΤΓ ΤΙΒ ΟΥ

ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ γίνεται λαῖ-
λαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύ-
ματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον
ὥστε αὐτὸ ἤδη καταποντίζεσθαι·
καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ
τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων·
καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· διδάσκαλε· οὐ μέλει σοι ὅτι
ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς, ἐπε-
τίμησε τῷ ἀνέμῳ· καὶ εἶπε τῇ θα-
λάσσῃ· σιώπα· πεφίμωσο· καὶ ἐ-
κόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ ἐγένετο
γαλήνη μεγάλη· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τί δειλοί ἐστε οὕτως· πῶς οὐκ ἔχετε
πίστιν· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν·
καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα
οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θά-
λασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ·
Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσ-
σης εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν·

ΙΑ ΠΕΡΙ ΛΕΓΕΩΝΟΣ

γ'
ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου,
εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ
τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀ-
καθάρτῳ· ὃς τὴν κατοίκησιν
εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι· καὶ οὔτε
ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν
δῆσαι· διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις
πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι·
καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁ-
λύσεις καὶ τὰς πέδας συντετρί-
φθαι· καὶ οὐδεὶς ἴσχυε δαμάσαι
αὐτόν· καὶ διαπαντὸς ἡμέρας
καὶ νυκτὸς ἐν τοῖς μνήμασι καὶ
ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ
κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις· ἰδὼν
δὲ τὸν Ἰησοῦν μακρόθεν, ἔδραμε
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ
κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ
καὶ σοί Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου·
ὁρκίζω σε τὸν θεόν μή με βασανίσῃς·

μβ

ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου·
καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί σοι ὄνο-
μα· καὶ λέγει αὐτῷ· λεγεὼν ὄ-
νομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν· καὶ
παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα
μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας·
ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων μεγάλη
πρὸς τῷ ὄρει βοσκομένη· καὶ
παρεκάλεσαν αὐτὸν οἱ δαίμονες
λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους· ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν·
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα
τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν·
ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο
ἐν τῇ θαλάσσῃ· οἱ δὲ βόσκοντες
τοὺς χοίρους ἔφυγον· καὶ ἀπήγγει-

εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός·
καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν ἰν̄· καὶ θεω-
ροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθή-
μενον καὶ ἱματισμένον καὶ σω-
φρονοῦντα· τὸν ἐσχηκότα τὸν
λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν· καὶ
διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες· πῶς
ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ,
καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο
παρακαλεῖν αὐτὸν. ἀπελθεῖν
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμ-
βαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον,
παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς
ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾖ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν
αὐτόν· ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου· πρὸς τοὺς σούς·
καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς. ὅσα σοι ὁ κ̄ς
πεποίηκε καὶ ἠλέησέ σε· καὶ
ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν

ΙΕ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΙΒ [illegible]
συνήχθη ὄχλος [illegible]
[illegible]
[illegible] ἔρχεται [illegible]
ὀνόματι ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν
[illegible] πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ
λέγων· ὅτι τὸ θυγάτριόν μου
ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς
αὐτῇ τὰς χεῖρας· ὅπως σωθῇ
καὶ ζήσεται· καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ·
ΙΔ Ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς
καὶ συνέθλιβον αὐτόν· καὶ γυνή τις
ΙΓ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα·
καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πο-
λλῶν ἰατρῶν. καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΜΟΡΡΟΟΥΣΗΣ

ἀφεληθεῖσα· ἀλλὰ μᾶλλον εἰς
τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· ἀκού-
σασα περὶ τοῦ ἰυ· ἐλθοῦσα
ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑ-
αυτῇ· ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ
ἅψωμαι, σωθήσομαι· καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος
αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅ-
τι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος· καὶ εὐ-
θέως ὁ ἰς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ
τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελ-
θοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
ἔλεγε· τίς μου ἥψατο τῶν ἱμα-
τίων· ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συν-
θλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου
ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο
ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν·
ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέ-

μουσα· εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ,
ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ
εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν·
ὁ δὲ ἶς εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ· ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰ-
ρήνην· καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς
μάστιγός σου· [illegible]

Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται
ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες·
ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί
ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον·
ὁ δὲ ἰς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον
λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώ-
γῳ· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε· καὶ οὐκ
ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ ἀκολου-
θῆσαι, εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰα-
κώβου· καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχισυναγώγου· καὶ θεωρεῖ
θόρυβον κλαίοντας καὶ ἀλα-

ζοντας πολλά· καὶ εἰσελ-
θὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε· τὸ παιδίον οὐκ ἀπέ-
θανεν, ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατε-
γέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαν-
τας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον·
καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ
παιδίου, λέγει αὐτῇ· ταλιθά· κοῦμι·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· τὸ κο-
ράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε· καὶ εὐθέως
ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει·
ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστη-
σαν ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ διεστείλατο
αὐτοῖς πολλά, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν· ϛ
ιγ Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀ-

κολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο
ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πο-
λλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα·
καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ·
ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ
τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται· οὐχ οὗτος
ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς μαρίας· ἀδελφὸς
δὲ ἰακώβου καὶ ἰωσῆ καὶ ἰούδα
καὶ σίμωνος, καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκαν-
δαλίζοντο ἐν αὐτῷ· ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ιε
ὁ ἰσ͂· οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος,
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν
τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ οὐ-
δεμίαν δύναμιν ποιῆσαι· εἰ μὴ
ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς
χεῖρας ἐθεράπευσε· καὶ ἐθαύ-

ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·
καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ
διδάσκων· καὶ προσκαλεῖται
τοὺς δώδεκα· καὶ ἤρξατο αὐτοὺς
ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου
αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων
τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγειλεν
αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν
εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν· μὴ
ἄρτον· μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν·
ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια·
καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν
εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε
ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν· καὶ ὅσοι
ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ
ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι
ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν
τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρ
τύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·

ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ
Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ
τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἐξελθόντες
οἱ μαθηταὶ ἐκήρυσσον ἵνα μετα
νοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.
Ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης· φα
νερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων
ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη· καὶ διὰ τοῦτο ἐ
νεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ·
ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν·
ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης
ἐστὶν ὡς εἷς τῶν προφητῶν· ἀκού
σας δὲ Ἡρῴδης εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκε
φάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· αὐτὸς γὰρ
ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησε
τὸν Ἰωάννην· καὶ ἔδησεν αὐτὸν

τῇ φυλακῇ. διὰ ἡρωδιάδα τὴν
γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ. ὅτι αὐτὴν ἐγά-
μησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ ἰωάννης
τῷ ἡρώδῃ. ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
ἡ δὲ ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ
καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
καὶ οὐκ ἠδύνατο. ὁ γὰρ ἡρώδης
ἐφοβεῖτο τὸν ἰωάννην εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον.
καὶ συνετήρει αὐτόν. καὶ ἀκού-
σας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει. καὶ ἡ-
δέως αὐτοῦ ἤκουε. καὶ γενο-
μένης ἡμέρας εὐκαίρου. ὅτε
ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ
δεῖπνον ἐποίει. τοῖς μεγιστᾶσιν
αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ
τοῖς πρώτοις τῆς γαλιλαίας.
καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς

αὐτῆς τῆς ἡρωδιάδος καὶ ὀρ-
χησαμένης καὶ ἀρεσάσης
τῷ ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακει-
μένοις. εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
κορασίῳ. αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς
καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν
αὐτῇ. ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς δώ-
σω σοι. ἕως ἡμίσους τῆς βασι-
λείας μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα
εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς. τί αἰτήσομαι.
ἡ δὲ εἶπε. τὴν κεφαλὴν ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ εἰσελθοῦσα
εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς
τὸν βασιλέα. ᾐτήσατο λέγουσα.
θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ
πίνακι. τὴν κεφαλὴν ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος
γενόμενος ὁ βασιλεὺς. διὰ τοὺς
ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους
οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς ἀποστεί-
λας σπεκουλάτορα, ἐπέταξεν
ἐνεχθῆναι αὐτοῦ τὴν κεφαλήν·
ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν
αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πί-
νακι· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορα-
σίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν
αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀκού-
σαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον
καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ· καὶ
ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ·
καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς
τὸν ἰν̄· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα·
καὶ ὅσα ἐδίδαξαν· καὶ ὅσα ἐποί-
ησαν· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε
ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον
τόπον· καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον·
ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑ-
πάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ

[illegible]

φαγεῖν εὐκαίρουν [illegible]
εἰς ἔρημον [illegible]
κατ' ἰδίαν [illegible]
γον [illegible]
πολλοί· καὶ [illegible]
τῶν πόλεων [illegible]
ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτοὺς καὶ
συνῆλθον πρὸς αὐτόν· [illegible]
ξδ Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ ἰς̄ πολὺν ὄχλον καὶ ἐ-
σπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς· ὅτι ἦσαν
ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
μένα· καὶ ἤρξατο αὐτοὺς δι-
δάσκειν πολλά· Καὶ ἤδη ὥρας
πολλῆς γενομένης προσελ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γουσιν αὐτῷ· ὅτι ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος· καὶ ἤδη ὥρα πολλή·
ἀπόλυσον αὐτοὺς ἵνα ἀπελ-
θόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς
καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς

τέλος [illegible]

τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχ-
ουσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες
ἀγοράσωμεν δηναρίων
διακοσίων ἄρτους καὶ δῶμεν
αὐτοῖς φαγεῖν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
πόσους ἄρτους ἔχετε. ὑπά-
γετε καὶ ἴδετε. καὶ γνόντες λέ-
γουσι· πέντε καὶ δύο ἰχθύας.
καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνα-
κλῖναι πάντας συμπόσια
συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ
ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντή-
κοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐ-
λόγησε καὶ κατέκλασε τοὺς
ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μα-

θηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν
αὐτοῖς. καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέ-
ρισε πᾶσι. καὶ ἔφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦραν
κλασμάτων δώδεκα κοφίνους
πλήρεις. καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.
καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους
πεντακισχίλιοι ἄνδρες.
ιζ Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προ-
άγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθ-
σαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ
τὸν ὄχλον. καὶ ἀποταξά-
μενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ
ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψί-
ας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν
μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς
μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν
αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν
τῷ ἐλαύνειν· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος

ἐναντίος αὐτοῖς· καὶ περὶ τε-
τάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς
ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περι-
πατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης·
καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς·
οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπα-
τοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
ἔδοξαν φάντασμα εἶναι· καὶ
ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ
αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν·
καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε·
ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε· καὶ ἀνέβη
πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν
ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο
καὶ ἐθαύμαζον· οὐ γὰρ συνῆκαν
ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ αὐτῶν
ἡ καρδία πεπωρωμένη· καὶ
διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ

† [illegible] [illegible]

τὴν γῆν Γεννησαρέτ·
καὶ προσωρμίσθησαν· καὶ
ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ
πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες
αὐτὸν περιέδραμον ὅλην
τὴν περίχωρον ἐκείνην,
ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις
τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν
ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ
ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώ-
μας ἢ πόλεις ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς
ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθε-
νοῦντας· καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται·
καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐ-
σώζοντο· καὶ συνάγονται πρὸς
αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καί τινες
τῶν γραμματέων ἐλθόντες
ἀπὸ Ἱεροσολύμων· καὶ ἰδόντες

ιε ΠΕΡΙ ΤΗ[illegible] ΤΟΥ ΘΥ

τινας τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσί, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμψαντο· οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι· κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν· βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν· ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλ' ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι καλῶς προε-

φήτευσεν ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται· οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων· ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θ(εο)ῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα ποιεῖτε πολλά· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θ(εο)ῦ· ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε· μωσῆς γὰρ εἶπε· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· κορβᾶν, ὅ ἐστι·

δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς·
καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν
ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρε-
δώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε· καὶ προσκα-
λεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον,
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετέ μου πάν-
τες καὶ συνίετε· οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν
τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς
αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι·
ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ,
ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν
ἄνθρωπον· εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν
εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπη-
ρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τῆς παραβολῆς· καὶ λέγει
αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνε-

τοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ
ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς
τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοι-
νῶσαι; ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ
εἰς τὴν καρδίαν· ἀλλ' εἰς τὴν
κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
ἐκπορεύεται καθαρίζον πάν-
τα τὰ βρώματα· ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ
ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον,
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔσωθεν
γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, οἱ δια-
λογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι· φόνοι· κλοπαί·
πλεονεξίαι· πονηρίαι· δόλος·
ἀσέλγεια· ὀφθαλμὸς πονηρός·
βλασφημία· ὑπερηφανία·
ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ
πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται·
καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· Καὶ
ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν

ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια τύρου καὶ σιδῶνος·
ΙΘ̄ Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα
ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνή-
θη λαθεῖν· ἀκούσασα δὲ γυνὴ
περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγά-
τριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον·
ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ
ἑλληνὶς συροφοινίκισσα τῷ
γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ
δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυ-
γατρὸς αὐτῆς· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι
τὰ τέκνα· οὐ γάρ καλόν ἐστι λα-
βεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων·
καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· ἡ δὲ
ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναὶ
κύριε· καὶ γὰρ καὶ τὰ κυνάρια ὑπο-
κάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει
ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων·

καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον
τὸν λόγον, ὕπαγε· ἐξελήλυθε
τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου·
καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξε-
ληλυθός· καὶ τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης· τέλος
Κ̄ Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁ-
ρίων τύρου καὶ σιδῶνος, ἦλθε
πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς γαλι-
λαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων
δεκαπόλεως· καὶ φέρουσιν
αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον· καὶ
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ
αὐτῷ τὴν χεῖρα· καὶ ἀπολαβό-
μενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ'
ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας
ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀνα-
βλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε·

καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά· ὅ ἐστι
διανοίχθητι· καὶ εὐθέως διη-
νοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί. καὶ
ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης
αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει ὀρθῶς· καὶ
διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ
εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς
διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον
ἐκήρυσσον καὶ ὑπερπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· καλῶς
πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κω-
φοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀ-
λάλους λαλεῖν· Ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· παμπόλλου ὄ-
χλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων
τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον
ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσ-
μένουσί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι

τί φάγωσι· ἐὰν ἀπολύσω
αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ·
τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν
ἥκουσι· καὶ ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν
τούτους δυνήσεταί τις ὧδε
χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας·
ἐπηρώτα αὐτούς· πόσους
ἔχετε ἄρτους· οἱ δὲ εἶπον
ἑπτά· καὶ παρήγγειλε τῷ
ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους·
εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ ἐ-
δίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν
τῷ ὄχλῳ· καὶ εἶχον ἰχθύδια
ὀλίγα· καὶ ταῦτα εὐλογήσας,
εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά· ἔ-
φαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν·

κβ Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων

καὶ ἦραν περισσεύματα κλασ-
μάτων, ἑπτὰ σπυρίδας· ἦσαν
δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακι-
σχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.
καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν
εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
Ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρ-
ξαντο συζητεῖν αὐτῷ ζητοῦντες
παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
πειράζοντες αὐτόν. Καὶ ἀνα-
στενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει·
τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ;
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ
γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφεὶς
κβ αὐτοὺς ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον
ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐπε-
λάθοντο λαβεῖν ἄρτους· καὶ εἰ μὴ
ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν
ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς

λέγων· ὁρᾶτε βλέπετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου. καὶ
διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.
Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· τί δια-
λογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔ-
πω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπω-
ρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν
ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέ-
πετε; καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε;
καὶ οὐ μνημονεύετε ὅτε τοὺς πέν-
τε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντα-
κισχιλίους, πόσους κοφίνους πλή-
ρεις κλασμάτων ἤρατε; λέγουσιν
αὐτῷ· δώδεκα. ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ
εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων
σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων
ἤρατε; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά. καὶ λέγει
αὐτοῖς· πῶς οὔπω συνίετε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέ
ρουσιν αὐτῷ τυφλόν· καὶ πα
ρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ
ἅψηται· καὶ ἐπιλαβόμενος
τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύ
σας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς
τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν
εἴ τι βλέπει· καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· βλέ
πω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα
ὁρῶ περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἐπέ
θηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀ
φθαλμοὺς αὐτοῦ· ἐποίησεν
αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατε
στάθη καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς
ἅπαντας. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λέγων· μηδὲ εἰς τὴν
κώμην εἰσέλθῃς· μηδὲ εἴπῃς τινὶ
ἐν τῇ κώμῃ. Καὶ ἐξῆλθεν
ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὰς

κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίπ
που· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐπηρώτα
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς·
τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι·
οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην
τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ ἕνα τῶν προφητῶν·
καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δέ,
τίνα με λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός.
Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μη
δενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤρ
ξατο διδάσκειν αὐτούς, ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν·
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων
καὶ τῶν γραμματέων· καὶ ἀπο
κτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέ
ρας ἀναστῆναι· καὶ παρρησίᾳ τὸν
λόγον ἐλάλει· καὶ προσλα

καὶ λαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος, ἤρ-
ξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπι-
στραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ
πέτρῳ λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ
θῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεί-
τω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχ(ὴν)
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,
σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει
τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἢ τί δώσει

ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ. ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με
καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γε-
νεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁ-
μαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
παισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες
τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύ-
σωνται θανάτου· ἕως ἂν ἴδωσι
τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ ἐληλυθυῖαν
ἐν δυνάμει. † Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ
κε΄ παραλαμβάνει ὁ ἰς τὸν πέτρον
καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ τὸν ἰωάννην·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ με-
τεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο
στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιών.

διὰ γναφεὺς ἐπὶ τὴν γῆν οὐδύ-
ναται λευκᾶναι· καὶ ὤφθη αὐτοῖς
ἠλίας σὺν μωϋσεῖ· καὶ ἦσαν συ-
λλαλοῦντες τῷ ἰυ̅· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ πέτρος, λέγει τῷ ἰυ̅·
ῥαββί· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι, καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς
τρεῖς· σοὶ μίαν· καὶ μωϋσῇ μί-
(κ)αὶ ἠλίᾳ μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει τί λα-
λήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι· καὶ
ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα
αὐτοῖς. καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε·
(κ)αὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι
οὐκέτι οὐδένα εἶδον· ἀλλὰ
τὸν ἰν̅ μόνον μεθ' ἑαυτῶν· κα-
ταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς,
ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον

εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ· † καὶ τὸν
λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς
συζητοῦντες· τί ἐστι τὸ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆναι· καὶ ἐπηρώ-
των αὐτὸν λέγοντες· ὅτι
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς. ὅτι ἠ-
λίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον
ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς
γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· ἵνα πολλὰ πάθῃ· καὶ
ἐξουδενωθῇ. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν
ὅτι ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποί-
ησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν
καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν· (κ)αὶ
ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς,
εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς·
καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας

καὶ κωφὸν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω,
ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι
εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. καὶ κράξαν
καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν,
ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς,
ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.
ὁ δὲ ἰς̄ κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς
ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. καὶ εἰ-
σελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν
κατ᾽ ἰδίαν· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυ-
νήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ
δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προ-
σευχῇ καὶ νηστείᾳ. Κἀκεῖθεν ἐξελ-
θόντες παρεπορεύοντο
διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθε-
λεν ἵνα τις γνῷ. ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται

κζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων

εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦ-
σιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. τέλος
Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα· καὶ ἐφο-
βοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. ἀρχή
κζ Ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκί-
ᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς·
τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε πρὸς
ἑαυτούς· οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς
ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν
τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. καὶ κα-
θίσας, ἐφώνησε τοὺς δώδεκα
καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει
πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων
ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.
καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ
ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισά-
μενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέ-
ξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ

δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέ-
ξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται· ἀλλὰ
τὸν ἀποστείλαντά με· ἀπεκρί-
θη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδά-
σκαλε· εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ
ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαι-
μόνια ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ
ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκο-
λουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· μὴ
κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν
ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ
κακολογῆσαί με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι
καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν· ὃς
γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον
ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου ὅτι
Χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπο-
λέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· τέλος
Καὶ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν
μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ,

καλόν ἐστιν αὐτῷ εἰ περίκειται
λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θά-
λασσαν· καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε
ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· κα-
λόν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰ-
σελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα
ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν
εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου
ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ·
καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται· καὶ
ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε,
ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστί
σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
χωλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς
τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ
σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ
καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται· καὶ
ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλί-

κη̅ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα

ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι
ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ
δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βλη-
θῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέν-
νυται· πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθή-
σεται· καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλι-
σθήσεται· καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται,
ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε· ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε
ἐν ἀλλήλοις. Κἀκεῖθεν ἀναστὰς
ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας
διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου·
καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄ-
χλοι πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς εἰώθει
πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς:
κθ Προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἐπη-

ρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες
αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μω-
σῆς· οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέ-
τρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι
καὶ ἀπολῦσαι· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν, ἔγραψεν ὑμῖν
τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀπὸ δὲ ἀρχῆς
κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίη-
σεν αὐτοὺς ὁ θεός· ἕνεκεν τούτου καταλεί-
ψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μητέρα· καὶ προσκολληθήσεται
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσ-
ονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε
οὐκέτι εἰσὶ δύο ἀλλὰ σὰρξ μία·
ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρω-
πος μὴ χωριζέτω· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ
πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ

τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ
ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ
ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα
αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοι-
χᾶται· καὶ προσέφερον αὐτῷ
παιδία ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ
δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσ-
φέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς ἠγανά-
κτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με·
μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοι-
ούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται
τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ ὡς παι-
δίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν·
καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά,
τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοῖς,
εὐλόγει αὐτά. Καὶ

κζ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν,
ἰδοὺ τις πλούσιος προσδραμὼν
καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώ-
τα αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ,
τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω· ὁ δὲ Ἰς εἶπεν
αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς
ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ θς· τὰς ἐντ-
ολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ
ψευδομαρτυρήσῃς· μὴ ἀποστε-
ρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητός μου· ὁ δὲ Ἰς
ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ θέλεις
τέλειος εἶναι, ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕ-
παγε ὅσα ἔχεις πώλησον
καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θη

τέλος [illegible]

σαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀ-
κολούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν·
ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀ-
πῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ
ἔχων κτήματα πολλά· καὶ
περιβλεψάμενος ὁ Ἰς λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσ-
κόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ εἰσε-
λεύσονται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐ-
θαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις
αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰς ἀποκριθεὶς πάλιν
λέγει αὐτοῖς· τέκνα· πῶς δύσ-
κολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας
ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτε-
ρόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμα-
λιᾶς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν
ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· οἱ δὲ περισσῶς

ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς
ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆ(ναι);
ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰς λέγει·
παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ
παρὰ τῷ θῷ· πάντα γὰρ δυ-
νατά ἐστι παρὰ τῷ θῷ.
Ἤρξατο δὲ ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ·
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰ-
κίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς
ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα
ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου· ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκα-
τονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελ-
φοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ πατέρα
καὶ μητέρα καὶ τέκνα κ(αὶ) ἀγροὺς
μετὰ διωγμῶν. ἐν τῷ αἰῶνι

Τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου

τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσ-
χατοι, καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.
Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες
εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προ-
άγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐθαμβοῦντο.
καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο.
ριβ Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα,
ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλ-
λοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ὅτι
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
γραμματεῦσι· καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώ-
σουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ
ἐμπαίξουσιν αὐτῷ· καὶ μαστι-
γώσουσιν αὐτόν· καὶ ἐμπτύσουσιν
αὐτῷ· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου
λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς
ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέ-
λετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶ-
πον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ
δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύ-
μων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ
δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε
πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω,
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτί-
ζομαι βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ
ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι,

λα ΠΕΡΙ ΒΑΡΤΙΜΑΙΟΥ

ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. καὶ ἀκού
ριδ σαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀ
γανακτεῖν περὶ Ἰακώβου
καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ
καλεσάμενος αὐτούς, λέγει
αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦν
τες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατα
κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ με
γάλοι αὐτῶν, κατεξουσιά
ζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ
ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ
γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν
διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ
ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται
πάντων δοῦλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς
ριε τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἦλθε διακονη
θῆναι· ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
ἀντὶ πολλῶν.
ρις λα Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ. καὶ ἐκπο

[illegible]

ρευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ
καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου
ἱκανοῦ· υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος
ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν. καὶ ἀκούσας
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο
κράζειν καὶ λέγειν· ὁ υἱὸς Δαβὶδ
Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων
αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ
Δαβίδ, ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ Ἰη(σοῦ)ς
εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ
φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες
αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε.
ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ· τί θέλεις ποιήσω σοι;
ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαβ
βουνί, ἵνα ἀναβλέψω. ὁ δὲ

ἰσ̄ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· καὶ εὐθέως ἀνέ-
βλεψε καὶ ἠκολούθησε τῷ ἰῦ ἐν τῇ ὁ-
λβ΄ Ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς ἰερουσαλὴμ
εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθανίαν πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέ-
λλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν
κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν·
καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι
εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δε-
δεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀν-
θρώπων κεκάθικε· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις ἡμῖν
ὑμῖν εἴπῃ, τί ποιεῖτε τοῦτο· εἴπατε
ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστέλλει
ὧδε· ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον
πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν
θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου·

καὶ λύουσιν αὐτόν· καί τινες
τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων, ἔλεγον αὐτοῖς·
τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον·
οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετεί-
λατο ὁ ἰσ̄· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς·
καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς
τὸν ἰν̄· καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ
ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ'
αὐτῷ· πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι,
στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δέν-
δρων, καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν·
καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολου-
θοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· ὡσ-
αννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι κῡ·
εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βα-
σιλεία ἐν ὀνόματι κῡ· τοῦ πρς̄
ἡμῶν δαδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις·
Εἰσῆλθεν εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰσ̄.

τέλος τῆς ς εὐ

καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλε-
ψάμενος πάντα· ὀψίας ἤδη
οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν
εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
ΛΓ Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων
αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπεί-
νασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μακ-
ρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν
εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ· καὶ
ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὗρεν
εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς
σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται
εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκ-
βάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ
τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ·
καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν·

καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς κατέστρεψε·
καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ
σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδί-
δασκε λέγων αὐτοῖς· οὐ γέγραπται
ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν;
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπή-
λαιον λῃστῶν. καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ
ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν·
ἐφοβοῦντο γὰρ, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος
ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπο-
ρεύετο ἔξω τῆς πόλεως. καὶ
πρωῒ παραπορευόμενοι, εἶδον
τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ
ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος
λέγει αὐτῷ· ῥαββί, ἴδε ἡ συκῆ ἣν
κατηράσω ἐξήρανται· καὶ ἀποκρι-

Τῇ Δ΄ τῆς ς΄ ἑβδ(ομάδος) — εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἔχετε πίστιν θεοῦ. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ

ρκα Ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θ(εο)ῦ·
Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει
γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ·

ρκε Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα
ΠΑ ΜΝΗΣΙΚΑΚΙΑΣ ἂν προσευχόμενοι αἰτῆσθε·
πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ
λα ἔσται ὑμῖν· καὶ ὅταν στήκετε
προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι
ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ
ρκς π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ
ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν·
εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ
π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς ἀφήσει
τὰ παραπτώματα ὑμῶν· †
Λέγω δὲ ὑμῖν, αἰτεῖτε καὶ δοθή-
σεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε·

Λ(ουκᾶ) — Τῇ Ε΄ τῆς ς΄ ἑβδ(ομάδος) ...

κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται
ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· †
ρκζ Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσό-
λυμα· ἐν τῷ ἱερῷ περιπα-
τοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς· καὶ οἱ πρεσβύτεροι·
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιεῖς· καὶ τίς σοι
τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν
ἵνα ταῦτα ποιῇς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερω-
τήσω κἀγὼ ὑμᾶς ἕνα λόγον·
ἀποκρίθητέ μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ
ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων· ἀποκρίθητέ μοι·
καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς

λϛ΄ τοῦ ἁγίου Ἀπολλῶνος

λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπι-
στεύσατε αὐτῷ; ἀλλ᾽ ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν
λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν
Ἰωάννην ὅτι ὄντως προ-
φήτης ἦν. καὶ ἀποκριθέντες
λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· οὐκ οἴδαμεν. καὶ
ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς·
οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

τῷ κ(αιρῷ) Ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς
λέγειν· ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν
ἄνθρωπος καὶ περιέθηκε φραγμὸν
καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον· καὶ ᾠ-
κοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο
αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδή-
μησε· καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς δοῦλον τῷ καιρῷ
ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ

ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπε-
λῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν
ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον λι-
θοβολήσαντες ἐκεφαλαί-
ωσαν· καὶ ἀπέστειλαν ἠτι-
μωμένον· καὶ πάλιν ἄλλον
ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν·
καὶ πολλοὺς ἄλλους· τοὺς μὲν
δέροντες· τοὺς δὲ ἀποκτεί-
νοντες. ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων
ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε
καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον
λέγων ὅτι ἐντραπήσονται
τὸν υἱόν μου· ἐκεῖνοι δὲ οἱ γε-
ωργοὶ θεασάμενοι αὐτὸν
ἐρχόμενον πρὸς αὐτοὺς εἶπον·
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν·

καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέ-
κτειναν· καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν
ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί οὖν
ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπο-
λέσει τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους·
καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλ-
λοις. οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην
ρκβ ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκί-
μασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗ-
τος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας; παρὰ κυρίου ἐγένετο
αὕτη· καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀ-
φθαλμοῖς ἡμῶν· καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβή-
θησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν
γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀ-
φέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

λζ. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΗΝΣΟΥ

λζ Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν
τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ
τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν
ἀγρεύσωσι λόγῳ. οἱ δὲ ἐλ-
θόντες, λέγουσιν αὐτῷ· δι-
δάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀλη-
θὴς εἶ· καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐ-
π' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
διδάσκεις. ἔξεστι κῆνσον Καί-
σαρι δοῦναι ἢ οὔ· δῶμεν, ἢ
μὴ δῶμεν· ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς·
τί με πειράζετε· φέρετέ
μοι δηνάριον ἵνα ἴδω. οἱ δὲ ἤ-
νεγκαν· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί-
νος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

τέλος

λη· περὶ τῶν σαδδουκαίων·

ἀπόδοτε τὰ καίσαρος καίσαρι·
καὶ τὰ τοῦ θυ τῷ θῷ· καὶ ἐθαύ-
μασαν ἐπ' αὐτῷ· τέλος. Καὶ ἔρχονται
λη Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν· οἵτινες
λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· δι-
δάσκαλε· μωϋσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν· ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς
ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυ-
ναῖκα καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα
λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐξανα-
στήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ· ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα·
καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε
σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν
αὐτὴν καὶ ἀπέθανε· καὶ οὐδὲ
αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ
τρίτος ὡσαύτως· καὶ ἔλαβον

αὐτὴν οἱ ἑπτά· καὶ οὐκ ἀφῆκαν
σπέρμα· ἐσχάτη πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ ἀνα-
στάσει ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν
ἔσται γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ις
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλα-
νᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς
μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θυ;
ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν,
οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται·
ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· περὶ δὲ τῶν νεκρῶν
ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως ἐπὶ τῆς
βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θς λέγων·
ἐγὼ ὁ θς ἀβραὰμ καὶ ὁ θς ἰσα-
ὰκ καὶ ὁ θς ἰακώβ; οὐκ ἔστιν
ὁ θς νεκρῶν ἀλλὰ θς ζώντων·
ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

λθ· ΠΤ τοῦ γραμματέως·

λθ Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμ-
ματέων ἀκούσας αὐτῶν συζη-
τούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς
αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν
αὐτόν, ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν
ἐντολή· ὁ δὲ Ἰς ἀπεκρίθη αὐτῷ·
ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν, ἄ-
κουε Ἰσλ· κς ὁ θς ἡμῶν κς εἷς ἐσ-
τι· καὶ ἀγαπήσεις κν τὸν θν σου ἐξ ὅ-
λης τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας σου· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη
πασῶν ἐντολή· καὶ δευτέρα
ὁμοία αὕτη· ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων τού-
των ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς διδά-
σκαλε· ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὅτι
εἷς ἐστι καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·

μ· ΠΤ τῆς Κυ ... ἐπερωτήσεως·

καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας· καὶ ἐξ ὅλης τῆς
συνέσεως· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος· καὶ
τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν·
πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλο-
καυτωμάτων καὶ θυσιῶν· καὶ ὁ Ἰς
ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπε-
κρίθη, εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν
εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θῦ·
καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰς ἔλεγε διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ·
μ πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι
ὁ Χς υἱός ἐστι Δαδ· αὐτὸς γὰρ Δαδ
εἶπεν ἐν πνι ἁγίῳ· λέγει ὁ κς τῷ
κῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς
οὖν Δαδ λέγει αὐτὸν κν καὶ πόθεν

τοῦ αὐτοῦ ἐστι· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος
ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.
ρλε Ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θελόντων ἐν στ-
ολαῖς περιπατεῖν· καὶ φι-
λούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρί-
ας ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρω-
τοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
ρλς οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμενοι. οὗτοι
λήψονται περισσότερον κρί-
ΜΑ μα. Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι
τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει
πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ
πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· καὶ
ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχή,

ἔβαλε λεπτὰ δύο· ὅ ἐστι κοδράντης.
Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἡ χήρα αὕτη
ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβλη-
κε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γα-
ζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ
τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς
πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν ὅλον
ΜΒ τὸν βίον αὐτῆς. Καὶ
ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ
ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· διδάσκαλε ἴδε ποταποὶ
λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας
οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος
ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ.
Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος

τῶν ὅλων αἰώνων καὶ πίνειν τι τοῦ
ἱεροῦ, εἴ τις ὑπὲρ τῶν αὐτῶν κα-
τὰ διάνοιαν ἐπὶ τοῦ καὶ ἰδίοις κοι-
καὶ ἰδίᾳ ἀγῶνας καὶ ἀνδρείας·
εἴπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ποιεῖται·
καὶ τί τὸ σκοπὸν ὅταν μέλλ(ῃ)
τοῦ ταῦτα σιωπᾶσθαι εὐθὺς θαυμάτων·
ὁ δὲ ἴσον αὐτῷ κερδαίνει αὐτοῖς.
κρ( ) ἀπολέγειν· ὑλάκτει τό
μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ
γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου λέγοντες· ὅτι ἐγώ
εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.
ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θορυ-
βεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω
τὸ τέλος· ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους· καὶ ἔσονται

Εἰς μάρτυρας

λιμοὶ καὶ ταραχαί· ἀρχαὶ ὠ-
δίνων ταῦτα· βλέπετε δὲ
ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσι
γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ εἰς
συναγωγὰς δαρήσεσθε· καὶ ἐπὶ
ἡγεμόνων δὲ καὶ βασιλέων στα-
θήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς· καὶ εἰς πάντα
τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι
τὸ εὐαγγέλιον· ὅταν δὲ ἄγωσιν
ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προ-
μεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελε-
τᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε·
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· παρα-
δώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν
εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ τέκνον·
καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα
ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν

αὐτοῦ· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σω-
ρμβ θήσεται: Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προ-
φήτου, ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀνα-
γινώσκων νοείτω· τότε
ρμγ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰ-
ς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος
μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν
μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν
ρμδ ὢν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀ-
πίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.
Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις· προσεύχεσθε
δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν
χειμῶνος ἢ σαββάτου· ἔσον-

ται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις ρμε
οἵα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτί-
σεως ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν
καὶ οὐ μὴ γένηται· καὶ εἰ μὴ κ(ύριο)ς ρμς
ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν
ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ρμζ
ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐ-
κολόβωσε τὰς ἡμέρας· καὶ τότε
ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χ(ριστό)ς,
ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε· ἐγερ- ρμη
θήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ
ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι
σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀπο-
πλανᾶν εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκ-
λεκτούς· ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ
προείρηκα ὑμῖν ἅπαντα:
Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται·
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος

αὐτῆς· (Εὐ.) ἀστέρες ἔσονται ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες· (Εὐ.) καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σα-
λευθήσονται· καὶ τότε ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς· καὶ τότε
ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ·
(Εὐ.) ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων·
ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου
οὐρανοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μά-
θετε τὴν παραβολήν, ὅταν
ἤδη αὐτῆς ὁ κλάδος ἁπαλὸς
γένηται (Εὐ.) ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκεται
ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος, οὕτως καὶ
ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε ταῦτα γινό-
μενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν
ἐπὶ θύραις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη

Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας

μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γέ-
νηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσι· περὶ δὲ τῆς
ἡμέρας ἐκείνης ἢ ὥρας, οὐδεὶς
οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ·
οὐδὲ ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· ... ρμγ
ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε·
οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.
ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν ρμδ
οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ δοὺς τοῖς δούλοις
αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν· καὶ ἑ-
κάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ
θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
γρηγορῇ· γρηγορεῖτε οὖν, ρμε
οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος
τῆς οἰκίας ἔρχεται· ὀψὲ ἢ με-
σονυκτίου· ἢ ἀλεκτοροφωνίας,
ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης
εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας· ὃ δὲ

ΜΑ ΤΗ ἀλειψάσῃ τὸν Κ(ύριο)ν μύρῳ

ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· γρηγο-
ρκζ ρεῖτε. τέλος. Ἦν δὲ τὸ πάσχα
καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας.
Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν
δόλῳ κρατήσαντες, ἀποκτεί-
νωσιν. ἔλεγον δέ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ,
μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ
λαοῦ. ἄρξαι. Καὶ ὄντος αὐτοῦ
ρκη ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεπροῦ κατακειμένου
αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλά-
βαστρον μύρου νάρδου πι-
στικῆς πολυτελοῦς· καὶ συν-
τρίψασα τὸν ἀλάβαστρον, κα-
τέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κε-
φαλῆς. ἦσαν δέ τινες ἀγανα-
κτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς καὶ
λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ

τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐ-
πάνω τριακοσίων δηναρίων,
καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνε-
βριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· ρκθ
ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους
παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργά-
σατο ἐν ἐμοί. πάντοτε γὰρ
τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν·
καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς
εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε. ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· προ-
έλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα
εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν
δὲ λέγω ὑμῖν· ὅπου ἂν κηρυχθῇ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον
τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη
λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς. Καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης
εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα παραδῷ αὐτόν.

αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχά-
ρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι καὶ ἐζήτει
πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ·
ΜΕ Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύ-
μων ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον,
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοι-
μάσωμεν, ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;
Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπά-
γετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαν-
τήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕ-
δατος βαστάζων· ἀκολουθή-
σατε αὐτῷ· καὶ ὅπου ἂν εἰσέλθῃ,
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· ὅτι ὁ
διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστι τὸ
κατάλυμα· ὅπου τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου φάγω· καὶ αὐτὸς
ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα

ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε ἡμῖν. ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἦλθον
εἰς τὴν πόλιν· καὶ εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα. ὀψίας γενομένης,
ΜΣ ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων,
εἶπεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με·
ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ ἤρξαντο ρξβ
λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς·
μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος· μήτι ἐγώ; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· εἷς ἐκ τῶν ρξγ
δώδεκα· ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ
εἰς τὸ τρυβλίον· αὐτός με παρα-
δώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ὑπάγει·
καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ: ρξδ
Οὐαὶ δὲ τῷ ἀν(θρώπ)ῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου παραδίδοται· καλὸν ἦν

αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐ-
ρξε κεῖνος. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λα-
βὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας,
ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ
εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι
τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν τὸ ποτή-
ρξς ριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης· τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον. ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ
γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως
τῆς ἡμέρας ἐκείνης· ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος
ρξζ τῶν ἐλαιῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅτι
πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ
ρξη ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· πα-
τάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορ-

πισθήσεται τὰ πρόβατα· ἀλλὰ
μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ὁ δὲ
Πέτρος ἔφη αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες ρο
σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι
ὅτι σὺ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ,
πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς
ἀπαρνήσῃ με. ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἐ-
λεγε μᾶλλον· ἐάν με συναποθανεῖν σοι
δέῃ, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὡ-
σαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.
ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα
Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· καθίσατε ὧδε
ἕως προσεύξομαι. καὶ παρα-
λαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν
Ἰάκωβον· καὶ τὸν Ἰωάννην
μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκθαμ-
βεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. καὶ λέγει αὐτοῖς·

ροθ περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου
ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε
καὶ γρηγορεῖτε· καὶ προσελ-
θὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς
ρπ καὶ προσηύχετο· ἵνα εἰ δυ-
νατόν ἐστι παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ
ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν· ἀββᾶ ὁ πατήρ·
ρπα πάντα δυνατά σοι· παρέ-
νεγκε ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον
τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω·
ἀλλὰ τί σύ· καὶ ἔρχεται καὶ εὑρί-
σκει αὐτοὺς καθεύδοντας·
ρπβ καὶ λέγει τῷ πέτρῳ· σίμων·
καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν
ὥραν γρηγορῆσαι; γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰ-
σέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ
μὲν πνεῦμα πρόθυμον· ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής· καὶ πάλιν ἀ-
πελθὼν προσηύξατο· τὸν

αὐτὸν λόγον εἰπών· καὶ ὑποστρέ-
ψας, εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύ-
δοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν καταβαρυνόμενοι· καὶ
οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀπο-
κριθῶσι· καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον· ρπγ
καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε λοιπὸν
καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν
ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου εἰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν·
ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδι-
δούς με ἤγγικε· καὶ εὐθέως
αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται
ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης εἷς τῶν δώ-
δεκα· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ
τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων· δεδώκει
δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον
αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι·

κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε
ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν εὐθέως
προσελθὼν αὐτῷ λέγει αὐτῷ·
ῥαββί· ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας αὐτῶν, ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐ
κράτησαν αὐτόν. εἷς δέ τις
τῶν παρεστηκότων σπασάμενος
τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως· καὶ
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων· καὶ οὐκ ἐκρατή
σατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρω
θῶσιν αἱ γραφαί· καὶ ἀφέντες
αὐτὸν πάντες ἔφυγον· καὶ εἷς

τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ
περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ
γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νε
ανίσκοι· ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν
σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν·
καὶ ἀπήγαγον τὸν ἰν πρὸς τὸν
ἀρχιερέα καὶ συνέρχονται αὐ
τῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσ
βύτεροι. καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μα
κρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ·
ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχ
ιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν· καὶ θερ
μαινόμενος πρὸς τὸ φῶς·
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συ
νέδριον, ἐζήτουν κατὰ τοῦ ἰυ
μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι
αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκον· πολλοὶ
γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ,

καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν·
ρξ̄ς καί τινες ἀναστάντες ἐψευδο-
μαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες·
ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέ-
γοντος· ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν
ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίη-
τον· καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλ-
λον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω·
καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρ-
τυρία αὐτῶν· Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχ-
ιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώτησε
τὸν ἰ̄ν̄ λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδὲν;
τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
ὁ δὲ ἐσιώπα· καὶ οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο· πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπη-
ρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ χ̄ς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ ἰ̄ς̄
ρξ̄ζ εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀν̄ου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς
δυνάμεως· καὶ ἐρχόμενον μετὰ

τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δὲ ρξ̄η
ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς
χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρτύρων· ἠκού- ρξ̄θ
σατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν
φαίνεται· οἱ δὲ πάντες κατέ-
κριναν αὐτόν, εἶναι ἔνοχον θα-
νάτου· καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν ρο̄
αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ· καὶ κολαφίζειν αὐτὸν
καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον·
καὶ οἱ ὑπηρέται, ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔβαλλον· καὶ ὄντος τοῦ πέτρου
μ̄ζ ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία
τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·
καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον θερμαι-
νόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει·
καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζαρηνοῦ ἰ̄ῡ
ἦσθα· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· οὐκ
οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις·

ροθ περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μ
ἕως θανάτου· μείνατ
ὧδε γρηγορεῖτε καὶ προ
θὼν μικρὸν ἔπεσεν
ροι καὶ προσηύχετο· ἵνα εἰ
νατόν ἐστι παρέλθη ἀπ
ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν· ἀββᾶ ὁ π
πάντα δυνατά σοι· παρ
ένεγκε ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήρι
ον τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω
ἀλλὰ τί σύ· καὶ ἔρχεται καὶ εὑρί
σκει αὐτοὺς καθεύδοντας·
ροζ καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων
καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν
ὥραν γρηγορῆσαι; γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰ
σέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ
μὲν πνεῦμα πρόθυμον· ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής. καὶ πάλιν ἀ
πελθὼν προσηύξατο· τὸν

~~1088 D~~ 1089 A
2 e 2624

περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή
ἕως θανάτου· μείνατε
ὧδε καὶ γρηγορεῖτε· καὶ προελ
θὼν μικρὸν, ἔπεσεν
καὶ προσηύχετο· ἵνα εἰ
δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν· ἀββᾶ ὁ
πατὴρ πάντα δυνατά σοι· παρέ
νεγκε ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον
τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω
ἀλλὰ τί σύ· καὶ ἔρχεται καὶ εὑρί
σκει αὐτοὺς καθεύδοντας·
καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων
καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν
ὥραν γρηγορῆσαι; γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰ
σέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ
μὲν πνεῦμα πρόθυμον· ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής· καὶ πάλιν ἀ
πελθὼν προσηύξατο· τὸν

αὐτὸν λόγον εἰπών· καὶ ὑποστρέ
ψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύ
δοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν καταβαρούμενοι· καὶ
οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶ
σιν· καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον
καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν
καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν
ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου εἰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν·
ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδι
δούς με ἤγγικε· καὶ εὐθέως
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται
Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἷς ὢν τῶν δώ
δεκα· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ
τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων· δεδώκει
δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον
αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι·

κρατήσαντι αὐτὸν καὶ [illegible]
ἀσφαλῶς. ὁ δὲ λαβὼν [illegible]
προσελθὼν αὐτῷ λέγει [illegible]
ῥαββί ῥαββί· καὶ κατεφ[illegible]
αὐτόν· οἱ δὲ ἐπέβαλον τ[illegible]
χεῖρας αὐτῶν, ἐπ' αὐτόν· κα[illegible]
κράτησαν αὐτόν· εἷς δέ τις [illegible]
τῶν παρεστηκότων σπασάμ[illegible]
τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸ[illegible]
δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως· καὶ
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων· καὶ οὐκ ἐκρατή-
σατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρω-
θῶσιν αἱ γραφαί· καὶ ἀφέντες
αὐτὸν πάντες ἔφυγον· καὶ εἷς

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.
καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν
ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται
αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσ- ρπ
βύτεροι· καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μα-
κρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ·
ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχι-
ερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν· καὶ θερ-
μαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συ-
νέδριον, ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι
αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκον· πολλοὶ
γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ

καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι
ρξς καί τινες ἀναστάντες ἐψ
τύρουν κατ' αὐτοῦ λέγον
ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέ-
γοντος· ὅτι ἐγὼ καταλύσω
τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποί-
ητον· καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλ-
λον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω·
καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρ-
τυρία αὐτῶν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχ-
ιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώτησε
τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν;
τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
ὁ δὲ ἐσιώπα· καὶ οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο· πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπη-
ρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς
δυνάμεως· καὶ ἐρχόμενον μετὰ

τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ρξ
ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς
χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρτύρων· ἠκού- ρξγ
σατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν
φαίνεται· οἱ δὲ πάντες κατέ-
κριναν αὐτόν, εἶναι ἔνοχον θα-
νάτου· καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύ-
ειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ· καὶ κολαφίζειν αὐτὸν
καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον·
καὶ οἱ ὑπηρέται, ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔβαλλον· καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου
ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία
τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·
καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαι-
νόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει·
καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ
ἦσθα· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· οὐκ
οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις·

καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προ-
αύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφ[ώνησε·]
καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐ[τὸν]
πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς πα-
ρεστῶσιν· ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν
ἐστίν· ὁ δὲ πάλιν ἠρνήσατο·
καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ πα-
ρεστῶτες, ἔλεγον τῷ Πέτρῳ·
ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλι-
λαῖος εἶ· καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοι-
άζει· ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματι-
ζειν καὶ ὀμνύειν· ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέ-
γετε· καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησε· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος
τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς,
ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐπι-
βαλὼν ἔκλαιε. Καὶ εὐθέως ἐπὶ
τὸ πρωῒ συμβούλιον ποιήσαντες

ΘΧΙΙ ... ΤΗ ΠΡΟΣΚ

οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον
τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν
Ἰησοῦν, ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν
τῷ Πιλάτῳ· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ Πιλάτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ κα-
τηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά·
ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ
οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρ-
τυροῦσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν
ἀπεκρίθη· ὥστε θαυμάζειν
τὸν Πιλάτον· κατὰ δὲ ἑορτὴν
ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον
ὃν παρῃτοῦντο· ἦν δὲ ὁ λεγόμενος
Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν
δεδεμένος· οἵτινες ἐν τῇ στάσει,
φόνον πεποιήκεισαν· καὶ ἀναβοήσας

ὁ ὄχλος. ἤρξατο αἰτεῖσθαι
καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ
πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς
λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν
τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων;
ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον
παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρ-
χιερεῖς· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸν ὄχλον· ἵνα μᾶλλον
τὸν βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς·
ὁ δὲ πιλᾶτος ἀποκριθεὶς
πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν
θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδαίων· οἱ δὲ
πάλιν ἔκραξαν λέγοντες· σταύ-
ρωσον αὐτόν· ὁ δὲ πιλᾶτος
ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ κακὸν ἐ-
ποίησεν· οἱ δὲ περισσῶς ἔ-
κραξαν· σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ
πιλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ

εὐ(αγγέλιον) τῶν ἁγίων ...
... τῷ (ιζ΄) ...

τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ...
αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· καὶ πα-
ρέδωκε τὸν ἰ(ησοῦ)ν φραγελλώσας
ἵνα σταυρωθῇ· + οἱ δὲ στρατιῶ-
ται ἤγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς·
ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκα-
λοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐν-
δύουσιν αὐτὸν πορφύραν· καὶ
περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες
ἀκάνθινον στέφανον· καὶ ἤρ-
ξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν καὶ
λέγειν· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν καλάμῳ· καὶ
ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες
τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ·
καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέ-
δυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν·
καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια
τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν

ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. καὶ
ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα
Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον
ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου
καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
Γολγοθᾶν τόπον, ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον κρανίου τόπος. καὶ
ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισ-
μένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. καὶ
σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζοντα
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες
κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ἦν
δὲ ὥρα τρίτη. καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας
αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων. καὶ σὺν αὐτῷ σταυ-
ροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων. καὶ ἐπληρώθη
ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων

ἐλογίσθη. καὶ οἱ παραπορευό-
μενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κι-
νοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες· οὐά· ὁ καταλύων
τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν
καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμ-
ματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν,
ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ὁ Χριστὸς
ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύ-
σωμεν αὐτῷ.
Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠ-
νείδιζον αὐτόν. γενομένης
δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο
ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας
ἐνάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ
ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων·

ἐλωῒ ἐλωῒ· λιμὰ σαβαχθανί·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ
θ(εό)ς μου· ὁ θ(εό)ς μου εἰς τί με ἐγκατέλιπες·
Καί τινες τῶν παρεστηκότων
ἀκούσαντες ἔλεγον· ὅτι ἰδοὺ
ἠλίαν φωνεῖ· δραμὼν δέ τις, καὶ
γεμίσας σπόγγον ὄξους· καὶ
περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν
αὐτὸν λέγων· ἄφετε ἴδωμεν,
εἰ ἔρχεται ἠλίας καθελεῖν αὐτόν·
ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην,
ἐξέπνευσε· καὶ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· ἰδὼν
δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς
ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτως
κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν·
ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος, υἱὸς ἦν θ(εο)ῦ·
ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μα-
κρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν

μαρία ἡ μαγδαληνή, καὶ μαρία
ἡ ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἰωσῆ
μήτηρ· καὶ σαλώμη· αἳ καὶ ὅτε ἦν
ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν
αὐτῷ· καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ
ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ
εἰς ἱεροσόλυμα· Καὶ ἤδη ὀψίας
γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή,
ὅ ἐστι προσάββατον· ἐλθὼν
ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας εὐσχή-
μων βουλευτής· ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ·
τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς πι-
λᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ·
ὁ δὲ πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη
τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν
αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς
ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο
τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ· καὶ ἀγοράσας

σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν
ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέ-
θηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν
λελατομημένον ἐκ πέτρας·
καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν
θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ μαρία
ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἰωσῆ
ἐθεώρουν ποῦ τίθεται· τέλος
Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου
μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία
ἰακώβου καὶ σαλώμη, ἠγόρασαν
ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλεί-
ψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωῒ
τῆς μιᾶς σαββάτων, ἔρχονται
ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος
τοῦ ἡλίου καὶ ἔλεγον πρὸς ἑ-
αυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου· καὶ ἀναβλέψασαι
θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται

ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον,
εἶδον νεανίσκον καθήμενον
ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλη-
μένον στολὴν λευκήν, καὶ ἐξε-
θαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς·
μὴ ἐκθαμβεῖσθε. ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρω-
μένον; ἠγέρθη· οὐκ ἔστιν ὧδε.
ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.
ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ πέτρῳ ὅ-
τι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς εἶπεν
ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς
τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐ-
δενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ·
[illegible] δὲ πρωῒ πρώτη σαβ-
βάτων, ἐφάνη πρῶτον μαρίᾳ

τῇ μαγδαληνῇ· ἀφ' ἧς ἐκβε-
βλήκει ζ' δαιμόνια· ἐκεί-
νη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς
μετ' αὐτοῦ γενομένοις πεν-
θοῦσι καὶ κλαίουσι· κἀκεῖνοι
ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη
ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν· μετὰ δὲ
ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπα-
τοῦσιν, ἐφανερώθη ἐν ἑ-
τέρᾳ μορφῇ· πορευομένοις
εἰς ἀγρόν· κἀκεῖνοι ἀπελθόντες
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐ-
δὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν· ὕστερον
δὲ ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς
ἕνδεκα, ἐφανερώθη καὶ ὠνεί-
δισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκλη-
ροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασα-
μένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον
οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον

ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέ-
λιον πάσῃ τῇ κτίσει· ὁ πιστεύσας
καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ
ἀπιστήσας κατακριθήσεται·
σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα
παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί
μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·
γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·
ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν
τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει·
ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι
καὶ καλῶς ἕξουσιν· ὁ μὲν οὖν κύ-
ριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελή-
φθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελ-
θόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ· τοῦ
κυρίου συνεργοῦντος· καὶ τὸν λόγον
βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακο-
λουθούντων σημείων. ἀμήν:–

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ ΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙ

α περὶ τῆς ἀπογραφῆς:
β περὶ τῶν ποιμένων:
γ περὶ συμεῶνος:
δ περὶ ἄννης τῆς προφήτιδος:
ε περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος:
ς περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν ἰωάννην:
περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σωτῆρος:
η περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου:
περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου:
περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων:
περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων:
περὶ τοῦ λεπροῦ:
περὶ τοῦ παραλυτικοῦ·
περὶ τοῦ τελώνου:
περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα·
περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διατάξεως:
περὶ τῶν μακαρισμῶν:
περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου:
περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας·
περὶ τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ ἰωάννου:-

κα περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ:
κβ περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπείροντος:
κγ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ἀνέμων:
κδ περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα:
κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου:
κς περὶ τῆς αἱμορροούσης:
κζ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα:
κη περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων:
περὶ τῆς τῶν μαθητῶν ἐπερωτήσεως:
περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἰησοῦ:
περὶ τοῦ σεληνιαζομένου:
περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων:
περὶ τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν:
περὶ τῶν ἀναδειχθέντων ἑβδομήκοντα:
περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ:
περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς:
περὶ μάρθας καὶ μαρίας:
περὶ προσευχῆς:
περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν
περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνήν

Περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον·
Περὶ τοῦ Φαρισαίου καλέσαντος [illegible]
Περὶ τοῦ [illegible] τῶν [illegible]
Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων·
Περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι [illegible]
Περὶ οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου [illegible]
Περὶ τῶν Γαλιλαίων καὶ τῶν ἐν τῷ Σιλωὰμ [illegible]
Περὶ τῆς ἐχούσης τὸ πνεῦμα ἀσθενείας·
Περὶ τῶν παραβολῶν·
Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι
οἱ σωζόμενοι
Περὶ τῶν εἰπόντων τῷ Ἰησοῦ περὶ Ἡρώδου·
Περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ·
Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας·
Περὶ τῶν καλουμένων εἰς τὸ δεῖπνον·
Παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς πύργου·
Παραβολὴ περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων·
Περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν·
Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας·
Περὶ τοῦ πλουσίου καὶ Λαζάρου·

Περὶ τῶν δέκα λεπρῶν·
Περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας·
Περὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τελώνου·
Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος [illegible]
Περὶ τοῦ τυφλοῦ·
Περὶ τοῦ Ζακχαίου·
Περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν·
Περὶ τῶν λαβόντων τὰς δέκα μνᾶς·
Περὶ τοῦ πώλου·
Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἱερέων καὶ γραμματέων·
Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή·
Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον·
Περὶ τῶν Σαδδουκαίων·
Περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως τῆς πρὸς Φαρισαίους·
Περὶ τῆς τὰ δύο λεπτὰ χήρας·
Περὶ συντελείας ἐρωτήσεως·
Περὶ τοῦ πάσχα·
Περὶ τῶν φιλονεικούντων τίς μείζων·
Περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ Σατανᾶ
ἐξουθένησις Ἡρώδου

λβ περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον:
λγ περὶ τοῦ φαρισαίου καλέσαντος τὸν ἰν:
λδ περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν:
λε περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων:
λϛ περὶ τοῦ θέλοντος μερίσαι τὴν κληρονομίαν
λζ περὶ οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου:
λη περὶ τῶν γαλιλαίων καὶ τῶν ἐν τῷ σιλωάμ:
λθ περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας:
μ περὶ τῶν παραβολῶν:
μα περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι
οἱ σωζόμενοι
μβ περὶ τῶν εἰπόντων τῷ ἰῦ περὶ ἡρώδου:
μγ περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ:
μδ περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας:
με περὶ τῶν καλουμένων εἰς τὸ δεῖπνον:
μϛ παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς πύργου:
μζ παραβολὴ περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων:
μη περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν:
μθ περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας
ν περὶ τοῦ πλουσίου καὶ λαζάρου

να περὶ τῶν δέκα λεπρῶν:
νβ περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας:
νγ περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου:
νδ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸ τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω:
νε περὶ τοῦ τυφλοῦ:
νϛ περὶ τοῦ ζακχαίου:
νζ περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν:
νη περὶ τῶν λαβόντων τὰς δέκα μνᾶς:
νθ περὶ τοῦ πώλου:
ξ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων:
ξα περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή:
ξβ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον:
ξγ περὶ τῶν σαδδουκαίων:
ξδ περὶ τῆς τοῦ κυ ἐπερωτήσεως πρὸς
ξε περὶ τῆς τὰ δύο λεπτὰ βαλούσης χήρας:
ξϛ περὶ συντελείας ἐρωτήσεις:
ξζ περὶ τοῦ πάσχα:
ξη περὶ φιλονεικίας τῶν μαθητῶν τίς μείζων:
ξθ περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ:
ο ἐξουθένησις ἡρώδου:

πβ περὶ τῶν [illegible]

πγ περὶ τοῦ [illegible]

πδ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ [illegible]

πε περὶ Κλεόπα·

[illegible] καταλουκᾶν [illegible]

[illegible] Παύλου [illegible]

[illegible] χρόνον [illegible]

[illegible]

[illegible] ἍΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕ[ΛΙΟΝ]

[Ἐπειδή]περ πολλοὶ ἐπεχεί-
ρησαν ἀνατάξασθαι [illegible]
περὶ τῶν πεπληροφορημένων
ἐν ἡμῖν πραγμάτων· καθὼς πα-
ρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐ-
τόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι
τοῦ λόγου, ἔδοξε κἀμοὶ παρη-
κολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν

[illegible] κδ΄· ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις

ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι
κράτιστε θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ
ὧν κατηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν· τέλος ἀρχὴ τοῦ

[illegible] Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασι-
λέως τῆς ἰουδαίας, ἱερεύς τις
ὀνόματι ζαχαρίας· ἐξ ἐφημε-
ρίας ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ
τῶν θυγατέρων ἀαρών· καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς ἐλισάβετ· ἦσαν δὲ
δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς
ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ κυρίου
ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέ-
κνον καθότι ἡ ἐλισάβετ ἦν στεῖρα·
καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν· ἐ-
γένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν
ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας
αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ

ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε
τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν
ναὸν τοῦ κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον
ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος· ὤ-
φθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἑστὼς
ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ θυμιάματος· καὶ ἐταράχθη
ζαχαρίας ἰδών· καὶ φόβος ἐπέ-
πεσεν ἐπ' αὐτόν· εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ
ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη
ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου ἐλι-
σάβετ γεννήσει υἱόν σοι· καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωάννην·
καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις·
καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ
χαρήσονται· ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιον τοῦ κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα
οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθή-

σεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ·
καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπι-
στρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· καὶ
αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον
αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου·
ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ
τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει
δικαίων· ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κα-
τεσκευασμένον· καὶ εἶπε Ζαχαρίας
πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώ-
σομαι τοῦτο· ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύ-
της, καὶ ἡ γυνή μου προβεβη-
κυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν
αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ πα-
ρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· καὶ
ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ·
καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα·
καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυ-
νάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέ-

γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐ-
πίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες
πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν
αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν
τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον
ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ·
ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι
αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτα-
σίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε
κωφός· καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθη-
σαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ,
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέ-
λαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας
πέντε λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πε-
ποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις
αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνει-
δός μου ἐν ἀνθρώποις

Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας ᾗ ὄνομα ναζαρέθ· πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα ἰωσὴφ ἐξ οἴκου δαυίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου μαριάμ· καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ. μὴ φοβοῦ μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας· καὶ υἱὸς ὑψίστου κλη-

θήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ· καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα· εἶπε δὲ μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆ-

μη(νὶ) ... [illegible]

[illegible]

...ασου· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς
ὁ ἄγγελος· τέλος ... [illegible]

Ἀναστᾶσα μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρει-
νὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν ἰούδα·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρίου·
καὶ ἠσπάσατο τὴν ἐλισάβετ·
καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισά-
βετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρίας,
ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ
κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνς
ἁγίου ἡ ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώ-
νησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί·
εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν μοι
τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυ μου
πρός με· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο
ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς
τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος

[illegible]
... μεγαλύνει ἡ ψυχή
... [illegible] ... τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐ-
πέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίη-
σέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι
αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερη-
φάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων
καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας

[illegible]

τὸν αἰῶνα. [illegible]

Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. ἐν ἀρχῇ

Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς· ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ

ἀποκρι[illegible]
οὐχί [illegible]
[illegible]
εἶπον [illegible]
καλεῖται [illegible]
ἐνένευον δὲ [illegible]
ἂν θέλοι καλεῖσθαι [illegible]
αἰτήσας πινακί[illegible]
λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ [illegible]
αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν [illegible]
ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα [illegible]
χρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα [illegible] καὶ
ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. [illegible]
ἐπὶ πάντας φόβος [illegible]
κοῦντας αὐτούς· καὶ [illegible]
τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο [illegible]
τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο [illegible]
οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο
ἔσται; καὶ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ

Ζαχαρίας ὁ [illegible]
σθη πνεύματος ἁγίου [illegible]
λέγων· εὐλογητὸς [illegible]
τοῦ ἰηλ· ὅτι ἐπεσκέψατο [illegible]
ησε λύτρωσιν τῷ [illegible]
καὶ ἤγειρε κέρας [illegible]
ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ δαδ [illegible]
καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος
τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προ-
φητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων ἡμᾶς· ποιῆσαι
ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ
μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ·
ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς ἀβραὰμ
τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν
ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν
ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁ-
σιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον
αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ἡ ἀπόδ[illegible]

ζωῆς ἡμῶν [illegible]
προφήτης [illegible]
προ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible]
αὐτῶν [illegible]
[illegible]
ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιφᾶναι τοῖς
ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις· τοῦ κατευθῦναι
τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης· τὸ δὲ παιδίον
ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι·
καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως
ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ
πρὸς τὸν ἰηλ·
Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ
καίσαρος αὐγούστου ἀπογρά-

ΕΙС ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΧΥ ΓΕ[illegible]

φεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκου
αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη
ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς
Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπο
ρεύοντο πάντες ἀπογρα
καστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν
ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρ
εἰς τὴν Ἰουδαίαν· εἰς πόλιν
Δαδ· ἥτις καλεῖται Βηθλε-
έμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου
καὶ πατριᾶς Δαδ· ἀπογράψα-
σθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευ-
μένῃ αὐτῷ γυναικὶ οὔσῃ ἐγ-
κύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡ-
μέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ
ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον· καὶ ἐσπαρ-
γάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλιν

ε' περὶ τῶν ἀγραυλούν

αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· δι
αὐτοῖς τόπος ἐν τ
ε' Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τ
τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες
λάσσοντες φυλακὰς
ἐπὶ τὴν ποίμνην α
ἰδοὺ ἄγγελος κυ ἐπέστη αὐτοῖς καὶ
δόξα κυ περιέλαμψεν αὐτούς·
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε·
ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν
μεγάλην· ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·
ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὅς
ἐστι χς κς· ἐν πόλει Δαδ· καὶ τοῦτο
ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος
ἐσπαργανωμένον· κείμενον ἐν
φάτνῃ· καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ
ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου
αἰνούντων τὸν θν καὶ λεγόντων·
δόξα ἐν ὑψίστοις θῷ· καὶ ἐπὶ γῆς

ἀνθρώποις εὐδοκία. καὶ ἐγέ-
νετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
οἱ ἄγγελοι· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποι-
μένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ
καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ
γεγονός· ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.
Καὶ ἦλθον σπεύσαντες καὶ ἀνεῦρον
τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ·
καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ
ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς
περὶ τοῦ παιδίου τούτου. καὶ πάντες
οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν
λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων
πρὸς αὐτούς. ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα
συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δο-
ξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν

θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν
καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς
αὐτούς. τέλος. καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέ-
ραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν
καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς
τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου
πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν
ἐν τῇ κοιλίᾳ. καὶ ὅτε ἐπλήσ-
θησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ
αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως
ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα
παραστῆσαι τῷ κυρίῳ. καθὼς γέ-
γραπται ἐν νόμῳ κυρίου· ὅτι πᾶν
ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον
τῷ κυρίῳ κληθήσεται· καὶ τοῦ
δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρη-
μένον ἐν νόμῳ κυρίου· ζεῦγος τρυ-
γόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν.
Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα
Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος

καὶ δύσεως, [illegible]
[illegible] ἀνακλίσει τοῦ ἰ[illegible]
καὶ ὅμοιον αὐτόν· καὶ [illegible]
χ(ριστο)ῦ [illegible] μάρτυρ ὑπὸ [illegible]
τοῦ ἡλίου· ἀλλ' ἰδὼν ὁ [illegible]
ἰδεῖν τὸν χ(ριστὸ)ν κ(υρίο)υ· καὶ [illegible]
πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· [illegible]
γονεῖς τὸ παιδίον [illegible]
τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰ-
θισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς
ἀγκάλας αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησε
τὸν θ(εὸ)ν καὶ εἶπε· νῦν ἀπολύεις
τὸν δοῦλόν σου δέσποτα [illegible]
τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ [illegible]
εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ
σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας [illegible]
πρόσωπον πάντων τῶν [illegible]
λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν·
καὶ δόξαν λαοῦ σου ἰσραήλ· καὶ [illegible]

Ι: Περὶ [illegible]

ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ [illegible]
μάζοντες ἐπὶ τοῖς [illegible]
λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ [illegible]
γησεν αὐτοὺς συμεὼν [illegible]
πρὸς μαριὰμ τὴν μητέρα [illegible]
ἰδοὺ οὗτος κεῖται [illegible]
καὶ ἀνάστασιν πολλ[illegible]
καὶ εἰς σημεῖον ἀντι[illegible]
καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν [illegible]
λεύσεται ῥομφαία, ὅπως [illegible]
ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ [illegible]
καρδιῶν διαλογισμοί· [illegible]
Ἄννα προφῆτις θυγά[illegible]
ἐκ φυλῆς ἀσήρ· αὕτη [illegible]
κυῖα ἐν ἡμέραις [illegible]
σασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς [illegible]
ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς· καὶ
αὐτὴ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκον-
τα τεσσάρων ἣ οὐκ ἀφίστατο
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· νηστείαις καὶ

δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα
καὶ ἡμέραν. καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο
τῷ κῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύ-
τρωσιν ἐν ἰλήμ. τέ καὶ ὡς ἐτέ-
λεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον
κυ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαίαν
εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν ναζαρέτ.
Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκρα-
ταιοῦτο πνι, πληρούμενον σο-
φίας. καὶ χάρις θυ ἦν ἐπ' αὐτῷ.
Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ'
ἔτος εἰς ἰλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ
πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώ-
δεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς
ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς
ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς
ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς,
ὑπέμεινεν ἰς ὁ παῖς ἐν ἰλήμ.

καὶ οὐκ ἔγνω ἰωσὴφ καὶ ἡ [illegible]
νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συν[illegible]
εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· [illegible]
ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγ-
γενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ
μὴ εὑρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν
εἰς ἰλήμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ
ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον
αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον
ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ
ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερω-
τῶντα αὐτούς. ἐξίσταντο δὲ
πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ
ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀπο-
κρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες
αὐτὸν ἐξεπλάγησαν. καὶ πρὸς
αὐτὸν ἡ μήρ αὐτοῦ εἶπε· τέκνον
τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ
ὁ πήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι
ἐζητοῦμέν σε. καὶ εἶπε πρὸς

αὐτοῖς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με·
οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου
δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ
κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς
Ναζαρὲτ καὶ ἦν ὑποτασσό-
μενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
διετήρει πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς. καὶ ἰς̅ προέκοπτε σο-
φίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ
θεῷ καὶ ἀνθρώποις.
Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ
τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καί-
σαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου
Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ
τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας
Ἡρῴδου, Φιλίππου δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος
τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος

χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβι-
ληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ' ἀρ-
χιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα·
ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην
τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου·
κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γέγρα-
πται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·
πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται·
καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπει-
νωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκο-
λιὰ εἰς εὐθεῖαν· καὶ αἱ τραχεῖαι
εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶ-
σα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. εἶπεν

αὐτῶν· τοῖς δὲ ἐκπορευομένοις
ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· γεν
νήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑ
πέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
τῆς μελλούσης ὀργῆς· ποιή
σατε οὖν καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε
λέγειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα ἔχομεν
τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων
τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβρα
άμ· ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· Καὶ ἐπη
ρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες·
τί οὖν ποιήσωμεν· ἀποκριθεὶς
δὲ λέγει αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων

βρώματα ὁμοίως ποιείτω·
ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτι
σθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν· διδάσκαλε, τί ποιή
σωμεν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατε
ταγμένον ὑμῖν πράσσετε· ἐπη
ρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι
λέγοντες· καὶ ἡμεῖς τί ποιή
σωμεν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδένα διασείσητε· μηδὲ συ
κοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε
τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν· Προσ
δοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλο
γιζομένων πάντων ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου·
μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός· ἀπε
κρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι λέγων·
ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς·
ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου,

οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν
πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει
τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ·
τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ
ἀσβέστῳ· πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕ-
τερα παρακαλῶν εὐηγγε-
λίζετο τὸν λαόν· τέλος
Ὁ δὲ ἡρώδης ὁ τετράρχης ἐλεγχόμενος
ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἡρωδιάδος τῆς
γυναικὸς φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων
ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ ἡρώδης,
προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι·
καὶ κατέκλεισε τὸν ἰωάννην
ἐν τῇ φυλακῇ· ἀρχὴ
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν·

καὶ ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προ-
σευχομένου ἀνεῳχθῆναι
τὸν οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει
ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέ-
γουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός·
ἐν σοὶ ηὐδόκησα· τέλος Καὶ
αὐτὸς ἦν ὁ ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα
ἀρχόμενος ὢν ὡς ἐνομίζετο
υἱὸς ἰωσήφ· τοῦ ἠλί· τοῦ ματθάτ·
τοῦ λευί· τοῦ μελχί· τοῦ ἰαννά·
τοῦ ἐλιέζερ· τοῦ φαρές· τοῦ ἰωσήφ·
τοῦ ἰωρείμ· τοῦ ἰούδα· τοῦ ματταθίου·
τοῦ ματθάτ· τοῦ ἰακώβ· τοῦ ἀμώς·
τοῦ λευί· τοῦ ἰωάννα· τοῦ ναούμ·
τοῦ συμεών· τοῦ [illegible]· τοῦ ἐσλί·
τοῦ ἰούδα· τοῦ θάρα· τοῦ ναγγαί·
τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ναχώρ· τοῦ μαάθ·
τοῦ ἰωνάν· τοῦ σερούχ· τοῦ ματταθίου·

ιγ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΣΜΕΝΟΥ ΤΟΥ [illegible]

τοῦ ἐλιακείμ· τοῦ [illegible]
τοῦ μελεά· τοῦ φαλέκ· [illegible]
τοῦ ματθάν· τοῦ ἔβερ· [illegible]
τοῦ ματταθά· τοῦ σαλά· [illegible]
τοῦ ναθάμ· τοῦ καϊνάμ· [illegible]
τοῦ δαυίδ· τοῦ ἀρφαξάδ· [illegible]
τοῦ ἰεσσαί· τοῦ σήμ· τοῦ [illegible]
τοῦ ἰωβήδ· τοῦ νῶε· τοῦ [illegible]
τοῦ βοόζ· τοῦ λάμεχ· τοῦ [illegible]
τοῦ σαλμών· τοῦ μαθουσάλα· [illegible]
τοῦ ναασσών· τοῦ ἐνώχ· [illegible]
τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ ἰάρεδ· [illegible]
τοῦ ἀράμ· τοῦ μαλελεήλ· [illegible]
τοῦ ἐσρώμ· τοῦ καϊνάν· [illegible]
τοῦ φαρές· τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ·
τοῦ ἀδάμ· τοῦ θεοῦ· [illegible]

Ἰ(ησοῦ)ς δὲ πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου·

ΤΕΛΟΣ [illegible]

[illegible] καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν [illegible]
[illegible] αὐτῶν [illegible]
[illegible]
[illegible] εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ
τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πρὸς αὐτὸν λέγων·
γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι θ(εο)ῦ. καὶ ἀναγαγὼν
αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας
τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης
ἐν στιγμῇ χρόνου. καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν
ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ὅτι ἐμοὶ
παραδέδοται καὶ ᾧ ἐὰν θέλω
δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν ἐὰν προσ-
κυνήσῃς ἐνώπιόν μου [illegible]

ἔσται σου πάντα· καὶ ἀπο[illegible]
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς· ὕπαγε ὀ[illegible]
ιγ σατανᾶ· γέγραπται· προ[illegible]
μήσεις κν τὸν θν σου, καὶ [illegible]
μόνῳ λατρεύσεις· καὶ ἤγαγ[illegible]
εἰς ἱλημ καὶ ἔστησεν αὐτὸ[illegible]
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ [illegible]
εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ [illegible]
σεαυτὸν ἐντεῦθεν κά[illegible]
γέγραπται γάρ. ὅτι τοῖς ἀγ[illegible]
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σ[illegible]
διαφυλάξαι σε· καὶ ὅτι [illegible]
χειρῶν ἀροῦσί σε· μήπο[illegible]
προσκόψῃς πρὸς λίθον [illegible]
πόδα σου· καὶ ἀποκριθεὶ[illegible]
ιζ αὐτῷ ὁ ἰς· ὅτι εἴρηται· οὐκ [illegible]
πειράσεις κν τὸν θν σου· [illegible]
τελέσας πάντα πειρασμὸ[illegible]
ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' α[illegible]
ἄχρι καιροῦ· καὶ ὑπέστρε[illegible]

τῷ καιρῷ [illegible]

ἐν τῇ [illegible]
γαλιλαίαν· καὶ φήμ[illegible]
καθ' ὅλης τῆς περιχώρου [illegible]
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν δοξα-
ζόμενος ὑπὸ πάντων: ⁘
Ἦλθεν εἰς ναζαρὲτ οὗ ἦν τεθραμ-
μένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ
εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων εἰς τὴν συναγωγήν·
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι· καὶ ἐπεδόθη
αὐτῷ βιβλίον ἠσαΐου τοῦ προ-
φήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλί-
ον εὗρε τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμ-
μένον· πνεῦμα κυ ἐπ' ἐμέ· οὗ
εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελί-
σασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με·
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμέ-
νους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰ-
χμαλώτοις ἄφεσιν· καὶ τυφλοῖς

[illegible]

ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθ-
θραυσμένους ἐν ἀφέσει, κη-
ρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.
καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀπο-
δοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ
πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς· ὅτι σήμερον πεπλή-
ρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐ-
μαρτύρουν αὐτῷ. καὶ ἐθαύ-
15 μαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς
χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ
ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ἰατρὲ θεράπευ-
σον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν

[illegible]

γόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ ποί-
ησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου·
εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς
προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραήλ· ὅτε
ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία
καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐγένετο λιμὸς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ
πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη
Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σι-
δῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ
πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαί-
ου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς
αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν
ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες
θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες
ταῦτα. καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον

αὐτόν. ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους
ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο
εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν·
αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου
αὐτῶν ἐπορεύετο· τέλος ὁ κατῆλθεν
Εἰς Καπερναοὺμ πόλιν τῆς
Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων
αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἐ
ξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
κη αὐτοῦ. ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ
ιε ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀ
καθάρτου· καὶ ἀνέκραξε φωνῇ
μεγάλῃ· λέγων· ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοί
Ἰησοῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.
καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων·
φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ· ὁ
ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ
μέσον. ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν

βλάψαν αὐτόν· καὶ ἐγένετο θάμ
βος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελά
λουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες·
τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξου
σίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασι καὶ ἐξέρ
χονται· καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος
περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς
περιχώρου· ἀναστὰς δὲ
Ἐκ τῆς συναγωγῆς ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· πενθε
ρὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχο
μένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώ
τησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς· καὶ ἐπι
στὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησε
τῷ πυρετῷ καὶ ἀφῆκεν αὐτήν·
παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διη
κόνει αὐτοῖς. δύνοντος δὲ τοῦ
ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀ
σθενοῦντας νόσοις ποικίλαις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ

Ι ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ
ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας
ἐπιθεὶς ἐθεράπευσεν αὐτούς.
ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν κράζοντα καὶ
λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ
λαλεῖν ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν
εἶναι. γενομένης δὲ ἡμέρας,
ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον
τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζή-
τουν αὐτὸν καὶ ἦλθον ἕως
αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ
μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι καὶ ταῖς
ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασ-
θαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι. καὶ
ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
τῆς Γαλιλαίας.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπι-
κεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ· καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς
παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·
καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ
τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀπο-
βάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν
τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν
πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος ἠ-
ρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς
ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθί-
σας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου
τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο
λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα·
ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος· καὶ χα-
λάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν
αὐτῷ· ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς
νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν
ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου

χαλάσω μὲν τὸ δίκτυον· καὶ
τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλει
σαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διερρή
γνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν· καὶ
κατένευσαν τοῖς μετόχοις
τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ· τοῦ
ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς·
καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφό
τερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι
αὐτά· ἰδὼν δὲ σίμων πέτρος
προσέπεσε τοῖς γόνασιν ιυ
λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ
ἁμαρτωλός εἰμι κε· θάμβος γὰρ
περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων
ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ ἰά
κωβον καὶ ἰωάννην υἱοὺς ζεβεδαί
ου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι· καὶ
εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ις· μὴ
φοβοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

ιβ περὶ τοῦ λεπροῦ

καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν
γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠ
κολούθησαν αὐτῷ. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν
μιᾷ τῶν πόλεων· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν ιν
πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη
αὐτοῦ λέγων· κε ἐὰν θέλῃς, δύ
νασαί με καθαρίσαι· καὶ ἐκτεί
νας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ εἰπών·
θέλω καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως
ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ
εἰπεῖν· ἀλλ' ἀπελθὼν δεῖξον σεαυ
τὸν τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε
περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς
προσέταξε μωϋσῆς εἰς μαρ
τύριον αὐτοῖς· διήρχετο δὲ μᾶλλον
ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρ
χοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν

ΙΓ Κ(υριακὴ) Ε΄ τοῦ παραλυτικοῦ:-

θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.

Ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός; Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπε τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν Θεόν.

καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας
καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν· καὶ ἐπλή
σθησαν φόβου λέγοντες· ὅτι εἴδο
μεν παράδοξα σήμερον.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε καὶ ἐθεάσατο τε
λώνην ὀνόματι Λευὶν καθήμε
νον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· καὶ καταλιπὼν
ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολού
θησεν αὐτῷ. Καὶ ἐποίησε δοχὴν
μεγάλην Λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν
πολὺς καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν
κατακείμενοι· καὶ ἐγόγγυζον
οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φα
ρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθί
ετε καὶ πίνετε· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν

ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ ἀλλ'
οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα
καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·

Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νη
στεύουσι πυκνὰ καὶ δεήσεις ποι
οῦνται· ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φα
ρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ
πίνουσιν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς
τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστι ποιῆσαι νηστεύειν·
ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος,
τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις. Ἔλεγε δὲ καὶ παρα
βολὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς
ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπι
βάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει,

καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ
ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς βάλ-
λει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς
ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ
οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλ' οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον,
καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται. καὶ
οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν εὐθέως
θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς χρη-
στότερός ἐστιν:

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευ-
τεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι
αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων. καὶ ἔ-
τιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στά-
χυας, καὶ ἤσθιον ψώχοντες ταῖς
χερσί. τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων
εἶπον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ
ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐδὲ

τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαυὶδ
ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
ὄντες; ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε
καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς
οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς
ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι κύ-
ριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαβ-
βάτου. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαβ-
βάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συ-
ναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ
ἦν ξηρά. παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει,
ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.
αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξη-
ρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔ-

ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα

χεῖρα· καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον·
ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη. εἶπεν οὖν ὁ
αὐτοὺς ὁ ἰς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς
τί ἔξεστι τοῖς σάββασιν· ἀγα-
θοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι·
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι·
οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλε-
ψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπεν
αὐτῷ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου.
ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτως· καὶ ἀπο-
κατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς
ἡ ἄλλη. αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
ἀνοίας καὶ διελάλουν πρὸς
ἀλλήλους· τί ἂν ποιήσειαν τῷ ἰῦ.
Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι. καὶ ἦν διανυ-
κτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ
τοῦ θῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα,
προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς

αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ᾽
αὐτῶν δώδεκα οὓς καὶ ἀποστό-
λους ὠνόμασε· σίμωνα ὃν καὶ
ὠνόμασε πέτρον· καὶ ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην· φίλιππον καὶ
βαρθολομαῖον· ματθαῖον
καὶ θωμᾶν· ἰάκωβον τὸν τοῦ
ἀλφαίου καὶ σίμωνα τὸν κα-
λούμενον ζηλωτήν· ἰούδαν
ἰακώβου καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην·
ὃς καὶ ἐγένετο προδότης.
Καὶ καταβὰς μετ᾽ αὐτῶν ἔστη ἐπὶ
τόπου πεδινοῦ καὶ ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης
τῆς ἰουδαίας καὶ ἰλῆμ καὶ
τῆς παραλίου τύρου καὶ σι-
δῶνος οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ·
καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν.

καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθε-
ραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλο(ς)
ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι
δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο
καὶ ἰᾶτο πάντας· Καὶ αὐτὸς ἐπά-
ρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε·
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· Μακάρι-
οι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτα-
σθήσεσθε· Μακάριοι οἱ κλαί-
οντες νῦν ὅτι γελάσετε·
Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν
ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν
ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι· καὶ ἐκβά-
λωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πο-
νηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς

[illegible] αὐτῶν
Κατὰ [illegible]
προ[illegible] αὐτῶν
Πλὴν [illegible]
ὅτι [illegible]
Οὐαὶ [illegible] οἱ [illegible]
μένοι ὅτι [illegible]
ὑμῖν οἱ γελῶντες [illegible] ὑμῶν ὅτι [illegible]
θήσετε καὶ κλαύσετε· Οὐαὶ
ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες
οἱ ἄνθρωποι κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποί-
ουν τοῖς ψευδοπροφήταις
οἱ πατέρες αὐτῶν· ἀλλ' ὑμῖν
λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγα-
πᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς·
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους
ὑμῖν· προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς· τῷ
τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα,

[illegible]

[illegible]

καὶ πονηρὸς· [illegible]

[illegible]

ὑμῶν οἱ [illegible]

[illegible]

θήσεται ὑμῖν· εἶπε δὲ παρα-
βολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται
τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ
ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πε-
σοῦνται; οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ
τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρ-
τισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ
διδάσκαλος αὐτοῦ· τί δὲ βλέ-
πεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν
τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ
κατανοεῖς· ἢ πῶς δύνασαι
λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ
ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος [illegible]
τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς [illegible]
τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν [illegible]
πων· ὑποκριτά ἔκβαλε [illegible]
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ [illegible]
τότε διαβλέψεις [illegible]
τὸ κάρφος [illegible]

οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν [illegible]
καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον [illegible]
σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν [illegible]
ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου
καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ
ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα·
οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν·
ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ
προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς
ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας αὐτοῦ· προφέρει
τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ
τὸ στόμα αὐτοῦ· τί δέ με
καλεῖτε κε κε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέ-
γω· Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ
ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν
αὐτοὺς ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκο-

ΙΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ

δομοῦντι οἰκίαν· ὃς ἔσκαψε
καὶ ἐβάθυνε· καὶ ἔθηκε θεμέ
λιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύ
ρας δὲ γενομένης, προσέ
ρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκία
ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι
αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ
τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀκούσας
καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν
γῆν· χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέ
ρρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθέως
ἔπεσε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς
οἰκίας ἐκείνης, μέγα.
ΞΕ Ε Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ
ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ
λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.
ΙΗ Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος
κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν·
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. ἀκούσας δὲ

[illegible]

περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰου
δαίων ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως
ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν
Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως
λέγοντες αὐτῷ· ὅτι ἄξιός ἐστιν
ᾧ παρέξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ
τὸ ἔθνος ἡμῶν· καὶ τὴν συναγωγὴν
αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν. ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ
αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς
αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους,
λέγων αὐτῷ· κύριε μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ
εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου
εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠ
ξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλ' εἰπὲ
λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου·
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν

περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χ[illegible]

τασσόμενος· ἔχων ὑπ' [illegible]
στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ [illegible]
πορεύθητι καὶ πορεύεται [illegible]
ἄλλῳ ἔρχου καὶ ἔρχεται [illegible]
δούλῳ μου ποίησον τοῦτο [illegible]
ποιεῖ. καὶ ἀκούσας δὲ ταῦτα [illegible]
ὁ ἰς̄ ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στρα-
φεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ
ὄχλῳ εἶπε· λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ
ἰσλ̄ τοσαύτην πίστιν εὗρον·
καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες
εἰς τὸν οἶκον εὗρον τὸν ἀ-
σθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα· τέλ
Ἐγένετο ἐν τῷ ἑξῆς ἐπορεύθη ὁ ἰς̄ εἰς
πόλιν καλουμένην ναΐν·
καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ
ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγισε
τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ
ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνη-

ιτ τῶν ἀποστόλων [illegible]

κὼς μονογενὴς τῇ μρὶ αὐτοῦ· καὶ
αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πό-
λεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν
αὐτὴν ὁ κς̄ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ·
καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ
προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ·
οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ
εἶπε· νεανίσκε σοὶ λέγω ἐγέρ-
θητι· καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς· καὶ
ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν τῇ μρὶ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ φόβος
πάντας· καὶ ἐδόξαζον τὸν θν̄
λέγοντες· ὅτι προφήτης μέγας
ἐν ἡμῖν ἐγήγερται· καὶ ὅτι ἐπεσκέ-
ψατο ὁ θς̄ τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς ἀγαθόν·
καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ
τῇ ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ περιχώρῳ· καὶ ἀπήγγειλαν
ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
πάντων τούτων· καὶ [illegible]

τοῦ [illegible]

Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης ἔπεμψε
πρὸς τὸν ἰν̅ λέγων·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν· παραγενόμενοι
δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον·
ζι ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν
ἡμᾶς πρός σε λέγων· σὺ εἶ
ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσ-
δοκῶμεν· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ
ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων
καὶ μαστίγων· καὶ πνευμάτων
πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς
ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· πο-
ρευθέντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ
ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ
ἀναβλέπουσι· χωλοὶ περιπα-
τοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται·
κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται·

πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ
μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδα-
λισθῇ ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων
δὲ τῶν ἀγγέλων ἰωάννου, ἤρ-
ξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους
περὶ ἰωάννου· τί ἐξεληλύθατε
εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κά-
λαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον
ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσ-
μένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐν-
δόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς
βασιλείοις εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξε-
ληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην;
ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον
προφήτου· οὗτός ἐστι περὶ οὗ
γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου, ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· λέγω

γὰρ ὑμῖν· μείζων [illegible]
γυναικῶν [illegible] τοῦ [illegible]
πτιστοῦ. οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ [illegible]
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. [illegible]
αὐτοῦ ἐστι. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκού[illegible]
καὶ οἱ τελῶναι. ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν
βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα
Ἰωάννου· οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ
οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτι-
σθέντες ὑπ' αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς
ταύτης· καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι·
ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ
καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν
ἀλλήλοις καὶ λέγουσιν· ηὐλή-
σαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρη-
νήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ
ἐκλαύσατε· ἐλήλυθε γὰρ Ἰω[illegible]
ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων

[illegible]

μήτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε
δαιμόνιον ἔχει. ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων. καὶ
λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνο-
πότης. φίλος τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη
ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς πάντων·
Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν φαρι-
σαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ
εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
φαρισαίου, ἀνεκλίθη. καὶ
ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν
ἁμαρτωλὸς ἐπιγνοῦσα ὅτι
ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
φαρισαίου. κομίσασα ἀλά-
βαστρον μύρου· καὶ στᾶσα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ὀπίσω κλαί-
ουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς
πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι·

ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμασσε· καὶ κατε-
φίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ φα-
ρισαῖος ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν
προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς
(κ) καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις
ἅπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτω-
λός ἐστι· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπε πρὸς αὐτόν· σίμων· ἔ-
χω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δέ φησι·
διδάσκαλε, εἰπέ· δύο χρεω-
φειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι·
ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντα-
κόσια· ὁ δὲ ἕτερος, πεντή-
κοντα· μὴ ἐχόντων δὲ
αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις
ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν εἰπὲ
πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει· ἀπο-

κρι[illegible] ὁ [illegible]
λαμβάνω ὅτι [illegible]
χαρίσατο· ὁ [illegible]
ὀρθῶς ἔκρινας· [illegible]
πρὸς τὴν γυναῖ[illegible]
ἔφη· βλέπεις [illegible]
ναῖκα; εἰσῆλθον [illegible] εἰς τὴν
οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας
οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυ-
σιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας· καὶ
ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐξέμαξε· φίλημά μοι οὐκ ἔ-
δωκας· αὕτη δὲ ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθον
οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου
τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κε-
φαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη
δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας·
οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται
αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι αἱ πολλαί
ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλί

310

ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπεν
δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρ-
τίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συν-
ανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας
ἀφίησιν. εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.
Ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ
αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ
κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζό-
μενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ. καὶ γυ-
ναῖκές τινες αἳ ἦσαν τεθεραπευ-
μέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν
καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλου-
μένη Μαγδαληνή, ἀφ' ἧς δαι-
μόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει·
καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπι-
τρόπου Ἡρῴδου· καὶ Σουσάννα

κε. περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου

καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν
αὐτῷ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.
Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ
τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς
αὐτόν, εἶπε διὰ παραβολῆς·
Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι
τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν,
καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν
ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.
καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀ-
κανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι
ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν
εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ
φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλα-
σίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

λέγοντες· τίς εἴη ἡ παρα[illegible]
αὕτη· ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν [illegible]
γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς [illegible]
λείας τοῦ θεοῦ· τοῖς δὲ [illegible]
ἐν παραβολαῖς· ἵνα βλέποντες
μὴ βλέπωσι· καὶ ἀκούοντες
ση μὴ συνιῶσιν· ἔστι δὲ αὕτη ἡ
παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούοντες·
εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος· καὶ
αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρ-
δίας αὐτῶν· ἵνα μὴ πιστεύσαντες
σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας,
οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι
ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν· οἳ πρὸς
καιρὸν πιστεύουσι· καὶ ἐν καιρῷ
πειρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν

Ε, ξ: [illegible]

οἱ ἀκούοντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βί-
ου πορευόμενοι, συμπνίγον-
ται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι· τὸ δὲ ἐν
τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες
ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκού-
σαντες τὸν λόγον, κατέχουσι
καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ:
Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας καλύπτει
αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης
τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν
ἐπιτίθησιν· ἵνα οἱ εἰσπορευό-
μενοι βλέπωσι τὸ φῶς· οὐ γάρ
ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενή-
σεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνω-
σθήσεται καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ·
βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε·
ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· παρεγένοντο τέ

δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠδύναντο
συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον·
καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων·
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, ἑ-
στήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοι
εἰσὶν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες
καὶ ποιοῦντες αὐτόν· καὶ ἐγένετο
ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐ-
νέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς
λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν· πλε-
όντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε·
καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς
τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦν-
το καὶ ἐκινδύνευον· καὶ προσελθόν-
τες διήγειραν αὐτὸν λέγοντες·

[illegible]

ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύμε-
θα· ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε
τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι
τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο· καὶ ἐγέ-
νετο γαλήνη· εἶπε δὲ αὐτοῖς·
ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; φοβηθέν-
τες δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν
ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπι-
τάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακού-
ουσιν αὐτῷ· καὶ κατέ-
Γ πλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γα-
δαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν
τῆς Γαλιλαίας· ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ
ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ
ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως· ὃς εἶχε δαι-
μόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν· καὶ
ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο· ἐν
οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν· ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασιν· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν

[illegible]

ἀνακράξας· προσέπεσεν αὐτῷ·
καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ
σοὶ ἰῡ υἱὲ τοῦ θῡ τοῦ ὑψίστου· δέ
ομαί σου· μή με βασανίσῃς· πα
ρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ
ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς
γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν·
καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις
φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσσων
τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαί
μονος εἰς τὰς ἐρήμους· ἐπηρώτη
σε δὲ αὐτὸν ὁ ἰς̄ λέγων· τί σοί ἐστιν
ὄνομα· ὁ δὲ εἶπε· λεγεών· ὅτι
δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς
αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
ἄβυσσον ἀπελθεῖν· ἦν δὲ ἐκεῖ
ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ
ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα
ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους

εἰσελθεῖν· καὶ [illegible]
ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθεν εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λί
μνην. καὶ ἀπεπνίγη· ἰδόντες
δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς ἔφυγον·
καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· ἐξῆλθον δὲ
ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς
τὸν ἰν̄· καὶ εὗρον καθήμενον
τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια
ἐξεληλύθει· ἱματισμένον
καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ ἰῡ· ἐφοβήθησαν·
ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς, καὶ οἱ ἰ
δόντες. πῶς ἐσώθη ὁ δαιμο
νισθείς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν
τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου
τῶν γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν

αὐτόν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ
συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς
εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.
Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐ-
ξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι
σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν
ὁ Ἰς λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν
οἶκόν σου· καὶ διηγοῦ ὅσα ἐ-
ποίησέ σοι ὁ θς· καὶ ἀπῆλθε
καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰς.
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι
τὸν Ἰν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ
ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσ-
δοκῶντες αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἦλθεν
ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς
ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε·
καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰυ,
παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ

μονογενὴς [illegible] ὡς ἐτῶν
δώδεκα· καὶ [illegible] ἀπέθνησκεν.
ἐν δὲ τῷ ὑπ[illegible], οἱ ὄχλοι
συνέπνιγον [illegible]. Καὶ γυνὴ
οὖσα ἐν ῥύσει [illegible] ἀπὸ ἐτῶν
δώδεκα, ἥ[illegible] προσα-
ναλώσασα [illegible]ον· οὐ-
κ ἴσχυσεν ὑπ' [illegible] θερα-
πευθῆναι· προσελθοῦσα ὄπισθεν,
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παρα-
χρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰς· τίς ὁ ἁ-
ψάμενός μου; ἀρνουμένων
δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος· ἐπι-
στάτα, οἱ ὄχλοι συνέχου-
σί σε καὶ ἀποθλίβουσι· καὶ
λέγεις· τίς ὁ ἁψάμενός μου;
ὁ δὲ Ἰς εἶπεν· ἥψατό μού τις·
ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελ

θοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ
ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμου-
σα ἦλθε· καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ
δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀ-
πήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παν-
τὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει θύγατερ·
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύ-
ου εἰς εἰρήνην· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος
ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυ-
ναγώγου λέγων αὐτῷ· ὅτι τέθνηκεν
ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν
διδάσκαλον· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· μὴ
φοβοῦ· μόνον πίστευε καὶ σω-
θήσεται· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν
οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα
εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην
καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς
παιδὸς καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον

δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν·
ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπ-
έθανεν, ἀλλὰ καθεύδει·
καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες
ὅτι ἀπέθανεν· αὐτὸς δὲ ἐκ-
βαλὼν πάντας ἔξω· καὶ κρα-
τήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώ-
νησε λέγων· ἡ παῖς ἐγείρου· καὶ
ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς· καὶ
ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν
δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξέστη-
σαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός·
Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώ-
δεκα, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν
καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ
δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύ-
ειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας·

καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μη
δὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν· μήτε
ῥάβδους· μήτε πήραν· μήτε
ἄρτον· μήτε ἀργύριον· μήτε
ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. (κ) καὶ
εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε,
ἐκεῖ μένετε· καὶ ἐκεῖθεν
ἐξέρχεσθε. καὶ ὅσοι ἂν
μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμε
νοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης·
(κ) καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν
ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε
εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.
ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ
τὰς κώμας. εὐαγγελιζόμενοι
καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.
Ἤκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης
τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα·
(κ) καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι
ὑπό τινων ὅτι Ἰωάννης ἐγ

ήγερται ἐκ νεκρῶν· ὑπό τινων δὲ
ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ
ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων
ἀνέστη. καὶ εἶπεν Ἡρώδης· Ἰωάν
νην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν
οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα·
(κ) καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν. καὶ ὑπο
στρέψαντες οἱ ἀπόστολοι, διη
γήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν.
(κ) καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώ
ρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον
πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά·
οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολού
θησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος
αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς
χρείαν ἔχοντας θεραπείας
ἰᾶτο. Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο
κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώ
δεκα εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυσον

[illegible]

τὸν ὄχλον ἵνα ἀπελθόντες
εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς
ἀγροὺς καταλύσωσι καὶ εὕρωσιν
ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ
τόπῳ ἐσμέν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ εἶπον·
οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι
καὶ ἰχθύες δύο· εἰ μήτι πορευθέντες
ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν
λαὸν τοῦτον βρώματα· ἦσαν
γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι·
εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας
ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ ἐποίησαν
οὕτως· καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας·
λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτοὺς
καὶ κατέκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν
πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν
αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.
Κυ(ριακῇ) Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
προσευχόμενον καταμόνας
συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί·
Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με
λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι· οἱ δὲ ἀποκριθέντες
εἶπον· Ἰωάννην
τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις
τῶν ἀρχαίων ἀνέστη· εἶπε δὲ
αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέ-
γετε εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος εἶπε· τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ·
ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγ-
γειλε μηδενὶ λέγειν τοῦτο εἰπών·
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ
παθεῖν· καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων

ΤΕΛΟΣ

Τῇ [illegible] τοῦ ἁγίου Παντολέοντος [illegible]

[illegible]

καὶ γραμματέων· καὶ ἀποκταν-
θῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερ-
θῆναι. Εἶπε δὲ πρὸς πάντας·
Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀρά-
τω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεί-
τω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει
αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος
κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον,
ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς;
ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς
λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπαισχυνθήσεται ὅταν ἔλ-
θῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πα-
τρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.
λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, ὅτι
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων

Τῇ ς΄ τοῦ μηνὸς ἡ μεταμόρφωσις [illegible]

οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου,
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους
ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ· καὶ παραλαβὼν
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ
ὄρος προσεύξασθαι. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι
αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου
αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς
αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.
Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελά-
λουν αὐτῷ· οἵτινες ἦσαν Μωσῆς
καὶ Ἠλίας· οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ
ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔ-
μελλε πληροῦν ἐν Ἰερουσαλήμ. ὁ δὲ
Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν
βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγο-
ρήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν
αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς

Τῇ αὐτῇ [illegible] εἰς τὴν μεταμόρφωσιν [illegible]

[illegible]

συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς
ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· ἐπιστάτα καλόν ἐστιν
ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
σκηνὰς τρεῖς· μίαν σοὶ καὶ
μίαν Μωσεῖ καὶ μίαν Ἠλίᾳ,
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ
λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη
καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφο-
βήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους
εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.
καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νε-
φέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ
ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι
τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος.
καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ
ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

ΛΑ [illegible] τοῦ [illegible]

Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ
κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος
πολύς· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ
ὄχλου ἀνεβόησε λέγων· διδά-
σκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον
ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογε-
νής μοί ἐστι· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμ-
βάνει αὐτὸν καὶ ἐξαίφνης κράζει·
καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ·
καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ
συντρῖβον αὐτόν· καὶ ἐδεήθην
τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβά-
λωσιν αὐτὸ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ
γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμ-
μένη· ἕως πότε ἔσομαι πρὸς
ὑμᾶς, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν·
προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε. ἔτι
δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν

ΛΒ ΠΤ ... ΑΛΛΟ ... ΤΙΣ ΜΕΙΖ...

αὐτὸν τὸ δαιμόνιον· καὶ συνε-
σπάραξεν αὐτόν· ἐπετίμησε
δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ
καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπέ-
δωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ· ἐξε-
πλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ
μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ.
Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐποίει ὁ Ἰησοῦς, εἶπε
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· θέσθε
ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς
λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν
τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἦν παρα-
κεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν· ἵνα
μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφο-
βοῦντο ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.
Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν

ΤΕ ΤΟ ΕΥ

αὐτοῖς· τὸ τίς ἂν εἴη μείζων
αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν δια-
λογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐπιλαβόμενος παιδίου
ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν δέξηται
τὸ παιδίον τοῦτο ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·
καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέ-
χεται τὸν ἀποστείλαντά με·
ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν
ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας·
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν·
ἐπιστάτα· εἴδομέν τινα ἐπὶ
τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐ-
τόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· μὴ
κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ'
ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν.

ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡ-
μέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι
εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ
πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς
κώμην Σαμαρειτῶν· ὥστε ἑ-
τοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέ-
ξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ·
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον·
κύριε· θέλεις εἴπωμεν πῦρ κατα-
βῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἀ-
ναλῶσαι αὐτοὺς ὡς καὶ Ἠλίας ἐποί-
ησεν. στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ οἴδατε οἵ-
ου πνεύματός ἐστε· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπο-

[illegible]

[illegible]
[illegible]
Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν [illegible]
ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν·
ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀ-
πέρχῃ κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
σκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ· εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον·
ἀκολούθει μοι· ὁ δὲ εἶπε κύριε·
ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον
θάψαι τὸν πατέρα μου· εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφες τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ
δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ· εἶπε δὲ καὶ ἕτερος·
ἀκολουθήσω σοι κύριε· πρῶτον
δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι

τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου·
δὲ ὁ ἰσ πρὸς αὐτόν· οὐδεὶς
βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄρο-
τρον καὶ βλέπων εἰς
τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνέδειξεν
ὁ κς καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο
πρὸ προσώπου αὐτοῦ· εἰς
πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον,
οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.
ρζ ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· ὁ μὲν
θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται
ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου
τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἂν ἐκ-
βάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θε-
ρισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε· ἰδοὺ
ρθ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας
ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βαστάζετε

[illegible]

βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ
ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ
τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν ρι
δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον
λέγετε· εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
καὶ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπανα-
παύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν·
εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. ἐν
αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος
γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.
μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.
καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε
καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρα-
τιθέμενα ὑμῖν· καὶ θεραπεύετε
τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς· καὶ λέγετε
αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε
καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες
εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἴπατε·

καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολλη-
θέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως
ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἡμῶν,
ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν
τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἤγγικεν
ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. λέγω
ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ
τῇ πόλει ἐκείνῃ. οὐαί σοι
Χοραζίν· οὐαί σοι Βηθσαϊδάν·
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθη-
σαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν·
πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτό-
τερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν·
καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ ἕως οὐρανοῦ
ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβι-
βασθήσῃ.
Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ

ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ
δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν
ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρε-
ψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα
μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κύριε καὶ
τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡ-
μῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σα-
τανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δίδω-
μι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν
ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ
ἀδικήσει. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ
χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα
ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε
δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι

ἐξομολογοῦμαί σοι [πάτερ]
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅ[τι]
ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σο[φῶν καὶ]
συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας αὐ[τὰ]
νηπίοις· ναὶ ὁ πατὴρ ὅτι οὕ[τως]
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθεν [σου·]
καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ εἶπε· πάντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου·
καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς
ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν
ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν
βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς
κατ' ἰδίαν εἶπε· μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ
βλέπετε· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς
ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπε-
τε καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι

ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·
Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκ-
πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·
διδάσκαλε· τί ποιήσας ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω·
ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ
νόμῳ τί γέγραπται· πῶς ἀνα-
γινώσκεις· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν
σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς διανοίας σου· καὶ
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν·
εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπε-
κρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ·
ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν
εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου
πλησίον· ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέβαινεν

λδ' Τῷ ἐμπεσόντι εἰς τοὺς λῃ[στάς]

αὐτοῦ λῃσταῖς ... [illegible]
... [illegible]
δόντες αὐτόν. [illegible]
ἐπιθέντες. ἀπῆλθον ἀφέν-
τες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.
κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς
κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεί-
νῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθε.
ὁμοίως δὲ καὶ λευΐτης γενό-
μενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν
καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθε. Σαμα-
ρείτης δέ τις ὁδεύων
ἦλθε κατ' αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν
ἐσπλαγχνίσθη. καὶ προσελθὼν
κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ
ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον.
καὶ ἐπιβιβάσας αὐτὸν ἐπὶ
τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη
αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελ-

λε' Ἡ Μάρθα καὶ ἡ Μαρία

θὼν ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε
τῷ πανδοχεῖ. καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἐπιμελήθητι αὐτοῦ. καὶ ὅ τι
ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ
ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀπο-
δώσω σοι. τίς οὖν τούτων τῶν
τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γε-
γονέναι τοῦ ἐμπεσόντος
εἰς τοὺς λῃστάς. ὁ δὲ εἶπεν·
ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰς̄. πορεύου
καὶ σὺ ποίει ὁμοίως:
λε' Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτούς. καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν
εἰς κώμην τινά. γυνὴ δέ τις
ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ
τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μα-
ριάμ. ἣ καὶ παρακαθίσασα
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰῦ. ἤκ-

Η Ι ΕΠΤ Η ΕΙC ... ΤΟΚΟΥ ... [illegible]

κουε τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ
μάρθα περιεσπᾶτο περὶ
πολλὴν διακονίαν· ἐπι-
στᾶσα δὲ εἶπε· κε, οὐ μέλει σοι ὅτι
ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλι-
πε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν
αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ις εἶπεν
αὐτῇ· μάρθα μάρθα, μεριμνᾷς
καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς
δέ ἐστι χρεία· μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν
μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐ
κ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τό-
πῳ τινὶ προσευχόμενον· ὡς ἐπαύ-
σατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κε, δίδαξον
ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς
καὶ ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτοῖς·

ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· πάτερ
ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν
τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφί-
εμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν
ἕξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς
αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ
αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,
ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο
ἐξ ὁδοῦ πρός με· καὶ οὐκ ἔχω
ὃ παραθήσω αὐτῷ· κἀκεῖνος
ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· μή
μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα

κέκλεισται καὶ τὰ παιδία μου
μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν·
οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι·
λέγω ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ
ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον,
διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐ-
γερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.
Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ
δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε
καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρί-
σκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιχθή-
σεται· τίνα δὲ ὑμῶν
τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον,
μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ
καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ
ᾠόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορ-
πίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες

[illegible]

[illegible]

Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον καὶ
αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ
τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος
ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύ-
μασαν οἱ ὄχλοι· τινὲς δὲ ἐξ
αὐτῶν εἶπον· ἐν Βεελζεβοὺλ
τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια·
[illegible]
ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' αὐ-
τοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ· αὐτὸς δὲ
εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς·
πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρη-
μοῦται·

[illegible]

ὁ ἐπὶ οἶκον [illegible]
εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ᾽ ἑαυτὸν [illegible]
μερίσθη· πῶς σταθήσεται ἡ [illegible]
βασιλεία αὐτοῦ· ὅτι λέ[illegible]
γετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν [illegible]
με τὰ δαιμόνια· εἰ δὲ ἐγὼ [illegible]
ρκδ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαι
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι
ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ
κριταὶ ὑμῶν ἔσονται. εἰ δὲ
ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν
ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος
φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν,
ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος
αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν,
τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει
ἐφ᾽ ᾗ ἐπεποίθει· καὶ τὰ σκῦ[λα]

τῇ παρασκευῇ [illegible]

αὐτοῦ [illegible]
μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ [illegible]
συνάγων μετ᾽ [illegible]
Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον [illegible]
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ [illegible]
χεται δι᾽ ἀνύδρων τόπων [illegible]
ζητοῦν ἀνάπαυσιν· [illegible]
εὑρίσκον λέγει· ὑποστρέψω εἰς
τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον·
καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρω
μένον καὶ κεκοσμημένον. τό
τε πορεύεται καὶ παραλαμ
βάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα
πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσ
ελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ
γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν
ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ
ἐκ τοῦ ὄχλου φωνὴν εἶπεν αὐτῷ·

[illegible] τοῦ ὄχλου φωνὴν ἐπάρασα

[illegible] ...κοι...
[illegible]
λεσ... [illegible]
νοῦν μακάριοι ...
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ...
ασσον αὐτόν ...

λβ Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων
ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη πο-
νηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ·
καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ·
εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· καθὼς γὰρ ἐγένε-
το Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νι-
νευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βα-
σίλισσα νότου ἐγερθήσεται
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν
τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατα-
κρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ
τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι

τὴν σοφίαν Σολομῶντος·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος
ὧδε. ἄνδρες Νινευῖται ἀνα-
στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ
τῆς γενεᾶς ταύτης· καὶ κατα-
κρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενό-
ησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε·
οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας εἰς κρυ-
πτὸν τίθησιν· οὐδὲ ὑπὸ τὸν
μόδιον· ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν· ρλγ
ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι, τὸ
φέγγος βλέπωσιν·
Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν
ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀ-
φθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν·
ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶ-
μά σου σκοτεινόν· σκόπει
οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί

ΤΓΤΞΘΥ [illegible]

ᾗ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φω-
τεινὸν μὴ ἔχον μέρος τι σκο-
τεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον
ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ
φωτίζῃ σε. Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι
ΜΒ ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως
ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν
δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ Φαρισαῖος
ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ
πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ
τοῦ ἀρίστου. εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς πρὸς
αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι,
τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε·
τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς
καὶ πονηρίας. ἄφρονες,
οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν,
καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε; πλὴν
τὰ ἐνόντα δότε
ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ πάντα

καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν. ἀλλ' οὐαὶ
ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις ὅτι ἀποδεκατοῦ-
τε τὸ ἡδύοσμον καὶ
τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον·
καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν
καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θ(εο)ῦ· ταῦτα
ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀ-
φιέναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι-
σαίοις ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρω-
τοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ
ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα· καὶ
οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω
οὐκ οἴδασιν. ἀποκριθεὶς δέ τις
ΜΓ τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε,
ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.
ὁ δὲ εἶπε· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς
οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους

[illegible]

φορτία δυσβάστακτα καὶ αὐτοὶ
ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν
οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.
Οὐαὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ
μνημεῖα τῶν προφητῶν·
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν
αὐτούς. ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συν-
ευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις
τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ
μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς·
ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνημεῖα. διὰ τοῦτο καὶ ἡ
σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀπο-
στελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας
καὶ ἀποστόλους· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενοῦσι καὶ διώξουσιν· ἵνα
ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων
τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνό-
μενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ

τοῦ αἵματος ἄβελ τοῦ δικαίου
ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου
τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ
οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν· ἐκζητη-
θήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι
ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως·
αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε καὶ τοὺς
εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.
Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς
αὐτούς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς συνέ-
χειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν
περὶ πλειόνων· ἐνεδρεύοντες
αὐτὸν ζητοῦντες θηρεῦσαί τι
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Ἐν οἷς
ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριά-
δων τοῦ ὄχλου ὥστε καταπ

τεῖν ἀλλήλους·
λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε
ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπό-
κρισις· οὐδὲν δὲ συγ-
κεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀ-
ποκαλυφθήσεται· καὶ κρυ-
πτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται· ἀνθ'
ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴ-
πατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθή-
σεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐ-
λαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις,
κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δω-
μάτων· λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς
φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε
ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων
τὸ σῶμα· καὶ μετὰ ταῦτα
μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι
ποιῆσαι· ὑποδείξω δὲ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οὖν φοβεῖσθε [illegible]
[illegible]
[illegible]
λογήσῃ ἐν ἐμοὶ [illegible]
[illegible] τοῦ ἀ
μολογήσει [illegible] προσθεν
τῶν ἀγγέλ[illegible] ὁ δὲ ἀρ
νησάμενος [illegible] ον τῶν
ἀνθρώπων [illegible]

ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θν πλουτῶν.
Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω·
μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν
τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι τί
ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν
ἐστι τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα
τοῦ ἐνδύματος; κατανοήσατε
τοὺς κόρακας· ὅτι οὐ σπείρουσιν
οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι
ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη·
καὶ ὁ θς τρέφει αὐτούς· πόσῳ
μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε
τῶν πετεινῶν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν με-
ριμνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα· εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύ-
νασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε· κατανοήσατε
τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ

κοπιᾷ· οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ
ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο
ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον
σήμερον ἐν τῷ ἀγρῷ ὄντα καὶ
αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον
ὁ θς οὕτως ἀμφιέννυσι πόσῳ
μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· καὶ
ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε ἢ τί
πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα
γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου
ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν
ὅτι χρῄζετε τούτων· πλὴν
ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θυ·
καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται
ὑμῖν: μὴ φοβοῦ τὸ μι-
κρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ
ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν·
Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν,
καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε

[illegible] μικρὸν ποίμνιον:

θησαυρὸν ἀνέκλειπτον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης
οὐκ ἐγγίζει· οὐδὲ σὴς δια-
ρϟγ φθείρει· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς
ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται·
ρϟδ Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περι-
εζωσμέναι· καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·
καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσ-
δεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀνα-
λύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα
ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐ-
θέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ·
ρϟε Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς
ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται
καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς· καὶ παρ-
ελθὼν διακονήσει αὐτοῖς· κἂν
ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυ-
λακῇ· κἂν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ

ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοί
εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· τοῦτο ρϟϛ
δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκο-
δεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέ-
πτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
ἂν καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυγῆναι
τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς οὖν
γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ
δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται·
Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε·
πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν
ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας·
Εἶπε δὲ ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πι-
στὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος ὃν
καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θερα-
πείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν
καιρῷ τὸ σιτομέτριον· μακάριος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν
ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα
οὕτως· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι

[illegible] τοῖς ὑπάρχ[ουσιν]
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν·
ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖ-
νος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει
ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξηται τύπτειν
τοὺς παῖδας καὶ τὰς παι-
δίσκας· ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ με-
θύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν ὥρᾳ
ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀπίστων θήσει· ἐκεῖνος
δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα
τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἑτοιμάσας
μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα
αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς· ὁ δὲ
μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια
πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας·
παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ

ΤΛΤ ΗΘΥ: [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἢ ὑ[illegible]
[illegible] δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ;
οὐχὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν·
ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε
ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι,
τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισί·
διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ,
καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυ-
γατρὶ καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί·
πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην
αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν
αὐτῆς. Ἔλεγε δὲ τοῖς ὄχλοις·
ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην

ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν
εὐθέως λέγετε ὅτι ὄμβρος
ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτως·
καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέ-
γετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται·
ὑποκριταί· τὸ πρόσωπον τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς οἴδατε δο-
κιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον
πῶς οὐ δοκιμάζετε· τί
δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε
τὸ δίκαιον· ὡς γὰρ ὑπάγεις
μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα
ἐν τῇ ὁδῷ, δὸς ἐργασίαν ἀπη-
λλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε
κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν,
καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ
πράκτορι· καὶ ὁ πράκτωρ σε
βάλῃ εἰς φυλακήν· λέγω σοι·
οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως
οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

κζ [illegible]

Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ
τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ
περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ
αἷμα Πιλᾶτος ἔμιξε μετὰ
τῶν θυσιῶν αὐτῶν· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε
ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρ-
τωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γα-
λιλαίους ἐγένοντο ὅτι τοιαῦ-
τα πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλ-
λ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὡσαύτως ἀπολεῖσθε· ἢ ἐκεῖνοι
οἱ δεκαοκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν
ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτούς· δοκεῖτε
ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο
παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κα-
τοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ; οὐχί,
λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε,
πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.

[illegible]

ΜΗ· Λ̄ Τ̄Ε ... [illegible]

Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν [illegible]
βολήν· συκῆν [illegible]
τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ [illegible]
τευμένην· καὶ ἦλθε [illegible]
καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ [illegible]
εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν·
ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν
καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ
οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν·
ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ·
κε· ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ
ἔτος· ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν
καὶ βάλω κόπρια· κἂν μὲν
ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε
εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν·

ΜΗ· Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συ
ναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ
ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνᾶ ἔχουσα ἀ
σθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ·

καὶ ἦν συγκύπτουσα [illegible]
δυναμένη [illegible]
παντελές· [illegible] ὁ ἰς̄
προσεφώνησε [illegible]
γύναι· ἀπολέλυσαι [illegible]
σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας·
καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη·
καὶ ἐδόξαζε τὸν θν̄· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος
ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ
ἐθεράπευσεν ὁ ἰς̄· ἔλεγε τῷ
ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς
δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις
οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε·
καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου·
ἀπεκρίθη [illegible] ὁ κς̄· ὑπο
κριταί· ἕκαστος ὑμῶν τῷ
σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ·
ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης·
καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει· ταύτην δὲ

θυγατέρα ἀβραὰμ οὖσαν
ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέ
καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι
ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέ
γοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐ
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος. ἔχαιρεν ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις, τοῖς γι
νομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἔλεγε· τίνι
Μθ Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν·
Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως.
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς
κῆπον αὐτοῦ· καὶ ηὔξησε καὶ
ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατε
σκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ· πάλιν εἶπε· τίνι ὁ
μοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] λίβος [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυ-
γμὸς τῶν ὀδόντων· ὅταν
ὄψησθε ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ
καὶ ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς
προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ· ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομέ-
νους ἔξω· καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνα-
τολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ
καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσον-
ται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ ἰ-
δοὺ εἰσὶν ἔσχατοι, οἳ ἔσονται
πρῶτοι· καὶ εἰσὶ πρῶτοι, οἳ
ἔσονται ἔσχατοι· ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες

φαρισαῖοι [illegible] αὐτῷ·
ἔξελθε καὶ [illegible] ἐντεῦ-
θεν· ὅτι ἡρώδης [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πορεύεσθαι· ὅτι
οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
ἀπολέσθαι ἔξω ἱερουσαλήμ· ἱερουσαλὴμ
ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προ-
φήτας· καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλ-
μένους πρὸς αὐτήν· ποσάκις
ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα
σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς
νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας·
καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ
ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος·

λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι [illegible] ἴδητέ με
ἕως ἂν ἥξῃ [illegible] εἴπητε εὐλο-
γημένος [illegible] ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυρίου. καὶ ἐγένετο
[illegible] ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
[illegible] τῶν φαρισαίων
[illegible] ἄρτον. καὶ αὐτοὶ
ἦσαν [illegible] αὐτόν.
ΝΙ Καὶ ἰδοὺ [illegible] ὑδρωπικὸς
ἔμπροσθεν αὐ[illegible] καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς
νομικοὺς καὶ φαρισαίους λέγων·
εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν·
οἱ δὲ ἡσύχασαν. καὶ ἐπιλα-
βόμενος ἰάσατο αὐτὸν
καὶ ἀπέλυσε. καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς
εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ
εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ οὐκ

ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι
αὐτῷ πρὸς ταῦτα. ἔλεγε δὲ
ΝΓ πρὸς τοὺς κεκλημένους παρα-
βολὴν ἐπέχων πῶς τὰς πρω-
τοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων
πρὸς αὐτούς· ὅταν κλ[illegible]
ὑπό τινος [illegible]
κλιθ[illegible]
μή [illegible]ρός σου ᾖ
κεκλ[illegible] αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν
ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι·
δὸς τούτῳ τόπον. καὶ τότε
ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν. ἀλλ' ὅταν
κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε
εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· φίλε,
προσανάβηθι ἀνώτερον. τότε
ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συν-
ανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν

[illegible] ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝ Τῼ ΔΕΙΠΝῼ

[illegible] ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ
ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.
Ἔλεγε δὲ τῷ κεκληκότι αὐτόν·
ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον,
μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ
[illegible] σου· μηδὲ τοὺς συ-
γγ[illegible] μηδὲ [illegible]τονας
πλο[illegible] καὶ αὐτοὶ
σε ἀ[illegible]ηταί σοι
ἀνταπόδ[illegible]ν ποιῇς
δοχήν, κάλει πτωχούς, ἀνα-
πήρους, χωλούς, τυφλούς· καὶ
μακάριος ἔσῃ ὅτι οὐκ ἔχουσιν
ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδο-
θήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει
τῶν δικαίων. ἀκούσας δέ τις τῶν
συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν
αὐτῷ· μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα.

[illegible] ΠΟΙΗΣ[illegible]

[illegible] καὶ ἐκάλεσε [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] κεκλημένοις [illegible] ἔρχεσθε,
ὅτι ἤδη ἕτοιμά [illegible] καὶ
ἤρξαντο ἀπὸ [illegible] παραι-
τεῖσθαι πάντες. [illegible] τος
εἶπεν αὐτῷ· ἀγ[illegible]ηγόρασα
καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ
ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παρῃτημένον. καὶ ἕτερος εἶπε·
ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε·
καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.
καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔ-
γημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι
ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος
ὁ δοῦλος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκο-
δεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ·

ἐξελθε ταχέως [illegible]
τείας καὶ ῥύμας [illegible]
καὶ τοὺς πτωχοὺς [illegible]
καὶ τυφλοὺς καὶ [illegible]
γαγε ὧδε. καὶ εἶ[illegible]λος.
κύριε γέγονεν ὡς [illegible]
καὶ ἔτι τόπος ἐστί. καὶ [illegible]
ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ
ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμι-
σθῇ μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου
τοῦ δείπνου. τέλος συνεπορεύοντο
δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στρα-
φεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· εἴ τις
ἔρχεται πρός με καὶ οὐ μισεῖ
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ
τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς

[illegible]

ΝΘ· ΠΕΡΙ ΤΟ[illegible]

ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν,
οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.
καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου,
οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής·
τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν ὁ θέλων πύργον
νθ' οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην
εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;
ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θε-
μέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκ-
τελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες
ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ λέ-
γοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρ-
ξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυ-
σεν ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασιλεὺς πο-
ρευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ
βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ κα-
θίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ
δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν

αἰτοῦντι σοι τῶν μελῶν εἴκοσι
χιλιάδων δὲ χρημάτων ἐστερῆσθαι
ἢ δὲ καὶ γε ἔτι πόρρω αὐτοῦ ἀρχ-
τηρίου ὡς ἂν αὐτῶν εἴληχε, ἔργον τῶν
τοιούτων [illegible] · οὕτως οὖν πᾶς ἐξ
ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, οὐ δύ-
ναταί μου εἶναι μαθητής·
Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;
οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν
εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν
αὐτό· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκου-
έτω· τέλος. ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζον-
τες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ διεγόγ-
γυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς λέγοντες· ὅτι οὗτος ἁ-
μαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ
συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπε δὲ πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων·

ΗΣ· ΠΑΡΑΒΟΛΗ [illegible]

Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν
πρόβατα· καὶ ἀπολέσας ἓν
ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ
ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς
ἕως εὕρῃ αὐτό· καὶ εὑρὼν ἐπι-
τίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ
χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς
γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχά-
ρητέ μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβα-
τόν μου τὸ ἀπολωλός· λέγω
ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ
οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετα-
νοοῦντι· ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις· οἵτινες οὐ
χρείαν ἔχουσι μετανοίας· ἢ τίς
γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα,
ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν
οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν

ΤΕΛΟΣ [illegible]

ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι
χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
εἰ δὲ μή γε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος
πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ
τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ
ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, οὐ δύ-
ναταί μου εἶναι μαθητής.
Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;
οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν
εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν
αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκου-
έτω. Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζον-
τες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ διεγόγ-
γυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς λέγοντες· ὅτι οὗτος ἁ-
μαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ
συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων·

ΝϚ· ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΩΛΟΤΟΣ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν
πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν
ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐ-
νενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς
ἕως εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν ἐπι-
τίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ
χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς
γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχά-
ρητέ μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβα-
τόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω
ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ
οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετα-
νοοῦντι· ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐν-
νέα δικαίοις, οἵτινες οὐ
χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς
γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα,
ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν,
οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν

ΤΕΛ ΤΟ ΕΥ εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα

οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς
ἕως ὅτου εὕρῃ. καὶ εὑροῦσα συ-
γκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γεί-
τονας λέγουσα· συγχάρητέ μοι
ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώ-
λεσα. οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γί-
νεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.
ΝΖ Εἶπε δέ· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.
καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ
πατρί· πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον
μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν
αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολ-
λὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νε-
ώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς
χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως.
δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα,
ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν
χώραν ἐκείνην. καὶ αὐτὸς ἤρ-

Κ: ΤΟΥ Α' ΕΩΝ: [illegible]

ξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς
ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν
τῆς χώρας ἐκείνης. καὶ ἔπεμψεν
αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσ-
κειν χοίρους. καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι·
καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν
δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ
πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων,
ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι. ἀνα-
στὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ
ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώ-
πιόν σου. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς
ἕνα τῶν μισθίων σου. καὶ
ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα
αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ

αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δρα-
μὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου·
καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου· εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγ-
κατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην
καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε
δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ
καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας
αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μό-
σχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ
φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι
οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν
καὶ ἀνέζησεν· ἀπολωλὼς ἦν
καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο εὐφραί-
νεσθαι· ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς

ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ,
ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·
καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα
τῶν παίδων ἐπυνθάνετο
τί εἴη τοῦτο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ
ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον
τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα
αὐτὸν ἀπέλαβεν· ὠργίσθη
δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν·
ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρε-
κάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα
ἔτη δουλεύω σοι· καὶ οὐδέποτε
ἐντολήν σου παρῆλθον· καὶ
ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον,
ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐ-
φρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος
ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ
πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ

ΝΗ: Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας

τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν [illegible]
εἶπεν αὐτῷ· τέκνον σὺ πάντοτε
μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ πάντα τὰ ἐμὰ
σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ
χαρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός
σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε καὶ
ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη:

ΚΙ Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· ἄνθρωπός τις ἦν
πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον·
καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς
διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ, καὶ φωνήσας αὐτὸν
εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ· ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας· οὐ γὰρ δυ-
νήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν· εἶπε δὲ
ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω
ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
τῆς οἰκονομίας· σκάπτειν οὐκ

ἰσχύω· ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.
ἔγνων τί ποιήσω ἵνα ὅταν μετασταθῶ
τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με
εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν·
καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα
ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ
κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώ-
τῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου·
ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους
ἐλαίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέ-
ξαι σου τὸ γράμμα· καὶ καθί-
σας ταχέως γράψον πεντή-
κοντα· ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε·
σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις· ὁ δὲ
εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου·
καὶ λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὸ
γράμμα καὶ γράψον ὀγδοή-
κοντα· καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας,
ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι

οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου
φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς
υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γε-
νεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσί· κἀγὼ
ὑμῖν λέγω· ποιήσατε ἑαυτοῖς
φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς
ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλίπητε,
δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνί-
ους σκηνάς:

Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ
πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ
ἄδικος, ἐν πολλῷ ἄδικός ἐσ-
τιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πι-
στοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν
τίς ὑμῖν πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν τῷ
ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει·
Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον

κα

ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται
καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει·
οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ. Ἤκουον δὲ καὶ
ταῦτα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι
ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτή-
ριζον αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θεὸς
γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν·
ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέ-
λυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως
Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται· καὶ
πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ
τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.
πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

[illegible] γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει·
[illegible] πᾶς ὁ ἀπολελυμένην
[illegible] ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει.
[illegible]πος δέ τις ἦν πλούσιος καὶ
ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ
βύσσον· εὐφραινόμενος κα-
[illegible] ἡμέραν λαμπρῶς· πτωχὸς
δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος· ὃς
ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα
αὐτοῦ· ἡλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν
χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων
τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τρα-
πέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ
καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέ-
λειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ· ἐγένε-
το δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν
καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον
Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ
πλούσιος καὶ ἐτάφη· καὶ ἐν τῷ

[illegible]

ᾅδῃ [illegible]
αὐτοῦ [illegible]
ὁρᾷ τὸν [illegible]
κρόθεν· καὶ [illegible] ἐν τοῖς
κόλποις αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς φω-
νήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ,
ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λά-
ζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον
τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος
καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσ-
σάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ
φλογὶ ταύτῃ· εἶπε δὲ Ἀβραάμ·
τέκνον· μνήσθητι ὅτι ἀπέ-
λαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν
τῇ ζωῇ σου· καὶ Λάζαρος ὁ-
μοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε
παρακαλεῖται σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι·
καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐ-
στήρικται· ὅπως οἱ θέλοντες

δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς
ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ,
ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω
γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως
διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα
μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν
τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
λέγει δὲ αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι
Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ
εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλ-
λ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ
πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.
εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ
τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν,
οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ
πεισθήσονται.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς μαθητάς· ἀνένδεκτόν
ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
οὐαὶ δὲ δι' οὗ
ἔρχεται. λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ
λίθος μυλικὸς περίκειται
περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ
καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν,
ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μι-
κρῶν τούτων. προσέχετε ἑ-
αυτοῖς. ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ
ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ·
καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. καὶ
ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρ-
τήσῃ εἰς σὲ καὶ ἑπτάκις τῆς ἡ-
μέρας ἐπιστρέψῃ λέγων· μετανοῶ,
ἀφήσεις αὐτῷ. καὶ εἶπον οἱ ἀπό-
στολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν. εἶπε δὲ
ὁ κύριος· εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σι-
νάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ
ταύτῃ· ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι

τῷ καιρῷ

ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν
ἂν ὑμῖν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀ-
ροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς
εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως
παρελθὼν ἀνάπεσε· ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ·
ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσά-
μενος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πί-
ω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;
μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποί-
ησε τὰ διαταχθέντα; οὐ δοκῶ.
οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα
τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦ-
λοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφεί-
λομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.
Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς
διήρχετο διὰ μέσου
Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. καὶ

[illegible]

Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα
κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ
ἄνδρες, οἳ ἔστησαν
πόρρωθεν. καὶ αὐτοὶ ἦραν
φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα,
ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν
αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδεί-
ξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς
ἐκαθαρίσθησαν. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν
ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς
μεγάλης δοξάζων
τὸν θεόν· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό-
σωπον παρὰ τοὺς πόδας
αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ
αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ
οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ
ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν
ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν

τῷ θεῷ; εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗ[illegible]
Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πο-
ρεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ [illegible]
Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φαρι-
σαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ
εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·
οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἰδοὺ
ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ,
ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. εἶπε δὲ πρὸς
τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέ-
ραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν
τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν
ὑμῖν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ ὁ Χριστός·
μὴ ἀπέλθητε· μηδὲ διώξητε.
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστρά-
πτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς
τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως

ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ [illegible]
Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ [illegible]
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης. † [illegible] καὶ καθὼς
ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε,
οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἤσθιον· ἔπινον·
ἐγάμουν· ἐξεγαμίζοντο· ἄχρι
ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατα-
κλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον ἔπινον·
ἠγόραζον· ἐπώλουν· ἐφύτευον·
ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε
Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ
καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν
ἅπαντας· κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ

† τέλος [illegible]

…ματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν
τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι
αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως
μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.
μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ·
ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἐ-
ὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογο-
νήσει αὐτήν. λέγω ὑμῖν ταύτῃ
τῇ νυκτί, δύο ἔσονται ἐπὶ κλίνης
μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται,
καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται· δύο
ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό·
μία παραληφθήσεται καὶ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες
λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ κύριε; ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.
Ἔλεγε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς
τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι

…εῖν καὶ μὴ ἐκκακεῖν, λέγων·
Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει τὸν
θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον
μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα δὲ
ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ
ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα·
ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντι-
δίκου μου. καὶ οὐκ ἤθελεν
ἐπὶ χρόνον. μετὰ δὲ ταῦτα
εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεὸν
οὐ φοβοῦμαι καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
τρέπομαι, διά γε τὸ παρέχειν μοι
κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκ-
δικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.
εἶπε δὲ ὁ κύριος· ἀκούσατε τί ὁ
κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ
θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδί-
κησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν

ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ μα-
κροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; λέγω
ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδί-
κησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑ-
ρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
Εἶπε δὲ πρός τινας τοὺς πε-
ποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ
δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς
λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην·
ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν
προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος,
καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ φαρι-
σαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα
προσηύχετο· ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί,
ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς
τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα
ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης

μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτεν
τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός,
ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος
δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ
ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται,
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.
Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ
βρέφη ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες
δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπετίμησαν
αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσά-
μενος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε τὰ
παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ
μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ
τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέ-
ξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς

παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων
λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ,
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κλη-
ρονομήσω; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς
εἰ μὴ εἷς ὁ θ(εό)ς. τὰς ἐντολὰς οἶδας·
μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.
ὁ δὲ εἶπε· πάντα ταῦτα ἐφυλαξά-
μην ἐκ νεότητός μου. ἀκού-
σας δὲ ταῦτα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λείπει·
πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον
καὶ διάδος πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.
ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος
ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.
ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς περίλυπον
γενόμενον εἶπε· πῶς δυσκόλως

οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰ-
σελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ. εὐκοπώτερον
γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμα-
λιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν.
Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ
τίς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ
εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις
δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θ(ε)ῷ.
Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολου-
θήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν
ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ
ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα
ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θ(εο)ῦ,
ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλα-
πλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ,
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν

Καὶ ὡρ ι ορ ... παραλαβὼν
δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς
αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τελεσθή-
σεται πάντα τὰ γεγραμμένα
διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ
τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ
τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαιχθήσεται
καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθή-
σεται· καὶ μαστιγώσαντες ἀπο-
κτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται· καὶ
αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν·
καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυ-
μμένον ἀπ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐ-
γίνωσκον τὰ λεγόμενα:
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ τυφλός τις
ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσ-
αιτῶν· ἀκούσας δὲ ὄχλου δια-

πορευομένου, ἐπυνθάνετο
τί εἴη τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ
αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
παρέρχεται· καὶ ἐβόησε λέγων·
Ἰησοῦ υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με· οἱ
προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ
ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ
μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυὶδ ἐλέ-
ησόν με· σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν
αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν·
ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν λέγων· τί σοι θέλεις
ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· κύριε, ἵνα
ἀναβλέψω· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε· καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε·
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων
τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδών, ἔ-
δωκεν αἶνον τῷ Θεῷ· καὶ εἰσελθὼν
διήρχετο τὴν Ἱεριχώ· καὶ ἰ...

ξε΄ Ἀνὴρ ὀνόματι καλούμε[νος]
Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀ[ρχι]-
τελώνης· καὶ οὗτος ἦν [πλού]-
σιος. καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰη-
σοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ
τοῦ ὄχλου· ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μι-
κρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν
ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκο-
μωραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι
δι᾽ ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.
Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον,
ἀναβλέψας ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, εἶδεν αὐτὸν
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε
σπεύσας κατάβηθι· σήμερον
γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.
Καὶ σπεύσας κατέβη. καὶ ὑπεδέ-
ξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόντες
ἅπαντες, διεγόγγυζον λέγοντες·
ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰ-
σῆλθε καταλῦσαι. σταθεὶς δὲ

Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς [illegible]
ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπα[ρχόν]-
των μου κ(ύρι)ε, δίδωμι τοῖς [πτωχοῖς]·
καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα,
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπε
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅτι σήμερον
σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο·
καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβρα-
άμ ἐστιν. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός· Ἀκουόντων
δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς
εἶπε παραβολήν. διὰ τὸ ἐγ-
γὺς αὐτὸν εἶναι Ἱ(ερουσα)λὴμ καὶ δοκεῖν
αὐτοὺς· ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ
βασιλεία τοῦ Θ(εο)ῦ ἀναφαίνεσθαι:
Εἶπεν οὖν· ἄνθρωπός τις εὐγενὴς
ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν
ε λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ
ὑποστρέψαι. καλέσας δὲ

ξγ. περὶ τῶν λαβόντων τὰς μν[ᾶς]

δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδ[ωκεν]
ρξγ αὐτοῖς δέκα μνᾶς· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε
ἕως ἔρχομαι· οἱ δὲ πολῖται
αὐτοῦ, ἐμίσουν αὐτόν· καὶ ἀπέ-
στειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ
λέγοντες· οὐ θέλομεν τοῦτον
βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν
λαβόντα τὴν βασιλείαν· καὶ
εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς
δούλους τούτους οἷς ἔδωκε
τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί
διεπραγματεύσατο· παρε-
γένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων·
κύριε ἡ μνᾶ σου προσειργά-
σατο δέκα μνᾶς· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν
ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου· ἴσθι
ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα

πόλεων· καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων·
κύριε ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε
μνᾶς· εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· καὶ
σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων·
καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· κύριε ἰδοὺ
ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκει-
μένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβού-
μην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς
εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας καὶ θε-
ρίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας· λέγει δὲ
αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρι- λ
νῶ σε πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις
ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι· αἴρων
ὃ οὐκ ἔθηκα καὶ θερίζων ὃ οὐκ
ἔσπειρα· καὶ διατί οὐκ ἔδωκας
τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν·
καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔ-
πραξα αὐτό· καὶ τοῖς παρε-
στῶσιν εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ
τὴν μνᾶν· καὶ δότε τῷ τὰς δέκα

ξη· ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΛΟΥ·

μνᾶν ἔχοντι· καὶ εἶπον αὐτῷ·
κε· ἔχει δέκα μνᾶς· λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι
δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔ-
χοντος καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν τοὺς ἐχθρούς
ἐκείνους τοὺς μὴ θελήσαντας
με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς
ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφά-
ξατε ἔμπροσθέν μου· καὶ
εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμ-
προσθεν ἀναβαίνων εἰς
Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐγένετο
Ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βη-
θανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ κα-
λούμενον ἐλαιῶν· ἀπέστειλε
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰπών·
ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι
κώμην ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι
εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον

ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων
ἐκάθισε· λύσαντες ἀγάγετε
αὐτόν· καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ·
διατί λύετε, οὕτως ἐρεῖτε
αὐτῷ· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπε-
σταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς· λυόντων δὲ αὐτῶν
τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι
αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε
τὸν πῶλον· οἱ δὲ εἶπον· ὅτι
ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν̄·
καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ
ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπε-
βίβασαν τὸν ἰν̄· πορευομένου
δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱ-
μάτια ἑαυτῶν ἐν τῇ ὁδῷ·
ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν

ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν
τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ
μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον
δυνάμεων λέγοντες· εὐλο
γημένος ὁ ἐρχόμενος βα
σιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου· εἰρήνη
ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
καί τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ
τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν·
διδάσκαλε ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου. καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν
οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κεκράξονται. καὶ ὡς ἤγγισεν
ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ'
αὐτῇ λέγων· ὅτι εἰ ἔγνως καὶ
σὺ καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ
τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ
ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·

ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ·
καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου
χάρακά σοι καὶ περικυκλώ
σουσί σε· καὶ συνέξουσί σε
πάντοθεν· καὶ ἐδαφιοῦσί σε
καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ
οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον
ἐπὶ λίθον· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως
τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου·
καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρ
ξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας
ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας
λέγων αὐτοῖς· γέγραπται ὅτι
ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστιν·
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον λῃστῶν· καὶ
ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν
ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
καὶ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν
ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποι-
ήσουσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξε-
κρέματο αὐτοῦ ἀκούων·
Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
νων διδάσκοντος αὐτοῦ
τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγε-
λιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρε-
σβυτέροις, καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τὸν λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· ἢ τίς
ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην· ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω κἀγὼ
ὑμᾶς ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ μοι·
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρα-
νοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνελογί-
σαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες·
ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ·
διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·

ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς
ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς·
πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην
προφήτην εἶναι· καὶ ἀπε-
κρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν·
καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσί-
ᾳ ταῦτα ποιῶ· ἤρξατο δὲ
πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ἄνθρωπος ἐφύ-
τευσεν ἀμπελῶνα καὶ ἐξέ-
δοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπε-
δήμησε χρόνους ἱκανούς·
Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς
τοὺς γεωργοὺς δοῦλον· ἵνα
ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπε-
λῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γε-
ωργοὶ δείραντες αὐτόν, ἐξα-
πέστειλαν κενόν, καὶ προσέ-
θετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον·

οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραν-
τες ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν
κενόν. καὶ προσέθετο πέμ-
ψαι τρίτον· οἱ δὲ κἀκεῖνον
τραυματίσαντες ἐξέβαλον.
εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶ-
νος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου
τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον
ἰδόντες ἐντραπήσονται. ἰδόντες
δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίσαντο
πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν
ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτεί-
νωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται
ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβαλόντες
αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέ-
κτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους
καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
ἀκούσαντες δὲ εἶπον· μὴ γένοιτο.

[illegible] ἐγκαθέτ[illegible]

ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· τί
οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον
τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκί-
μασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας. πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ᾽ ἐκεῖ-
νον τὸν λίθον συνθλασθήσεται·
ἐφ᾽ ὃν δ᾽ ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν.
καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ᾽
αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι
πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
ταύτην εἶπε. καὶ παρατη-
ρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκα-
θέτους ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς
δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται
αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι
αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ·

[illegible]

ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε
οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
διδάσκεις· καὶ οὐ λαμβάνεις
πρόσωπον· ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ θ(εο)ῦ διδάσκεις·
ἔξεστιν ἡμῖν καίσαρι φόρον
δοῦναι, ἢ οὔ· κατανοήσας δὲ
αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε·
ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· οἱ
δὲ ἔδειξαν· καὶ εἶπε· τίνος ἔχει
εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν· ἀπο-
κριθέντες δὲ, εἶπον· καίσαρος·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε
τοίνυν τὰ καίσαρος, καίσαρι·
καὶ τὰ τοῦ θ(εο)ῦ τῷ θ(ε)ῷ· καὶ οὐκ ἴ-
σχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥή-
ματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ
θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει

ἡ τῶν σαδδουκαίων

αὐτοῦ, ἐσίγησαν·
Προσελθόντες δέ τινες τῶν
σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες
ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν λέγοντες· διδά-
σκαλε· μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν·
ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξα-
ναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ
πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος· καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν
ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν·
ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ
κατέλιπον τέκνα· καὶ ἀπέθανον·
ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέθανε
καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,

τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώ
αὐτὸν λέγοντες· διδάσκα
λε οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις
διδάσκεις· καὶ οὐ λαμβάνεις
πρόσωπον· ἀλλ' ἐπ' ἀληθεί
ας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστιν ἡμῖν καίσαρι φόρον
δοῦναι, ἢ οὔ· κατανοήσας δὲ
αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε·
ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· οἱ δὲ
ἔδειξαν· καὶ εἶπε· τίνος
ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν· ἀπο
κριθέντες δὲ εἶπον· καίσαρος·
ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀπόδοτε
τοίνυν τὰ καίσαρος καίσαρι·
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ οὐκ ἴ
σχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥή
ματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ
θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει

αὐτοῦ ἐσίγησαν·
Προσελθόντες δέ τινες τῶν
σαδδουκαίων οἱ ἀντιλέγοντες
ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώ
τησαν αὐτὸν λέγοντες· διδά
σκαλε· μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν·
ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξα
ναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ
πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέ
θανεν ἄτεκνος· καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν
ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν·
ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ζ̄· καὶ οὐ
κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον·
ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε
καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει

τίνος αὐτῶν γίνε(ται)
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον (αὐτὴν γυ-)
ναῖκα· καὶ ἀποκρι(θεὶς εἶπεν)
αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· οἱ υἱοὶ τ(οῦ αἰῶνος τούτου)
γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκ(ον-)
ται· οἱ δὲ καταξιωθέντ(ες τοῦ)
αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖ(ν καὶ)
τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκ(ρῶν)
οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμί-
ζονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ
εἰσι καὶ υἱοί εἰσι τοῦ θ(εο)ῦ· τῆς
ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες· ὅτι
δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μω-
σῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου ὡς
λέγει κ(ύριο)ν τὸν θ(εὸ)ν Ἀβραὰμ
καὶ τὸν θ(εὸ)ν Ἰσαὰκ καὶ τὸν θ(εὸ)ν
Ἰακώβ. θ(εὸ)ς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες

ΟΓ ... ἐπερ...

δέ τινες τῶν γραμματέων
εἶπον· διδάσκαλε καλῶς εἶπας·
οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν
αὐτὸν οὐδέν. εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· πῶς λέγουσι τινὲς
τὸν Χ(ριστὸ)ν υἱὸν Δα(υὶ)δ εἶναι καὶ
αὐτὸς Δα(υὶ)δ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν·
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τῷ κ(υρί)ῳ μου κάθου
ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου. Δα(υὶ)δ
οὖν κ(ύριο)ν αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς
αὐτοῦ υἱός ἐστιν; ἀκούοντος
δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· προσέχετε
ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
θελόντων περιπατεῖν ἐν
στολαῖς καὶ φιλούντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν τ(αῖς)

ΠΡΟΣ ... ΜΟΚ...

συναγωγαῖς. καὶ πρωτο[illegible]
ἐν τοῖς δείπνοις· οἳ κατ[illegible]
ουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρ[illegible]
καὶ προφάσει μακρὰ προσεύ-
χονται, οὗτοι λήψονται περισ-
σότερον κρίμα. ἀναβλέ-
ψας δὲ, εἶδε τοὺς βάλλοντας
τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζο-
φυλάκιον πλουσίους· εἶδε δὲ καί τινα
χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν
ἐκεῖ δύο λεπτά. καὶ εἶπεν· ἀ-
ληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα
ἡ πτωχὴ αὕτη. πλεῖον πάντων
ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι,
ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ· αὕτη
δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς,
ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔ-
βαλε :- καί τινων λεγόντων
περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς

καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται εἶπε·
ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται
ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται
λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυ-
θήσεται. ἐπηρώτησαν δὲ
αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε,
πότε οὖν ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ
σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γί-
νεσθαι· ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐ-
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ
καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευ-
θῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν
δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ
ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε·
δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον·
ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.
Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθή-
σεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ

βασιλεία ἐπὶ βασιλεία[illegible]
σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ [illegible]
καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσο[illegible]
φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ'
οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται· πρὸ δὲ
ἀρχ Τούτων πάντων, ἐπιβαλοῦσιν
ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ διώξουσι· παραδιδόντες
εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς·
ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ
ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός μου· ἀποβήσεται δὲ
ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε
οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ
προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι·
ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα
καὶ σοφίαν· ᾗ οὐ δυνήσονται
ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι
πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν·
παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ

γονέων· καὶ ἀδ[illegible]
συγγενῶν καὶ [illegible]
θανατώσουσιν [illegible]
ἐξ ὑμῶν καὶ ἔσεσθε μισούμενοι [illegible]
πάντων, διὰ τὸ ὄνομά μου·
καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν
τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν: τέλ
Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην
ὑπὸ στρατοπέδων τὴν ἱερουσαλήμ,
τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐ-
ρήμωσις αὐτῆς· τότε οἱ ἐν
τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν
εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ
αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ
ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέ-
σθωσαν εἰς αὐτήν· ὅτι ἡ-
μέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰ-
σι τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ

γεγραμμένα· οὐαὶ δὲ
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνά-
γκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς·
ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ·
Πεσοῦνται στόματι μαχαίρας·
καὶ αἰχμαλωτισθήσονται
εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱλημ
ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν·
ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν·
Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ
σελήνῃ καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν
ἀπορίᾳ ἤχους θαλάσσης
καὶ σάλου· ἀποψυχόντων
ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσ-
δοκίας τῶν ἐπερχομένων
τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται·

[illegible]

καὶ [illegible]
τοῦ ἀ[illegible]
[illegible]
δό[illegible] πολλῆς· [illegible]
μένων δὲ τούτων γίνε[illegible]
Ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς
κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει
ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν· καὶ
εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς·
ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα
τὰ δένδρα· ὅταν προβάλωσιν
ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν
γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς
ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα
γένηται· † ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ πα[illegible]

[illegible]ονται· οἱ δὲ λό[illegible]
[illegible] παρέλθωσι· [illegible]
[illegible]τε δὲ ἑαυτοῖς·
[illegible]ρηθῶσιν ὑμῶ[illegible]
[illegible]ν κραιπάλη κ[illegible]
[illegible]ριμναις βιωτικ[illegible]
καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς [illegible]
ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς
γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάν[illegible]
τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσω[illegible]
πάσης τῆς γῆς· ἀγρυπνεῖτε
οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι·
ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν
ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνε-
σθαι· καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ
[illegible]οῦ ἀνθρώπου·
[illegible] οἷς ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ
[illegible]ρῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύ-
κτας ἐξερχόμενος ηὐλί-
ζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλού-

[illegible] ὁ λα[illegible]
λαὸς ὤρθριζε[illegible]
ἐν τῷ ἱερῷ ἀκ[illegible]
ἤγγιζε δὲ ἡ ἑο[illegible]
ἡ λεγομένη [illegible] καὶ
ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γρ-
αμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν
αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν
λαόν· εἰσῆλθε δὲ σατανᾶς
εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον
Ἰσκαριώτην· ὄντα ἐκ τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελ-
θὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι
καὶ στρατηγοῖς· τὸ πῶς αὐτοῖς
παραδῷ αὐτόν· καὶ ἐχάρησαν·
καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε·
καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ
παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς
ἄτερ ὄχλου·

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων
ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα·
Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην
εἰπών· πορευθέντες ἑτοι-
μάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα
φάγωμεν· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν·
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελ-
θόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν,
συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθή-
σατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσ-
πορεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰ-
κοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐστι τὸ κατά-
λυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φάγω· κἀκεῖνος
ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρω-
μένον, ἐκεῖ ἑτοιμάσατε· ἀ-
πελθόντες δὲ εὗρον καθὼς

εἰρήκει αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
ἀνέπεσε· καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστο-
λοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν,
πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ
ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ,
ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ δεξάμενος
ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας,
εἶπε· λάβετε τοῦτο καὶ δια-
μερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ
γεννήματος τῆς ἀμπέλου
ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐ-
χαριστήσας, ἔκλασε καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ
σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δι-

περὶ φιλονεικίας [illegible]

δεδομένον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

Καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν·

περὶ [illegible] τῆς σωτηρίας [illegible]

[illegible] ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. 110
ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·

ἐγὼ δὲ ἐδεήθην [illegible]
ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις [illegible]
Καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας [illegible]
τοὺς ἀδελφούς σου· ὁ δὲ [illegible]
αὐτῷ κε· μετὰ σοῦ ἕτοιμός [illegible]
καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς [illegible]
πορεύεσθαι· ὁ δὲ εἶπε· λέγω
σοι Πέτρε· οὐ μὴ φωνήσει σήμερον
ἀλέκτωρ· ἕως οὗ τρὶς ἀπαρνήσῃ
μὴ εἰδέναι με· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς
ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας
καὶ ὑποδημάτων· μή τινος
ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπον· οὐ-
θενός· εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλ-
λὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω·
ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων
πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν· λέγω
γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγρ-

μένον δεῖ τ[illegible] ἐν ἐμοί·
τὸ καὶ μετὰ ἀνόμ[illegible]
καὶ γὰρ τὰ π[illegible] τέλος ἔχει·
Οἱ δὲ εἶπον· κε [illegible]
ὧδε δύο· ὁ δὲ [illegible] αὐτοῖς·
ἱκανόν ἐστι· [illegible]
Ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολού-
θησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου,
εἶπεν αὐτοῖς· προσεύχεσθε
μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν· καὶ
αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν
ὡσεὶ λίθου βολήν· καὶ θεὶς τὰ
γόνατα προσηύχετο λέγων·
πάτερ εἰ βούλει παρενεγκεῖν τοῦτο
τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν
μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν
γενέσθω· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν· καὶ

γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ
τέρον προσηύχετο [...]
ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ [...]
αἵματος καταβαίνον[τες]
τὴν γῆν. καὶ ἀνα[στὰς]
τῆς προσευχῆς ἐλθὼ[ν]
τοὺς μαθητὰς εὗρεν α[ὐτοὺς]
κοιμωμένους αὐτοὺς [...]
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύ-
δετε· ἀναστάντες προσεύ-
χεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν. Ἔτι δὲ αὐτοῦ
λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος
καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας
εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτῶν.
Καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα
φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδως; ἰδόντες δὲ
οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον·

[illegible]
ἐν μαχαίρᾳ; καὶ ἐπάταξεν
εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν
τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου.
καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ
ἰάσατο αὐτόν. Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς
πρὸς τοὺς παραγενομένους
ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρα-
τηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυ-
τέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξελη-
λύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑ-
μῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε
τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη
ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία
τοῦ σκότους. Συλλαβόντες
δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως.

σξα ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μα-
κρόθεν. ἀνάψαντων δὲ πῦρ ἐν
μέσω τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος
ἐν μέσω αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς
τὸ φῶς· καὶ ἀτενίσασα
αὐτῷ, εἶπε· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· γύναι
οὐκ οἶδα αὐτόν. καὶ μετὰ βραχὺ
ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ. ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν·
ἄνθρωπε οὐκ εἰμί. καὶ διαστάσης ὡσεὶ
ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυ-
ρίζετο λέγων· ἐπ' ἀληθείας
καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν. καὶ γὰρ
Γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παρα-
χρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ,
ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς

ὁ κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ·
καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν
αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ
με τρίς. καὶ ἐξελθὼν ἔξω
ἔκλαυσε πικρῶς. καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν
ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες.
καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν
ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον·
καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες·
προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παί-
σας σε. καὶ ἕτερα πολλὰ βλα-
σφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη
τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ·
ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς·
καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέ-
δριον αὐτῶν λέγοντες· εἰ σὺ εἶ

ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν
εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ
ἀποκριθῆτέ μοι ἢ ἀπολύσητε.
ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
καθήμενος ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. εἶπον
δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι. οἱ δὲ
εἶπον· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ
ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν
Πιλάτον. ἤρξαντο δὲ
κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες·
τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα
τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ κωλύ-
οντα Καίσαρι φόρους διδόναι,
λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν
αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις. ὁ δὲ Πι-
λάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιε-
ρεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι
ἀνασείει τὸν λαὸν διδάσκων
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρ-
ξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἕως ὧδε. Πιλάτος δὲ ἀκού-
σας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ
ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι. καὶ ἐπι-
γνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας
Ἡρῴδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν
πρὸς Ἡρῴδην, ὄντα καὶ αὐτὸν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις
ταῖς ἡμέραις. ὁ δὲ Ἡρῴδης
ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν.

θέλων ἐξ ἱκανοῦ χρ[illegible]
ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν
πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπι[illegible] τι
ζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ'
αὐτοῦ γινόμενον· ἐπηρώτα
δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐ
τὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως
κατηγοροῦντες αὐτοῦ·
ὁθ Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ ἡ
ρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν
αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας, περι
βαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν,
ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ.
Ἐγένοντο δὲ φίλοι, ὅ τε πι
λάτος καὶ ἡρώδης ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προ
ϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες
πρὸς ἑαυτούς. Πιλάτος δὲ

συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχι τ[illegible]
ερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ
τὸν λαόν. εἶπε πρὸς αὐτούς·
Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ὡς διαστρέφοντα τ[illegible]
τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώ
πιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν
εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον
ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ·
ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης. ἀνέπεμψα τ[illegible]
γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἰδοὺ
οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πε
πραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας
οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· ἀνάγκην
δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ
ἑορτὴν ἕνα· ἀνέκραξαν δὲ
παμπληθεὶ λέγοντες· αἶρε
τοῦτον ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν
τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει

φόνον· βεβλημένο[illegible]
λακήν· πάλιν οὖν ὁ [illegible]
προσεφώνησε θέλων ἀπο
λῦσαι τὸν Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐπεφώ
νουν λέγοντες· σταύρωσον σταύ
ρωσον αὐτόν· ὁ δὲ τρίτον εἶ
πε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν οὗτος· οὐδὲν αἴτιον
θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ·
παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω·
τῖλ οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγά
λαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυ
ρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ
φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχι
ερέων· ὁ δὲ πιλᾶτος ἐπέ
κρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα
αὐτῶν· ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς
τὸν [illegible] τὸν διὰ στάσιν
καὶ φόνον βεβλημένον εἰς
τὴν φυλακήν, ὃν ᾐτοῦντο·

τὸν δὲ Ἰησοῦν [illegible]
λήματι [illegible]
γον αὐτὸν [illegible]
σίμωνός τινος κυρηναίου
ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ ἐπέ
θηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν
ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ· ἠκολούθει
δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ
καὶ γυναικῶν· αἳ ἐκόπτοντο
καὶ ἐθρήνουν αὐτόν·
στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε· θυγατέρες ἱερουσαλὴμ μὴ
κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ'
ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται
ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· μα
κάριαι αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι
αἳ οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ
οἳ οὐκ ἐθήλασαν· τότε
ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι·

[illegible]

Ἦν δὲ [illegible] καὶ
κοῦργοι σὺν [illegible]
Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν
τόπον τὸν καλούμενον
κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν
καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ
δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς·
οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Δια
μεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ
εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξε
μυκτήριζον δὲ αὐτὸν καὶ οἱ
ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες·
ἄλλους ἔσωσε, σω

[illegible]
σαι [illegible]
Γεγραμμένη [illegible]
ἑλληνικοῖς καὶ [illegible]
ἑβραϊκοῖς· Οὗ[illegible]
σιλεὺς τῶν Ἰου[illegible]
Εἷς δὲ τῶν κρε[illegible]
κακούργων, ἐ[illegible]
αὐτὸν λέγων· [illegible] ὁ Χριστός,
σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐ
πετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ
φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μέν,

[illegible]

αὐτῷ ὁ ἰς· [illegible]

σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν

τῷ παραδείσῳ. :-

Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη· καὶ σκό-
τος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐνάτης· καὶ ἐσκο-
τίσθη ὁ ἥλιος καὶ ἐσχίσθη τὸ
καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ ὁ ἰς εἶπε· πάτερ· εἰς
χεῖράς σου παρατίθεμαι
τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν
ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ
ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον,

[illegible]

αὐτοῦ [illegible]
αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ὁρῶσαι ταῦτα·

Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι ἰωσὴφ
βουλευτὴς ὑπάρχων· ἀνὴρ
ἀγαθὸς καὶ δίκαιος· οὗτος
οὐκ ἦν συγκατατεθειμέ-
νος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει
αὐτῶν· ἀπὸ ἀριμαθαίας
πόλεως τῶν ἰουδαίων· ὃς
καὶ αὐτὸς προσεδέχετο
[illegible] τοῦ θῦ· [illegible]

[illegible]

σελθὼν τῷ Πιλά[τῳ] ᾐτή
σατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰη[σοῦ]·
καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνε[τύλιξεν]
αὐτὸ σινδόνι· καὶ ἔθηκ[εν]
αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευ[τῷ]
οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς [κεί]
μενος· καὶ ἡμέρα ἦν πα[ρα]
σκευή· σάββατον ἐπέφω[σκε]·
κατακολουθήσασαι δὲ [καὶ γυ]
ναῖκες αἵτινες ἦσαν συνε
ληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γα
λιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖ
ον· καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα
αὐτοῦ· ὑποστρέψασαι δὲ ἡ
τοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα·
καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύ
χασαν κατὰ τὴν ἐντολήν·
τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρ
θρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ
μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοί

μασαν ἀρώματα· καί τινες
σὺν αὐταῖς· εὗρον δὲ τὸν
λίθον ἀποκεκυλισμένον
ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰ
σελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ
σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς
περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν
ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις·
ἐμφόβων δὲ γενομένων τέλ
αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ
πρόσωπα εἰς τὴν γῆν, εἶπον
πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν·
οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη·
μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν
ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ
λέγων· ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρ[ας]

ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν· καὶ σταυ-
ρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστῆναι· καὶ ἐμνήσθησαν
τῶν ῥημάτων αὐτοῦ· καὶ ὑπο-
στρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου
ἀπήγγειλαν πάντα ταῦτα
τοῖς ἕνδεκα· καὶ πᾶσι τοῖς λοι-
ποῖς· ἦν δὲ ἡ μαγδαληνὴ μαρία
καὶ ἰωάννα καὶ μαρία ἰακώβου
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἳ ἔ-
λεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους
ταῦτα· καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον
αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν· καὶ ἠπίστουν αὐταῖς·
ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας
βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα·
καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυ-
μάζων τὸ γεγονός· καὶ ἰδοὺ
δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι

[illegible]
[illegible]
ρουσαλήμ· ᾗ ὄνομα ἐμμαούς·
καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλή-
λους περὶ πάντων τῶν συμ-
βεβηκότων τούτων· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς
καὶ συζητεῖν· καὶ αὐτὸς ὁ ἰς
ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς·
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα-
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντι-
βάλλετε πρὸς ἀλλήλους περι-
πατοῦντες, καί ἐστε σκυθρωποί·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα
κλεόπας εἶπε πρὸς αὐτόν·
σὺ μόνος παροικεῖς ἱλὴμ καὶ
οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

[illegible] αὐτοῖς· ποῖα [illegible]
[illegible]· τὰ περὶ ἰυ̅ τοῦ [illegible]
[illegible]αίου ὃς ἐγένετο ἀνὴρ· π[illegible]
[illegible]τὸς ἐν ἔργω καὶ λό[illegible]
[illegible]ντίον τοῦ θυ̅ καὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέ-
δωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα,
θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐ-
τός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι
τὸν ἰηλ̅· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις,
τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σή-
μερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο·
ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡ-
μῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς· γενό-
μεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ
σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι
καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρα-

[illegible] οἱ λέγουσιν αὐτὸν [illegible]
[illegible]λθόν τινες τῶν [illegible]
[illegible]ὶ τὸ μνημεῖον καὶ
[illegible]ρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ
[illegible] κες εἶπον· αὐτὸν δὲ
οὐκ εἶδον· καὶ αὐτὸς εἶπε
πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ· τοῦ
πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐ-
λάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ
ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χν̅
καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
προφητῶν, διηρμήνευεν
αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ· καὶ ἤγγισαν
εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο·
καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορ-
ρωτέρω πορεύεσθαι· καὶ παρε-

μάσαν· τὸ αὐτὸν λέγοντες·
μεῖνον μεθ' ἡμῶν· ὅτι πρὸς
ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ
ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι
σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν·
λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε·
καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς·
αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀ-
φθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν·
καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο
ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν
καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλά-
λει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς διή-
νοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέ-
στρεψαν εἰς ἱλήμ· καὶ εὗρον συνη-
θροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ
τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγοντας· ὅτι ἠ-

[illegible]

[illegible] ὄντως [illegible]
[illegible] καὶ αὐτοὶ [illegible]
[illegible] τῇ ὁδῷ· καὶ [illegible]
[illegible] ἐν τῇ κλά[illegible]
[illegible] αὐτῶν λα[illegible]
[illegible] ὁ ἰς ἔστη [illegible]
καὶ λέγει αὐτοῖς· [illegible]
[illegible] θέντες δὲ [illegible]
γενόμενοι, ἐδόκουν [illegible] θε-
ωρεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί
τεταραγμένοι ἐστέ· καὶ διατί
διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἴδετε
τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πό-
δας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι·
ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε·
ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα
οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεω-
ρεῖτε ἔχοντα· καὶ τοῦτο εἰπὼν
ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας

καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ
φούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς
καὶ θαυμαζόντων εἶπεν
αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον
ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος
καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου·
καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν,
ἔφαγεν· εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι
οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς
ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι
δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
ϋσῆ καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ· τότε διήνοιξεν
αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι
τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτι οὕτω γέγραπται· καὶ οὕτως
ἔδει παθεῖν τὸν χν̄· καὶ ἀνα-
στῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

[illegible]
ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει
Ἱλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύ-
ναμιν ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐ-
τοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθα-
νίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν
αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ
ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.
καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες
αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱλήμ μετὰ
χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διὰ
παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες
καὶ εὐλογοῦντες τὸν θν̄· ἀμήν.

+ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰω[άννην]

α περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου

β περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ

γ περὶ Νικοδήμου

δ ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ

ε περὶ τῆς Σαμαρείτιδος

ς περὶ τοῦ βασιλικοῦ

ζ περὶ τοῦ λη' ὀκτὼ ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ [ἀσθενείᾳ]

η περὶ τῶν ε' ἄρτων καὶ τῶν β' ἰχθύων

θ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου

ι περὶ τῆς μοιχαλίδος

ια περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ

ιβ περὶ Λαζάρου

ιγ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ

ιδ περὶ ὧν εἶπε περὶ Ἰούδα

ιε περὶ τοῦ ὄνου

ις περὶ τῶν προσελθόντων Ἑλλήνων

ιζ περὶ τοῦ νιπτῆρος

ιη περὶ τοῦ παρακλήτου

ιθ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος

ΚΑΙ

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν
πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος·
οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν·
πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν,
ὃ γέγονεν· ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν,
καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει,
καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν·
ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος
παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης·
οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός·

[illegible] ...αρ τῶ [illegible]
[illegible] ...του· οὐκ ἦν [illegible]
[illegible] ...ῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυρ[illegible]
[illegible] περὶ τοῦ φωτός.
Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχό-
μενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ
κόσμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος δι' αὐ-
τοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐ-
κ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθε·
καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον·
ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ
γενέσθαι· τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱ-
μάτων· οὐδὲ ἐκ θελήματος
σαρκός· οὐδὲ ἐκ θελήματος
ἀνδρός· ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν.
Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεα-

[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀληθείας· [illegible]
μαρτυρεῖ περὶ αὐ[illegible]
[illegible]γον· οὗτο[illegible]
ὁ ὀπίσω μου [illegible]
πρόσθεν μου γέγονεν· ὅτι πρῶ-
τός μου ἦν· καὶ ἐκ τοῦ πλη-
ρώματος αὐτοῦ, ἡμεῖς πάντες ἐλά-
βομεν· καὶ χάριν ἀντὶ χάρι-
τος· ὅτι ὁ νόμος διὰ μωσέως
ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ ἰυ̅ χυ̅ ἐγένετο· [illegible]
θν̅ οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε·
ὁ μονογενὴς υἱὸς· ὁ ὢν εἰς τὸν
κόλπον τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξη-
γήσατο· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρ-
τυρία τοῦ ἰωάννου· ὅτε ἀπέστει-
λαν οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύ[illegible]

ἱερεῖς καὶ λευίτας
αὐτόν, ἵνα ἐρωτήσωσιν
σὺ τίς εἶ· καὶ ὡμολόγησε
καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμο
λόγησεν ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χ(ριστό)ς
καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν
ἠλίας εἶ σύ; καὶ λέγει· οὐκ εἰμί·
ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπε
κρίθη· οὔ· εἶπον οὖν αὐτῷ·
τίς εἶ· ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν
τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις
περὶ σεαυτοῦ· ἔφη· ἐγὼ
φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κ(υρίο)υ· καθὼς
εἶπεν ἠσαΐας ὁ προφήτης·
καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ
τῶν φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν
αὐτόν· καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν
βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς οὔτε
ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης·

ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης
λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι·
μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· αὐτός
ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος
ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν·
οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα
λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ
ὑποδήματος· ταῦτα ἐν
βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν
τοῦ ἰορδάνου· ὅπου ἦν ἰω(άννης)
βαπτίζων· τῇ ἐπαύριον
βλέπει τὸν ἰ(ησοῦ)ν ἐρχόμενον
πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· οὗτός
ἐστιν περὶ οὗ εἶπον· ὀπίσω μου
ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν·
κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα

φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ· διὰ
ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπ-
ιε τίζων. καὶ ἐμαρτύρη-
σεν Ἰωάννης λέγων· ὅτι τεθέ-
αμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσ-
εὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ
ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ οὐκ
ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με
βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα
καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν,
οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύ-
ματι ἁγίῳ. κἀγὼ ἑώρακα καὶ με-
μαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. τῇ ἐπαύ-
ριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης
καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο·
καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπα-
τοῦντι λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς
τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο

μαθηταὶ λαλοῦντος [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀκολουθοῦντας λέγει αὐ-
τοῖς· τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρμηνευό-
μενον, διδάσκαλε· ποῦ μένεις; λέ-
γει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε.
ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ
παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν
ἐκείνην· ὥρα ἦν
ὡς δεκάτη. ἦν δὲ Ἀνδρέας ὁ
ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου
εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων
παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολου-
θησάντων αὐτῷ. εὑρίσκει ιζ
οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν
τὸν ἴδιον Σίμωνα· καὶ λέγει
αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός.

καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν· ἐμ-
βλέψας αὐτῷ ὁ ἰς εἶπε· σὺ εἶ
σίμων ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κλη-
θήσῃ κηφᾶς ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος.
Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελ-
θεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ
εὑρίσκει φίλιππον· καὶ
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἀκολούθει μοι·
ἦν δὲ ὁ φίλιππος ἀπὸ βη-
θσαϊδά· ἐκ τῆς πόλεως
ἀνδρέου καὶ πέτρου· εὑρί-
σκει φίλιππος τὸν ναθαναὴλ
καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε μωϋσῆς
ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται,
εὑρήκαμεν ἰν τὸν υἱὸν τοῦ
ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ναζαρέτ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ναθαναήλ· ἐκ να-
ζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;
λέγει αὐτῷ φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε·
εἶδεν ὁ ἰς τὸν ναθαναὴλ ἐρχόμενον

πρὸς αὐτόν· καὶ λέγει περὶ
αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης ἐν ᾧ
δόλος οὐκ ἔστι· λέγει αὐτῷ ναθα-
ναήλ· πόθεν με γινώσκεις· ἀπε-
κρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ
τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα
ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε· ἀ-
πεκρίθη ναθαναὴλ καὶ λέγει
αὐτῷ· ῥαββί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ· ἀπε-
κρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι
εἶπόν σοι εἶδόν σε ὑποκάτω
τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω
τούτων ὄψει· καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπάρτι
ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα·
καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θῦ ἀναβαί-
νοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος
ἐγένετο ἐν κανᾷ τῆς γαλιλαί[ας]
καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ ἰυ ἐκεῖ· ἐκ[λήθη]
δὲ καὶ ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὸν γάμον· καὶ ὑστερήσαντος
οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ἰυ πρὸς
αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι· λέγει
αὐτῇ ὁ ἰς· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι·
οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου· λέγει ἡ
μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅτι
ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε· ἦσαν
δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κεί-
μεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν
τῶν ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ
μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς· λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας
ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως
ἄνω· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε
νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλί-
νῳ· οἱ δὲ ἤνεγκαν· ὡς δὲ ἐγεύσατο

[illegible]

[illegible]

ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ
οἶνον γεγενημένον καὶ οὐκ ᾔδει
πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν
οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ
τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος
καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον
τὸν καλὸν οἶνον τίθησι· καὶ
ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν
ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν
οἶνον ἕως ἄρτι· ταύτην ἐποί-
ησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων
ὁ ἰς ἐν κανᾷ τῆς γαλιλαίας
καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν
αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς καπερναοὺμ
αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολ-
λὰς ἡμέρας· καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα

[illegible]

τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη [illegible]
Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς· καὶ [illegible]
ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦ[illegible]
ας καὶ πρόβατα καὶ [illegible]
στεράς· καὶ τοὺς κερματισ[illegible]
κϛ καθημένους· καὶ ποιήσας
φραγγέλιον ἐκ σχοινίων [illegible]
τας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά τε
πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ
τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ
κέρμα· καὶ τὰς τραπέζας ἀνέ-
τρεψε· καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς
κζ πωλοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα
ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶ-
κον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου·
ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· ὁ ζῆλος
τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με·
ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
κη καὶ εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον δεικνύεις

[illegible]
[illegible]
λ[illegible]
ἐν [illegible]
αὐτ[illegible] οὖν [illegible]
τ[illegible]
ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς [illegible]· καὶ σὺ
ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ κθ
τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ·
ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν,
ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ
ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ
ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὡς δὲ ἦν ἐν
τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ
πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ ση-
μεῖα ἃ ἐποίει· αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς

οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς διὰ
τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·
καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις
μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου·
αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ·
κα Γ Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν φαρισαίων
Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων
τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε
πρὸς αὐτὸν νυκτός· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ῥαββί· οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται
ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς
μετ' αὐτοῦ· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν
μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύ-
ναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικό-
δημος· πῶς δύναται γεννηθῆναι
ἄνθρωπος, γέρων ὤν· μὴ δύναται

εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι·
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος,
οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ· τὸ γεγεννη-
μένον ἐκ τῆς σαρκός, σάρξ ἐστι·
καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύ-
ματος πνεῦμά ἐστι· μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι·
δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν·
τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ
τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις· ἀλλ'
οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ
ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος· ἀπε-
κρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ·
πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι·
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα

οὐ γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι
ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν καὶ
ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν·
καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ
λαμβάνετε· εἰ τὰ ἐπίγεια
εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε,
πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπου-
ράνια πιστεύσετε:
Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς
τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν
ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ καθὼς Μωϋσῆς
ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ'
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· οὕτω γάρ
ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ

ἀπόληται· ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ· ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ
πιστεύων, ἤδη κέκριται· ὅτι
μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ· αὕτη
δέ ἐστιν ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς ἐ-
λήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ
ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ
σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν
πονηρὰ τὰ ἔργα· πᾶς γὰρ
ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς·
καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα
μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ
ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται
πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ
αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν

ΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΚΑ[illegible]ΡΙΣ

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς [illegible] καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαί-
αν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' [illegible]
καὶ ἐβάπτιζεν· ἦν [illegible] καὶ ἰ[illegible]
βαπτίζων ἐν αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ σα-
λείμ· ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν
ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβα-
πτίζοντο· οὔπω γὰρ ἦν βε-
βλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ἰω(άννης)
ὁ βαπτιστής· ἐγένετο [illegible] ζήτησις
ἐκ τῶν μαθητῶν ἰω(άννου) μετὰ
ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ·
καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην
καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί ὃς ἦν
μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου
ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας ἴδε οὗτος
βαπτίζει· καὶ πάντες ἔρχονται
πρὸς αὐτόν· ἀπεκρίθη ἰωάννης
καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄνθρωπος
λαμβάνειν [illegible] ἐὰν μὴ [illegible] δεδομένος

[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλ-
μένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου· ὁ ἔχων
τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ
φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει
διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου·
αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλή-
ρωται· ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν·
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι· ὁ ἄνωθεν
ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων
ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι
καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων
ἐστί· καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο
μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν
αὐτοῦ, οὐδεὶς λαμβάνει· ὁ λαβὼν
αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν
ὅτι [illegible]

ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ
φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔ-
χεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· μὴ σὺ μεί-
ζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ·
ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ· καὶ
αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε· καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ· καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ.
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ·
πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος
τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ᾽ ἂν
πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ
δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται αὐτῷ,
πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου
εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνή· κύριε, δός μοι τοῦτο
τὸ ὕδωρ· ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ δι-
έρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε φώ-
νησον τὸν ἄνδρα σου· καὶ ἐλθὲ ἐν-
θάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν·
οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω·
πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν
ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο
ἀληθὲς εἴρηκας. λέγει αὐτῷ
ἡ γυνή· κύριε, θεωρῶ ὅτι προ-
φήτης εἶ σύ· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσο-
λύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ
προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
γύναι, πίστευσόν μοι· ὅτι ἔρχεται
ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ
οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυ-
νήσετε τῷ πατρί· ὑμεῖς προσκυ-
νεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσ-
κυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σω-

ὧν ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλ' ἔρ-
χεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε
οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ
προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι
καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοι-
ούτους ζητεῖ τοὺς προσκυ-
νοῦντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός· καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν
ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσ-
κυνεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα
ὅτι μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος
χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγ-
γελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ
ὁ ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ
ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ
γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι
εἶπε· τί ζητεῖς; ἢ τί λαλεῖς
μετ' αὐτῆς; ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς

τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀν-
θρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον
ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα·
μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; ἐξῆλ-
θον ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρ-
χοντο πρὸς αὐτόν. ἐν δὲ τῷ με-
ταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββί,
φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ
βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ μα-
θηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις
ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν
ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με, καὶ τελειώσω
αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ
θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω
ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς

ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας
ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν
ἤδη. καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμ-
βάνει. καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν
αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ
χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ
τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός·
ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ
ἄλλος ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα ὑ-
μᾶς θερίζειν· ὃ οὐχ ὑμεῖς κε-
κοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιά-
κασι· καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν
εἰσεληλύθατε· ἐκ δὲ τῆς πό-
λεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτὸν· τῶν Σαμαρειτῶν διὰ
τὸν λόγον τῆς γυναικός· μαρ-
τυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα
ὅσα ἐποίησα· ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων
αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔ-

μεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ
πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν
διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· τῇ τε
γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐκέτι
διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν·
αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴ-
δαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός· μετὰ
δὲ τὰς δύο ἡμέρας, ἐξῆλθεν
ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐ-
μαρτύρησεν ὅτι προφήτης
ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει·
ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι
πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ·
καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν·
ἦλθεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ὅπου ἐποίησε

τοῦ βασιλικοῦ:

ὕδωρ οἶνον: —
Καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς
ἠσθένει ἐν καπερναούμ· οὗτος
ἀκούσας ὅτι ὁ ἰς̄ ἥκει ἐκ τῆς ἰου
δαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν, ἀπῆλθε
πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτα αὐτόν·
ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ
τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκ
ειν· εἶπεν οὖν ὁ ἰς̄ πρὸς αὐτόν· ἐὰν
μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε,
οὐ μὴ πιστεύσητε· λέγει πρὸς
αὐτὸν ὁ βασιλικός· κε̄· κατά
βηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παι
δίον μου· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̄· πο
ρεύου ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπί
στευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς̄· καὶ ἐπορεύετο·
ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος
οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν
αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες

[illegible]

ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· ἐπύθετο οὖν
τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν ἐν ᾗ κομ
ψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι
χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν
αὐτὸν ὁ πυρετός· ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ
ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰς̄ ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ
ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ ὅλη· τοῦτο πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν ὁ ἰς̄ ἐλθὼν
ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν: —
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων
καὶ ἀνέβη ὁ ἰς̄ εἰς ἱεροσόλυμα· ἔστι
δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ
προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπι
λεγομένη ἑβραϊστὶ βηθεσδά, πέν
τε στοὰς ἔχουσα· ἐν ταύταις κατέ
κειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων
τυφλῶν χωλῶν ξηρῶν· ἐκδε
χομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν

ἄγγελος γὰρ κυ κατὰ καιρὸν κα-
τέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ·
καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν
πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν τα-
ραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγί-
νετο ᾧ δήποτε κατείχετο
νοσήματι. ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ
τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων
ἐν τῇ ἀσθενείᾳ· τοῦτον ἰδὼν
ὁ ις κατακείμενον· καὶ γνοὺς
ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει,
λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κε·
ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ
τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυ-
μβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ,
ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.
λέγει αὐτῷ ὁ ις· ἔγειρε· ἆρον τὸν
κράββατόν σου καὶ περιπάτει·
καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος.

καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ
περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἔλεγον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ·
σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι
τὸν κράββατόν σου. ἀπεκρίθη
αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖ-
νός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κράββα-
τόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώ-
τησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος
ὁ εἰπών σοι· ἆρον τὸν κράββα-
τόν σου καὶ περιπάτει; ὁ δὲ ἰαθεὶς
οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ ις ἐξέ-
νευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.
μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ ις
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε
ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε,
ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται. ἀ-
πῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε
τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ις ἐστιν ὁ ποιήσας

αὐτὸν ... καὶ διὰ τοῦτο ἐδί-
ωκον τὸν ἰν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι· ὅτι ταῦτα
ἐποίει ἐν σαββάτω· ὁ δὲ ἰς
ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ὁ πατήρ μου
ἕως ἄρτι ἐργάζεται· κἀγὼ ἐρ-
γάζομαι· διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι· ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ
σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον
ἔλεγε τὸν θν· ἴσον ἑαυτὸν ποι-
ῶν τῷ θῷ· ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ
τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος
ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ·
ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ
πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς
ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει

αὐτῷ ἔργα ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε·
ὥσπερ γὰρ ὁ πὴρ ἐγεί-
ρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕ-
τω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ· οὐδὲ
γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ
καὶ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε
τῷ υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν
υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέ-
ρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ
τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὁ τὸν
λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου
εἰς τὴν ζωήν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς
φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ
ἀκούσαντες ζήσονται ...

[illegible]

γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ,
οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν
ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔ-
δωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν·
ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. μὴ θαυμάζετε
τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ
πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις
ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·
καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀ-
γαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν
ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες,
εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐ δύ-
ναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν·
Καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ
τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ πέμψαντός με πρς.
ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ,
ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.
ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ·

[illegible]

λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος
ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ
φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγ-
αλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ
φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ-
τυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου· τὰ
γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα
τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ
ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε. καὶ
ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς με-
μαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. οὔτε
φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκη-
κόατε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε,

καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ, οὐκ ἔχετε
μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστει-
λεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύ-
ετε. ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς·
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν
αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ
θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα
ζωὴν ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
οὐ λαμβάνω· ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς
ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ πατρός μου· καὶ οὐ λαμβάνετέ με·
ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε. πῶς δύνασθε
ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλ-
λήλων λαμβάνοντες· καὶ τὴν δόξαν
τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε·
μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω
ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατη-

Μ(ηνὶ) ἀπρ(ιλίῳ) ...

γορῶν ὑμῶν Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε· εἰ γὰρ ἐπιστεύετε
Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ
ἐκεῖνος ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου
γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς
τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν
τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας
τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολύς· ὅτι ἑώρων
αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀ-
σθενούντων. ἀνῆλθε δὲ
εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ
ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς
ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει
πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀ-
γοράσομεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι·

τοῦτο δὲ ἔλεγε, πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελ-
λε ποιεῖν· ἀπεκρίθη αὐτῷ φί-
λιππος· διακοσίων δηναρί-
ων ἄρτοι, οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς· ἵνα
ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ·
λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σί-
μωνος πέτρου· ἔστι παιδάριον
ἓν ὧδε· ὃ ἔχει πέντε ἄρτους
κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ
ταῦτα, τί ἐστιν εἰς τοσούτους·
εἶπε δὲ ὁ ἰς· ποιήσατε τοὺς
ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ χόρτος
πολὺς ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον
οὖν οἱ ἄνδρες, τὸν ἀριθμόν,
ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· ἔλαβε
δὲ τοὺς ἄρτους ὁ ἰς· καὶ εὐχαρι-
στήσας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις·

[illegible]

ὁμοίως [illegible] ὀψαρίων
ὅσον ἤθελον [illegible]
[illegible] συναγάγε-
τε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα
ἵνα μή τι ἀπόληται· συνήγαγον
οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους
κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε
ἄρτων τῶν κριθίνων· ἃ ἐπερί-
σσευσε τοῖς βεβρωκόσιν· οἱ οὖν
ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον
ὁ ἰς, ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀ-
ληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον· ἰς οὖν γνοὺς
ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρ-
πάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν
αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν
εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ
ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμ-
βάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρχοντο [illegible]

[illegible] ΤΟΥ

τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ.
καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ
ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰς̄
εἰς τὸ πλοῖον. ἥ τε θάλασσα
ἀνέμου μεγάλου πνέοντος
διηγείρετο. ἐληλακότες οὖν
ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ
τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰν̄
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου
γινόμενον. καὶ ἐφοβήθησαν.
ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι, μὴ
φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν λαβεῖν
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. καὶ εὐθέως
τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑπῆγον. τῇ ἐπαύριον
ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θα-
λάσσης ἰδὼν ὅτι πλοιάριον
ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἕν, ἐκεῖνο
εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

λς

καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰς̄ εἰς τὸ πλοι-
άριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπῆλθον. ἄλλα δὲ ἦλθε πλοι-
άρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ
τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
εὐχαριστήσαντος τοῦ Ιῡ. ὅτε
οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰς̄ οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐ-
νέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ
ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες
τὸν Ἰν̄. καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν
τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· ῥαβ-
βί, πότε ὧδε γέγονας; ἀπο-
κρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰς̄ καὶ εἶπεν· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ
με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι
ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐ-
χορτάσθητε. ἐργάζεσθε
μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην.

ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ
π(ατ)ὴρ ἐσφράγισεν ὁ θ(εό)ς. τέλος
μγ Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν
ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θ(εο)ῦ; ἀπεκρίθη
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ θ(εο)ῦ, ἵνα
πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
μδ Εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς
σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πι-
στεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ
πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον·
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ Μωϋσῆς δέ-
δωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ,
ἀλλ' ὁ π(ατ)ήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ τὸν ἀληθινόν.

ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θ(εο)ῦ ἐστιν
ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ καὶ ζωὴν
διδοὺς τῷ κόσμῳ. τέλος
Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· κ(ύρι)ε, πάντοτε δὸς ἡμῖν
τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
με ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος
πρός με οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσει πώποτε.
ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ με
καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶν ὃ δίδωσί μοι
ὁ π(ατ)ὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρ-
χόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω
ἔξω· ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ
οὐ(ρα)νοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με. τοῦτο δέ ἐστι
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με μς
π(ατ)ρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ
ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀνα-
στήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

τέλος

τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ
θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων
εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον
καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον
οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ,
ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ
ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ,
οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος,
ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. οὐ-
δεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με,
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ
αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστι γεγραμμέν-
ον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται

ΤΗ ΠΡΣΚ[illegible]

πάντες διδακτοὶ θεοῦ. πᾶς
οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς
καὶ μαθὼν ἔρχεται πρός με.
οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἑώρακεν,
εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος
ἑώρακε τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον. + + +
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον. οὗτός
ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ
καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.
ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ
δώσω [illegible]
[illegible]
[illegible]

οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς
δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι
τὴν σάρκα φαγεῖν· εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου καὶ πίητε
αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν
ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· κἀγὼ ἀνα-
στήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
ἡ γὰρ σάρξ μου, ἀληθῶς ἐστι βρῶσις·
καὶ τὸ αἷμά μου, ἀληθῶς ἐστι πόσις·
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πί-
νων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει
κἀγὼ ἐν αὐτῷ· καθὼς ἀπέστειλέ με
ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·
καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται
δι' ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον

οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέ-
θανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν
ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα·
ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ δι-
δάσκων ἐν καπερναούμ· πολλοὶ
οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, εἶπον· σκληρός ἐστιν οὗτος
ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ
ἀκούειν· εἰδὼς δὲ ὁ ἰς ἐν ἑαυτῷ
ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν
οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου
ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον·
τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν·
ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι
καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες
οἳ οὐ πιστεύουσιν· ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς
ὁ ἰς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες

-στεύουσιν. καὶ τίς ἐστιν
ογ ὁ παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔ-
λεγε· διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν
ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον
αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. ἐκ τού-
-του πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ
οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.
οδ εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα·
μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;
ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων
Πέτρος· κύριε, πρὸς τίνα ἀπε-
λευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς
αἰωνίου ἔχεις. καὶ ἡμεῖς πε-
πιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν
ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξε-
λεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς

διάβολός ἐστιν. ἔλεγε δὲ τὸν
Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην·
οὗτος γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν
παραδιδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν
δώδεκα. τέλος. καὶ περιεπάτει
ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ·
οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ἦν
δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων
ἡ σκηνοπηγία. εἶπον οὖν
πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ·
μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὕ-
παγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι
τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς. οὐδεὶς
γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ
αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι.
εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον
σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ

οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν·
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάν-
τοτέ ἐστιν ἕτοιμος. οὐ δύναται
ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ
μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πο-
νηρά ἐστιν. ὑμεῖς ἀνάβητε
εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ
οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορ-
τὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ
ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται.
ταῦτα εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. ὡς δὲ ἀνέ-
βησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς
τὴν ἑορτήν, τότε καὶ αὐτὸς
ἀνέβη· οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς
ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐ-
ζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ,

καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστιν [illegible]
καὶ γογγυσμὸς πολὺς [illegible]
αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄχλοις [illegible]
ἔλεγον ὅτι ἀγαθός ἐστιν. ἄλλοι
ἔλεγον· οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν
ὄχλον. οὐδεὶς μέντοι παρρη-
σίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν
φόβον τῶν Ἰουδαίων. [illegible]
Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης,
ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδί-
δασκε. καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰου-
δαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος
γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς;
ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν
ἐμή, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.
ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς
διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν
τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν
τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος
αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστι· καὶ
ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ μω-
ϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον,
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν
νόμον· τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;
ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ
εἶπον αὐτῷ· δαιμόνιον ἔχεις·
τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἓν ἔργον ἐποίησα καὶ
πάντες θαυμάζετε. διὰ
τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὴν περιτομήν· οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ
Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων·
καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε
ἄνθρωπον. εἰ περιτομὴν λαμβάνει
ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ

ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε
ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε κατ'
ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε. ἔλεγον οὖν τινες ἐκ
τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ οὗ-
τός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;
καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ
οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. μήποτε
ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;
ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν
ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς
γινώσκει πόθεν ἐστίν. ἔκραξεν
οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς
καὶ λέγων· κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε
πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ
ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς
ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ

[illegible] ρος αὐτ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ [illegible] ἐλήλυθεν [illegible]
Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν πολλοὶ [illegible]
ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον· ὅτι
ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ μήτι πλείονα
σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος
ἐποίησεν; ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι
τοῦ ὄχλου γογγύζοντος
περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέ-
στειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν
αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ ι̅ς̅ ἔτι μι-
κρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι· καὶ ὑ-
πάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με·
ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε·
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι
πρὸς ἑαυτούς· ποῦ οὗτος μέλ-

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἕλληνας· τίς ἐστιν οὗτος ὁ λό-
γος ὃν εἶπε· ζητήσετέ με καὶ οὐ-
χ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ με-
γάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἱστήκει ὁ ι̅ς̅
καὶ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ,
ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν
ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοι-
λίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος
ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπε περὶ
τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμ-
βάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔ-
πω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον ὅτι ὁ ι̅ς̅ οὐδέ-
πω ἐδοξάσθη. πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ

ὄχλου ἀκούσαντες τὸν [illegible]
αὐτοῦ. ἔλεγον· οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ προφήτης. ἄλ[illegible]
ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ χ(ριστό)ς. ἄλ[illegible]
ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλ[illegible]
ὁ χ(ριστὸ)ς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ
εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δ[illegible]
καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης
ὅπου ἦν Δα(υὶ)δ ὁ χ(ριστὸ)ς ἔρχεται;
σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγέ-
νετο δι' αὐτόν· τινὲς δὲ ἤθελον
ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλ-
λ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐ-
τὸν τὰς χεῖρας. ἦλθον οὖν οἱ ὑπη-
ρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ φαρισαίους. εἶπον αὐ-
τοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε α[illegible]
ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται·
οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν
ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπε-

[illegible] οὖν αὐτοῖς [illegible]
[illegible] ὑμεῖς πεπλάνησθε; [illegible]
[illegible] ἐπίστευσεν
εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν φαρι-
σαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπ-
άρατοί εἰσι. λέγει Νικόδημος
πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς
πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·
μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν
ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ
πρότερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ; ἀ-
πεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ;
ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προ-
φήτης ἐκ τῆς [illegible] Γαλιλαίας οὐκ ἐ-
γήγερται [illegible] ἐπορεύθη [illegible]
[illegible] αὐτοῦ. [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυ-
ναῖκα ἐν μοιχείᾳ καταληφθεῖ-
σαν καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέ-
σῳ λέγουσιν αὐτῷ πειράζοντες·
διδάσκαλε· αὕτη ἡ γυνὴ κα-
τελήφθη ἐπαυτοφόρῳ μοι-
χευομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ μω-
σῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύ-
τας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις·
τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες
αὐτὸν ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν·
ὁ δὲ ἰς̄ κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν μὴ προσ-
ποιούμενος· ὡς δὲ ἐπιμένον-
τες ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἀνακύ-
ψας εἶπε πρὸς αὐτούς· ὁ ἀνα-

μάρτητος ὑμῶν [illegible]
πρῶτος τὸν λίθον [illegible]
καὶ πάλιν κάτω κύψας [illegible]
γραφεν εἰς τὴν γῆν [illegible]
ακούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνει-
δήσεως ἐλεγχόμενοι· ἐξ-
ήρχοντο εἷς καθεῖς ἀρξά-
μενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων·
καὶ κατελείφθη μόνος ὁ ἰς̄·
καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα· ἀνα-
κύψας δὲ ὁ ἰς̄ καὶ μηδένα θεα-
σάμενος πλὴν τῆς γυναικός, εἶ-
πεν αὐτῇ· ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι
οἱ κατήγοροί σου· οὐδείς σε κα-
τέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν· οὐδεὶς κε̄·
εἶπε δὲ ὁ ἰς̄· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω·
πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε·
πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̄ ἐλάλησε λέγων·
ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ
ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει [illegible]

[illegible]

ἐν τῇ σκοτίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς· Εἶπον οὖν αὐτῷ
οἱ φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ
μαρτυρεῖς; ἡ μαρτυρία σου
οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἀπεκρίθη
ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρ-
τυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα
πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω·
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι
ἢ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς κατὰ τὴν
σάρκα κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω
οὐδένα· ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ,
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν·
ὅτι μόνος οὐκ εἰμί· ἀλλ' ἐγὼ καὶ
ὁ πέμψας με πατήρ· ἐν τῷ
νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται·
ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀ-
ληθής ἐστιν· ἐγώ εἰμι ὁ μαρ-
τυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ· καὶ μαρτυρεῖ

περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας
με πατήρ· ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν
ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη ὁ ἰς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε
οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε
καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν· ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ ἰς ἐν τῷ
γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν·
ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ·
Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰς·
ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με· καὶ
ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθα-
νεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· ἔλεγον οὖν
οἱ ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ
ἑαυτόν, ὅτι λέγει ὅπου ἐγὼ
ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν
κάτω ἐστέ· ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί·
ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ

ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.
εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν
γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι,
ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅτι
καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν
λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με
ἀληθής ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ'
αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.
οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς
ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι
καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν·
ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ
με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.
καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐ-
μοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον

ἡ παρὰ … πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
Ἰουδαίους, ἐὰν ὑμεῖς μείνητε :-

ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ
ποιῶ πάντοτε. ταῦτα αὐτοῦ
λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν. ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους·
ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ
τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου
ἐστέ· καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν,
καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· σπέρμα
Ἀβραάμ ἐσμεν· καὶ οὐδενὶ δε-
δουλεύκαμεν πώποτε· πῶς
σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι γενή-
σεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν,
δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ
δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ
εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν
αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευ-

θερώσῃ, ὄντως ἐλ[illegible]
ἔσεσθε. οἶδα ὅτι [illegible]
έρμα ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με
ἀποκτεῖναι· ὅτι ὁ λόγος ὁ
ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ ὃ
ἑώρακα παρὰ τῷ [illegible]
λαλῶ· καὶ ὑμεῖς [illegible] ἠκού-
σατε παρὰ τοῦ πατρὸς [illegible]
ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ
εἶπον αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀ-
βραάμ ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς·
εἰ τέκνα τοῦ ἀβραὰμ ἦτε, τὰ
ἔργα τοῦ ἀβραὰμ ἐποιεῖτε
ἄν· νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀπο-
κτεῖναι· ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθει-
αν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα
παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο ἀβραὰμ
οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ
ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπον οὖν
αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεν-

[illegible]
Ε[illegible]
[illegible]
[illegible] γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ [illegible]
Οὐδὲ [illegible]
ἀλλ' ἐκεῖνός [illegible]
διατί τὴν [illegible]
οὐ γινώσκετε; ὅτι [illegible]
ἀκούειν τὸν λόγον [illegible]
ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δια-
βόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμί-
ας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε [illegible]
ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος [illegible]
ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐν τῇ ἀληθεί[illegible]
οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν [illegible]
ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος,
ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης
ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι
τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ
μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρ-

θερώσῃ, ὄντως ἐλεύθ[illegible]
ἔσεσθε· οἶδα ὅτι σπέρ[illegible]
μα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ [illegible]
ἀποκτεῖναι· ὅτι ὁ λόγος ὁ
ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ ὃ
ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου
λαλῶ· καὶ ὑμεῖς [illegible] ἠκού-
σατε παρὰ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀ-
βραάμ ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, τὰ
ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε
ἄν· νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀπο-
κτεῖναι· ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθει-
αν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα
παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ
οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ
ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπον οὖν
αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεν-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Οὐ γὰρ [illegible]
ἀλλ' ἐκεῖνος [illegible]
διατί [illegible]
οὐ γινώσκετε; ὅτι [illegible]
ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβό-
λου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας
τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε [illegible]
ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν
ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ
οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια
ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος,
ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης
ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι
τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ
μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρ-

ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπεκρίθη ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. ἀβραὰμ ἀπέθανε

[illegible]

θανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν ποιεῖς; ἀπεκρίθη ἰησοῦς· ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστι, καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν. ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ᾽ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι

[illegible] τοῦ τυφλοῦ

πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα
ἔτη οὔπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ
ἑώρακας; εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐ-
γὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βά-
λωσιν ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκρύβη,
καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ δι-
ελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ πα-
ρῆγεν οὕτως. Καὶ παράγων
εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενε-
τῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί, τίς
ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥ-
μαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργά-
ζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντος

[illegible]

ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ
ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.
ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς
εἰμι τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν
ἔπτυσε χαμαί, καὶ ἐποίησε
πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ
ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς
τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σι-
λωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσ-
ταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν
καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.
οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες
αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς
ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ κα-
θήμενος καὶ προσαιτῶν;
ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν·
ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν.
ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι.

[illegible]τον οὖν αὐτῷ· πῶς
[illegible]χθησάν σου οἱ ὀφθαλ-
[illegible] κρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶ-
πεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰς̅· πηλ-
ὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου
τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εἶπέ μοι·
ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβή-
θραν τοῦ Σιλωάμ. ἀπελθὼν
δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.
εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐ-
κεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα. ἄγουσιν
αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους.
τόν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάβ-
βατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίη-
σεν ὁ Ἰς̅· καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν
οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν
ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀ-

[illegible]
καὶ βλέπω· [illegible]
[illegible]
ὁ [illegible] παρὰ τοῦ θῦ· ὅτι τὸ
σάββατον οὐ τηρεῖ· ἄλλοι
[illegible] πῶς δύναται ἄνθρωπος
ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα
ποιεῖν· καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν·
σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ ὅτι
ἠνέῳξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;
ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης
ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου
ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ
τοῦ ἀναβλέψαντος. καὶ ἠ-
ρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμεῖς
λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη;

[illegible] ἄρτι βλέπει· ἀπεκρί-
θησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ καὶ εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ἡμῶν· καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννή-
θη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν·
ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μούς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς
ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε·
αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει· ταῦ-
τα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ὅτι ἐφο-
βοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ
συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα
ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν,
ἀποσυνάγωγος γένηται· διὰ
τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· ὅτι
ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε·
ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν
ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον
αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρ-

τωλός ἐστιν· ἀπεκρί[illegible]
θη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἁ[illegible]
λός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἓν [illegible]
ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι [illegible]
εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί [illegible]
ησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου [illegible]
ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη [illegible]
εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠκ[illegible]
σατε· τί πάλιν θέλετε ἀ[illegible]
ειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ [illegible]
θηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρ[illegible]
αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἶ μαθ[illegible]
ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ [illegible]
ἐσμὲν μαθηταί· ἡμεῖς οἴδαμεν
ὅτι Μωσεῖ λελάληκεν ὁ θεός· τοῦ-
τον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ἀπ-
εκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ
ἤνοιξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς·

[illegible] δὲ ὅτι ἁμαρτ[illegible]
[illegible] ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεο[illegible]
[illegible] ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιῇ, τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ
αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέῳξέ
τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννη-
μένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ
θῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος,
καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέ-
βαλον αὐτὸν ἔξω. ἤκουσεν ὁ ἰς
ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ
εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· σὺ πι-
στεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θῦ; ἀπε-
κρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· τίς
ἐστι κε ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰς· καὶ ἑώρακας
αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ,
ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω κε·

[illegible]

Κ[illegible]

[illegible] καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ [illegible]
[illegible] ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐ-
τοῦ· καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς
τυφλοί ἐσμεν; εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν
εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε
ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία
ὑμῶν μένει. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων ἀλλ' ἀναβαίνων
ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης
ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν
προβάτων· τούτῳ ὁ θυρωρὸς [illegible]

[illegible] καὶ τὰ πρόβατα τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ
ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνο-
μα καὶ ἐξάγει αὐτά· ὅταν δὲ τὰ ἴ-
δια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν
αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρό-
βατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴ-
δασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλο-
τρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν·
ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι
οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν
φωνήν· ταύτην τὴν παροι-
μίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖ-
νοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐ-
λάλει αὐτοῖς· εἶπεν οὖν αὐτοῖς
πάλιν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν
προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον
πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί·
ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρό-

εἰ [illegible]

[illegible]
ἐστὶ [illegible]
λεύσεται [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν
ἔχωσιν· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προ-
βάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ
ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα
ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον
καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει·
καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ
σκορπίζει· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει,
ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ
περὶ τῶν προβάτων [illegible]
[illegible]
[illegible]

Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κἀ-
γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν
ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν
προβάτων. καὶ ἄλλα πρό-
βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς
αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με
δεῖ ἀγαγεῖν. καὶ τῆς φωνῆς μου ἀ-
κούσουσι· καὶ γενήσεται μί-
α ποίμνη, εἷς ποιμήν:
Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι
ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου
ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. οὐδεὶς
αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ
τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ.
ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ
ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν
αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν
ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου. σχί-
σμα πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰου-
δαίοις, διὰ τοὺς λόγους τούτους·

ἔλεγον οὖν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν·
δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται·
τί αὐτοῦ ἀκούετε; ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ
ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου·
μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν
ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;
Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις·
καὶ χειμὼν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰς
ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ Σολο-
μῶντος. ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως
πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις;
εἰ σὺ εἶ ὁ Χς, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ.
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰς· εἶπον
ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε·
οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων
τῶν ἐμῶν· καθὼς εἶπον ὑμῖν·

τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φω-
νῆς μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω
αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· κἀ-
γὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐ-
τὰ ἐκ τῆς χειρός μου· ὁ πατήρ μου
ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων
ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπά-
ζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου·
ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ἐβάστασαν
οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι
ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ ἔργα
καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου·
διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθά-
ζετέ με· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ Ἰουδαῖοι· περὶ καλοῦ ἔργου
οὐ λιθάζομέν σε· ἀλλὰ περὶ
βλασφημίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν,

ποιεῖς σεαυτὸν θεόν· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστι γεγραμμένον
ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· ἐγὼ εἶπα θεοί
ἐστε· εἰ ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς
οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο· καὶ
οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·
ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν
εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε
ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον υἱὸς
τοῦ θεοῦ εἰμι· εἰ οὐ ποιῶ τὰ
ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύ-
ετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύ-
ητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα
γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν
ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· ἐζή-
τουν αὐτὸν πάλιν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν· καὶ ἀπῆλθε
πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν
τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον
βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ·

ιβ· π(ερὶ) λαζάρου·

πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ
ἔλεγον· ὅτι ἰω(άννης) μὲν σημεῖον
ἐποίησεν οὐδέν· πάντα
δὲ ὅσα εἶπεν ἰω(άννης) περὶ
τούτου, ἀληθῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν
πολλοὶ εἰς αὐτὸν ἐκεῖ· ἦν δέ τις
ἀσθενῶν λάζαρος ἀπὸ βη-
θανίας ἐκ τῆς κώμης μαρίας
καὶ μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.
ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν
κ(ύριο)ν μύρῳ· καὶ ἐκμάξασα
τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θρι-
ξὶν ἑαυτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς
λάζαρος ἠσθένει· ἀπέστειλαν
οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν
λέγουσαι· κ(ύρι)ε· ἴδε ὃν φιλεῖς
ἀσθενεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν·
αὕτη ἡ ἀσθένεια, οὐκ ἔστι πρὸς
θάνατον· ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς δόξης
τοῦ θ(εο)ῦ· ἵνα δοξασθῇ ὁ υ(ἱὸ)ς τοῦ θ(εο)ῦ

δι᾽ αὐτῆς· ἠγάπα [illegible]
[illegible] μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν
καὶ τὸν λάζαρον· ὡς οὖν
ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ· τότε
μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ
δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἄγωμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν πά-
λιν· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ῥαβ-
βί· νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι
οἱ ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;
ἀπεκρίθη ἰ(ησοῦ)ς· οὐχὶ δώδεκα
ὧραί εἰσι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις
περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ
προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν
δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ
προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτῷ· ταῦτα εἶπε·
καὶ μετὰ ταῦτα λέγει αὐτοῖς·

λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν
κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι
ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. εἶπον
οὖν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
κε εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.
εἰρήκει δὲ ὁ ἰς περὶ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι
περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕ-
πνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς παρρησίᾳ· λά-
ζαρος ἀπέθανε· καὶ χαίρω
δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε ὅτι
οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν
πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν θωμᾶς
ὁ λεγόμενος δίδυμος τοῖς
συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ
ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ'
αὐτοῦ. ἐλθὼν οὖν ὁ ἰς εὗρεν
αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη
ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ

ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἱεροσο-
λύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκα-
πέντε· καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰου-
δαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
τὰς περὶ μάρθαν καὶ μαριὰμ
ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς
περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. ἡ
οὖν μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι
ἰς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ·
μαριὰμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέ-
ζετο. εἶπεν οὖν ἡ μάρθα πρὸς
τὸν ἰν· κε εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελ-
φός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει.
ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν δώσει σοι ὁ θς.
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· ἀναστήσεται
ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ ἡ
μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται
ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς· ἐγώ εἰμι

ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζ[illegible]
ιστ εἰς ἐμὲ κἂν ἀπο[illegible]
ζεται· πᾶς ὁ ζῶν καὶ [illegible]
ων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀπ[illegible]
τὸν αἰῶνα· πιστ[illegible]
λέγει αὐτῷ ναὶ κ(ύρι)ε· [illegible]
ὅτι σὺ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υ(ἱὸ)ς [illegible]
τὸν κόσμον ἐρχ[illegible]
ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθ[illegible]
ἐφώνησε μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν
αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· ὁ δι-
δάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε·
ἐκείνη ὡς ἤκουσεν ἐγείρεται
ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν·
οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν
κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μάρ(θα)·
οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτ(ῆς)
ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθού-
μενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἰδοῦσα αὐτὸν
ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
λέγουσα αὐτῷ κ(ύρι)ε· εἰ ἦς ὧδε,
οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός·
ἰ(ησοῦ)ς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαί-
ουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας
αὐτῇ ἰουδαίους κλαίοντας,
ἐνεβριμήσατο τῷ πν(εύματ)ι καὶ
ἐτάραξεν ἑαυτὸν καὶ εἶπε·
ποῦ τεθείκατε αὐτόν· λέγουσιν
αὐτῷ· κ(ύρι)ε· ἔρχου καὶ ἴδε· ἐδά-
κρυσεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἔλεγον οὖν οἱ ἰου-
δαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν·
τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἔλεγον· οὐκ
ἠδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς

ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ
ἐποίησεν ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ·
Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν
ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνη-
μεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον· καὶ λί-
θος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ· λέγει ὁ Ἰησοῦς·
ἄρατε τὸν λίθον· λέγει αὐτῷ
ἡ ἀδελφὴ τοῦ τετελευτηκότος
Μάρθα· κύριε, ἤδη ὄζει· τε-
ταρταῖος γάρ ἐστι· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς 5
ὄψει τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; ἦραν
οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς
κείμενος· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε·
πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι
ἤκουσάς μου· ἐγὼ δὲ ᾔδειν
ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις·
ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περι-
εστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν

[illegible]

εἰς αὐτόν· ἐλεύσονται οἱ ῥω-
μαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν τὸν
τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἷς δέ τις ἐξ
αὐτῶν καϊάφας ἀρχιερεὺς
ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν·
οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει
ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος
ἀπόληται· τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προε-
φήτευσεν· ὅτι ἔμελλεν ὁ ἰησοῦς ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ οὐχ
ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα
καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορ-
πισμένα, συναγάγῃ εἰς ἕν· ἀπ' ἐ-
κείνης οὖν τῆς ἡμέρας, συνεβου-
λεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν
αὐτόν· ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρρησί-

[illegible]

ᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις
ἀλλ' ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς ἐ-
φραὶμ λεγομένην πόλιν
κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ
πάσχα τῶν ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν
πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ
τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα,
ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς· ἐζή-
τουν οὖν τὸν ἰησοῦν· καὶ ἔλεγον μετ'
ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες·
τί δοκεῖ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ
εἰς τὴν ἑορτήν; δεδώκεισαν δὲ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῷ
ποῦ ἐστι μηνύσῃ ὅπως πιά-
σωσιν αὐτόν· ὁ οὖν ἰησοῦς πρὸ ἓξ
ἡμερῶν τοῦ πάσχα, ἦλθεν εἰς
βηθανίαν ὅπου ἦν λάζαρος

ΚΥ ΤΩ ΒΑΙΩΝ

ὁ τεθνηκὼς ὃν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν· ἐποίησαν οὖν αὐτῷ
δεῖπνον ἐκεῖ· καὶ ἡ Μάρθα διη-
κόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν
τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ·
ΙΓ Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν
μύρου νάρδου πιστικῆς πο-
λυτίμου, ἤλειψε τοὺς πό-
δας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐξέμαξε ταῖς
θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας
αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη
ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου·
λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκα-
ριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν
παραδιδόναι· διατί τοῦτο
τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τρια-
κοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη
πτωχοῖς· εἶπε δὲ τοῦτο, οὐ-
χ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἤ-

ΙΔ [illegible]

μελεν αὐτῷ· ἀλλ' ὅτι κλέπτης
ἦν· καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε·
καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν·
εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν· εἰς
τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασ-
μοῦ μου τετήρηκεν αὐτό· τοὺς
πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε
μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε· ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς
ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι·
καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον·
ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἐβουλεύ-
σαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ
τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·
ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν
Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν·
Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν
εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι
ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐ-

λαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων
καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν
αὐτῷ· καὶ ἔκραζον· ὡσαννά·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κυρίου, βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ·
ει ΙΘ Εὑρὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν
ἐπ' αὐτό, καθώς ἐστι γεγραμμένον·
μὴ φοβοῦ θύγατερ σιών· ἰδοὺ
ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται κα-
θήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου·
ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδο-
ξάσθη ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν
ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμ-
μένα· καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ·
ει Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ'
αὐτοῦ ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώ-
νησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤ-
γειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ
τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ

[illegible]

ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν [illegible]
[illegible] τὸ σημεῖον [illegible]
ιι Οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶπον πρὸς
ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠ-
φελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος
ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν·
ιι Ἦσαν δέ τινες ἕλληνες ἐκ τῶν
ἀναβαινόντων ἵνα προσκυ-
νήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι
οὖν προσῆλθον φιλίππῳ
τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς γα-
λιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν
λέγοντες· κύριε θέλομεν τὸν
ἰησοῦν ἰδεῖν· ἔρχεται φίλιππος
καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
ἀνδρέας καὶ φίλιππος λέγουσι
τῷ ἰησοῦ· ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα
ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος

τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει.
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν
φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ,
εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκο-
λουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ
καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ
ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει
αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχή μου τε-
τάρακται· καὶ τί εἴπω; πάτερ σῶ-
σόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης·
ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν
ὥραν ταύτην. πάτερ δό-
ξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν
οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐ-
δόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.
ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας,

ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι·
ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ
αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου·
νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔξω. κἀγὼ ἐὰν
ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας
ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο
δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπε-
κρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκού-
σαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς
λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι. περιπατεῖτε
ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκ

... ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ [illegible]

τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρ-
πὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ
εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
Ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκο-
λουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ
καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ
ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει
αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχή μου τε-
τάρακται· καὶ τί εἴπω; πάτερ σῶ-
σόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης·
ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν
ὥραν ταύτην. πάτερ ἅγιε δό-
ξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν
οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐ-
δόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.
ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούσας,

ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι·
ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ
αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου·
νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν
ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας
ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο
δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπε-
κρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκού-
σαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς
λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστι. περιπατεῖτε
ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκ-

[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φω
τὸς γένησθε. [illegible]
Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰσ̄ καὶ ἀπελθὼν ἐ
κρύβη ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦτα δὲ
αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος
ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος ἠσαΐου
τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν
εἶπε· κε̄, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀ
κοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ βραχίων κῡ,
τίνι ἀπεκαλύφθη· διὰ τοῦτο
οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν ὅτι
πάλιν εἶπεν ἠσαΐας· τετύ
φλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν
καρδίαν ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀ
φθαλμοῖς· καὶ νοήσωσι τῇ καρδί(ᾳ)

καὶ ἐπιστραφῶσι καὶ ἰάσωμαι
αὐτούς. ταῦτα εἶπεν ἠσαΐας
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. ὅμως
μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·
ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡ
μολόγουν· ἵνα μὴ ἀποσυνά
γωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ
τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ
τὴν δόξαν τοῦ θῦ. ἰσ̄ δὲ ἔκραξε
καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ· ἀλλ' εἰς τὸν
πέμψαντά με· καὶ ὁ θεωρῶν
ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλή
λυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ ἐάν
τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ φυλάξῃ· ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·

οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν
κόσμον· ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον· ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔ-
χει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος
ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ
ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμ-
ψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐν-
τολὴν δέδωκε· τί εἴπω καὶ τί
λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ οὖν
λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ,
οὕτω λαλῶ· Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς
τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν
αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα·
ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ
κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς·
καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου

ιβ – Περὶ τοῦ νιπτῆρος

ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν
καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου
ἵνα αὐτὸν παραδῷ· εἰδὼς
ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ
ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει,
ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ
τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν
λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν·
εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα·
καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας
τῶν μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν
τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος·
ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον·
καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· κύριε, σύ μου
νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ
σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι· γνώσῃ δὲ μετὰ
ταῦτα· λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ
νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα·

ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ἐὰν μὴ
νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐ-
μοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κ(ύρι)ε
μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ
τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.
λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ὁ λελουμένος
οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας
νίψασθαι· ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος·
καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε· ἀλλ' οὐχὶ
πάντες· ᾔδει γὰρ τὸν παραδι-
δόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν·
οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε·
Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν
καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀνα-
πεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· γι-
νώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος
καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ·
εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πό-
δας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ

ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ
δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα
ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· οὐδὲ ἀπό-
στολος μείζων τοῦ πέμψαντος
αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί
ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά·
Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ γὰρ οἶδα
οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ
γραφὴ πληρωθῇ· ὁ τρώγων
μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ
τὴν πτέρναν αὐτοῦ· ἀπάρτι
λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἵνα
ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι
ἐγώ εἰμι· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέ-
μψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ
λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με·

...με λαμβάνει. ταῦτα ...
ὁ ἰσ̄ ἐταράχθη τῷ πνῑ ...
μαρτύρησε καὶ εἶπεν· ἀμὴν ...
ὑμῖν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
με παραδώσει με. ἔβλεπον
οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ
ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.
Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ
τοῦ ἰῦ, ὃν ἠγάπα ὁ ἰσ̄· νεύει
οὖν τούτῳ σίμων πέτρος,
πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ
λέγει. ἀναπεσὼν δὲ ἐκεῖνος
ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ ἰῦ, λέγει αὐτῷ·
κε̄ τίς ἐστιν; ἀποκρίνεται ὁ ἰσ̄·
ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπι-
δώσω. καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμί-
ον δίδωσιν ἰούδᾳ σίμωνος ἰσκα-
ριώτῃ. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον
τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς.

λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ὃ ποιεῖς ποίη-
σον τάχιον. τοῦτο δὲ οὐδεὶς
ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς
τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδό-
κουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν
ὁ ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̄·
ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν
εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς
ἵνα τι δῷ. λαβὼν οὖν τὸ ψω-
μίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν.
Ἦν δὲ νύξ. ὅτε ἐξῆλθε, λέγει
ὁ ἰσ̄· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
καὶ ὁ θσ̄ ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ
ὁ θσ̄ ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ
ὁ θσ̄ δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ· καὶ
εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. τεκνία
ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζη-
τήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
ἰουδαίοις, ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν

λέγω ἄρτι· ἐντολὴν καινὴν
δίδωμι ὑμῖν· ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλή-
λους· ἵνα καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς,
καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες
ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην
ἔχητε ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐτῷ
ρπγ σίμων πέτρος· κε· ποῦ ὑπάγεις·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς· ὅπου ἐγὼ
ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκο-
λουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολουθή-
σεις μοι· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος·
κε· διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκο-
λουθῆσαι ἄρτι· τὴν ψυχήν μου
ὑπὲρ σοῦ θήσω· ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ ἰς· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ
θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· οὐ
μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἕως οὗ ἀ-
ρπδ παρνήσῃ με τρίς· τέλος· μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θν·

[illegible]

[illegible] ἐν τῇ [illegible]
οἰκίᾳ τοῦ πρς μου, μον[illegible]
εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν [illegible]
πορεύομαι ἑτοιμάσαι τό[πον]
ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παρα-
λήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν·
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε·
καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε· καὶ
τὴν ὁδὸν οἴδατε· λέγει αὐτῷ
θωμᾶς· κε· οὐκ οἴδαμεν ποῦ
ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν
ὁδὸν εἰδέναι· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ρπζ
ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια
καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς
τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώ-
κειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώ-
κειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε
αὐτόν· λέγει αὐτῷ φίλιππος·
κε· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ
ἡμῖν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· τοσοῦτον χρ[όνον]

μεθ' ὑμῶν εἰμι· καὶ οὐκ ἔγνω-
κάς με Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς
ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ
πῶς σὺ λέγεις δεῖξον ἡμῖν
τὸν πατέρα· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι;
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ
μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. πι-
στεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
πιστεύετέ μοι. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος
ποιήσει· καὶ μείζονα τούτων ποιήσει·
ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.
καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου,
τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ
ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτήσητε
ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς
τὰς ἐμὰς τηρήσατε· καὶ
ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα· καὶ
ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα
μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ
κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν·
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ
γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γι-
νώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μέ-
νει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀ-
φήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχο-
μαι πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ
ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ·
ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι
ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε
ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου
καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν.
ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου ...

τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ
ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με
ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου
κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐ-
μφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. λέγει
αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκα-
ριώτης· κύριε, καὶ τί γέγονεν
ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν
σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου
τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγα-
πήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ'
αὐτῷ ποιήσομεν. ὁ μὴ ἀγα-
πῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ
τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε
οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαν-
τός με πατρός. ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων·

ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει
πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα
ὅσα εἶπον ὑμῖν. εἰρήνην ἀφίημι
ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι
ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω.
ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγα-
πᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον πο-
ρεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ
μου μείζων μού ἐστιν. καὶ νῦν
εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται
πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ'
ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα
γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,
καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ.

οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγω-
μεν ἐντεῦθεν· [illegible] ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπε-
λος ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ γεωργός ἐστι· πᾶν κλῆμα ἐν ἐ-
μοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει
αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον,
καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα
καρπὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί
ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν·
καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ,
ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ,
οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐ-
μοὶ μείνητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος,
ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων
ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς
ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.
ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί,

ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ
ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ
καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι καὶ καί-
εται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥή-
ματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν
θέλητε αἰτήσεσθε καὶ γενήσεται ὑμῖν·
ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου,
ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ
γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς
ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα
ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.
ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε,
μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς
ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου
τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν
τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ,
καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη
ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς
ρλβ ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ
ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φί-
λοι μου ἐστὲ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐ-
ρλγ γὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι ὑμᾶς
λέγω δούλους. ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ
οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος.
ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους. ὅτι πάντα
ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου,
ρλδ ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέ-
ξασθε. ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς. ἵνα ὑμεῖς
ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε.
καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ. ἵνα
ὅτι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσῃ
ὑμῖν. [illegible] ταῦτα ἐντέλ-
ρλε λομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλή-
λους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γι-
νώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν

μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε
ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει
ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ
τοῦ κόσμου διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου ρλς
οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ
ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώ-
ξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐτή-
ρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τη-
ρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα
ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνο-
μά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέ-
μψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ
ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν
οὐκ εἶχον. νῦν δὲ πρόφασιν
οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα
μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα

ΙΗ: ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ:

ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίηκεν,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ
ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι
καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα
ρλε πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι
ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ
ΙΗ Ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω
ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός μου, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυ-
ρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ
μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ'
ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.
ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀπο-
κτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσ-
φέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιή-
σουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα

οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα
αὐτῶν μνημονεύητε ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς
οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.
νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμ-
ψαντά με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ' ὅτι
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πε-
πλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν·
συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω·
ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παρά-
κλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ
κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι
οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιο-

σύνης δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου
ὑπάγω· καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με·
περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου, κέκρι-
ται. ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ
δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν
δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ
λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὅσα
ἂν ἀκούσῃ λαλήσει· καὶ τὰ
ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐ-
κεῖνος ἐμὲ δοξάσει· ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀνα-
γγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα
ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο
εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι

ὑπάγω πρὸς τὸν [illegible]
οὖν τοῦτο τί ἐστιν [illegible]
[illegible]
οἶδα ὅτι ἤθελ[illegible]
[illegible]
[illegible]
κρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με [illegible]
πάλιν μικρὸν καὶ [illegible]
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι [illegible]
καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος
χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθή-
σεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς
χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν
τίκτῃ λύπην ἔχει· ὅτι ἦλθεν ἡ
ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν,
ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν
ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς

[illegible]

καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία
καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ. ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα
ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ
ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. ἕως
ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδέν· ἐν
τῷ ὀνόματί μου αἰτεῖτε καὶ
λήψεσθε. ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πε
πληρωμένη. ταῦτα ἐν πα
ροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλ
λ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι
ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν.
ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ
πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε. καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι
ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς.

ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε
καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον
παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα
εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι
τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ
λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδε
μίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν ὅτι
οἶδας πάντα· καὶ οὐ χρείαν
ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ
πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθ(ες).
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἄρτι
πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπι
σθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, κἀμὲ
μόνον ἀφῆτε. καὶ οὐκ εἰμὶ
μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ

εἰρήνην ἔχετε· ἐν τῷ κόσμῳ
θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε·
ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον· ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ Ἰς καὶ ἐπῆρε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ εἶπε· πάτερ· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα·
δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ
ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης
σαρκός· ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας
αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον·
αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα
γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν
θν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰν Χν· ἐγώ σε
ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον
ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με
σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ
ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοί· ἐφανέρωσά σου

τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέ-
δωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν
καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· καὶ
τὸν λόγον σου τετηρήκασι· νῦν
ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέ-
δωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι
τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι,
δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον
καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ
σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν
ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ
αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου
ἐρωτῶ· ἀλλὰ περὶ ὧν δέδω-
κάς μοι ὅτι σοί εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ
πάντα, σά ἐστι· καὶ τὰ σὰ ἐμά·
καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐ-
κέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ οὗτοι
ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί· καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε, τήρησον
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς

δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἕν
καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἤμην μετ'
αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτή-
ρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου·
οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα·
καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο·
εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ
πρὸς σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα
λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔ-
χωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν
πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.
ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λό-
γον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν
αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου,
καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ

ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. ἁγίασον
αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος
ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. καθὼς ἐμὲ
ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ
ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν,
ἵνα ὦσι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ τούτων
δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ
τῶν πιστευόντων διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα
πάντες ἓν ὦσι· καθὼς σύ πάτερ
ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν. ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι,
δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς
ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετε-
λειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ

[illegible] ὅτι σύ με ἀπέστειλας [illegible]
[illegible]
[illegible] πάτερ· οὓς δέδωκάς μοι,
θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι
μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν
δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι·
ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς
κόσμου· πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κό-
σμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων·
(καὶ) οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ
ὄνομά σου καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀ-
γάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ,
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου
τῶν κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος,
εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ
Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδι-
δοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις

συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ· ὁ οὖν Ἰούδας
λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν
ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπη-
ρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν
(κ)αὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων· Ἰησοῦς
οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ'
αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα ζητεῖτε· ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι· εἱστήκει δὲ
καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί· πάλιν
οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· τίνα
ζητεῖτε· οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Να-
ζωραῖον· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον
ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζη-
τεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν·

τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ περὶ
τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα
τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδί-
δαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ
ὅπου πάντοτε οἱ ἰουδαῖοι
συνέρχονται· καὶ ἐν κρυπτῷ ἐ-
λάλησα οὐδέν. τί με ἐπερωτᾷς·
ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας,
τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι
οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ
αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν
παρεστηκὼς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ
ἰῡ· εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ
ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̄·
εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον
περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με
δέρεις· ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας
δεδεμένον, πρὸς καϊάφαν τὸν
ἀρχιερέα. ἦν δὲ σίμων πέτρος.

[illegible]

ἑστὼς κ[illegible]
οὖν αὐ[illegible]
αὐτοῦ εἶ; [illegible]
εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν
δούλων τοῦ ἀρχιερέως συγγενὴς
ὢν οὗ ἀπέκοψε πέτρος τὸ ὠ-
τίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ
κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρ-
νήσατο ὁ πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησεν. ἄγουσιν οὖν
τὸν ἰν̄ ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι-
τώριον· ἵνα μὴ μιανθῶσιν· ἀλ-
λ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν
οὖν ὁ πιλάτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς
καὶ εἶπε· τίνα κατηγορίαν
φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου·
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν

παρεδώκαμεν αὐτόν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ πιλάτος· λάβετε
αὐτὸν ὑμεῖς· καὶ κατὰ τὸν νόμον
ὑμῶν κρίνατε αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ
οἱ ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖ
ναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ
ἰῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε· σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν·
Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον
πάλιν ὁ πιλάτος· καὶ ἐφώνησε
τὸν ἰν̄ καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ἀπε
κρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο
λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ
ἐμοῦ· ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος·
μήτι ἐγὼ ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος
τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέ
δωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;
ἀπεκρίθη ἰς̄· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου·

εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βα
σιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ
ἠγωνίζοντο ἂν ἵνα μὴ παρα
δοθῶ τοῖς ἰουδαίοις· νῦν δὲ
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν·
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος· οὐκοῦν βα
σιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη ὁ ἰς̄·
σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ·
ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο
ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρ
τυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ
τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς·
λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος· τί ἐστιν ἀ
λήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν
ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἰουδαίους·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ
συνήθεια ὑμῖν· ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπο
λύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε
οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν

σιλέα τῶν ἰουδαίων· ἐκραύγασ-
αν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· μὴ τοῦτον
ἀλλὰ τὸν βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ βαρ-
ρπ αββᾶς λῃστής· τότε οὖν ἔλαβεν
ὁ πιλάτος τὸν ἰν̄ καὶ ἐμαστίγωσε·
καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν
αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ· καὶ ἱμάτιον
πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν·
καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔ-
λεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπί-
σματα· καὶ ἐξῆλθε πάλιν ἔξω ὁ
πιλάτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω· ἵνα γνῶτε
ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν
εὑρίσκω· ἐξῆλθεν οὖν ἔξω
ὁ ἰς̄ φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέ-
φανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμά-
τιον· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρωπος·

[illegible]

Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν
λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον
αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος·
λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώ-
σατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον
ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον
ἡμῶν, ὀφείλει ἀποθανεῖν· ὅτι
ἑαυτὸν υἱὸν θῦ ἐποίησεν·
ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος τοῦτον
τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον
πάλιν· καὶ λέγει τῷ ἰῡ· πόθεν
εἶ σύ· ὁ δὲ ἰς̄ ἀπόκρισιν οὐκ ἔ-
δωκεν αὐτῷ· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πι-
λάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας
ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε;
καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε;

[...] κατέθηκεν [...] οὐκ ἦν χριστὸς [...]
σῶν οὐδεμίαν κατηγορίαν [...]
λέων συνδιδομένων αὐτῶν θεόν· διὰ
τοῦτο ὥσπερ [...] διδόμενος [...]
ζομαι [...] ἔχει· ἐκ τούτου
ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτὸν ὁ πιλάτος.
οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἐκραύγαζον λέγοντες·
ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ
καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν
ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ καίσαρι. ὁ οὖν
πιλάτος ἀκούσας τὸν λόγον τοῦτον
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν καὶ ἐκάθισεν
ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λε-
γόμενον λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ
δὲ γαββαθά· ἦν δὲ παρασκευὴ
τοῦ πάσχα· ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ
βασιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύ-
γασαν· ἆρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν·
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τὸν βα-

σιλέα [redacted]
Γ τότε οὖ[redacted]
τὸν ἰν καὶ [redacted]
ἑαυτοῦ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν
λεγόμενον κρανίου τόπον ὃ λέ-
γεται ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ·
ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν· καὶ
μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν
καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν ἰν.
ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλάτος
καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ
γεγραμμένον· ἰς ὁ ναζωραῖος
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τοῦτον
οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέ-
γνωσαν τῶν ἰουδαίων· ὅτι ἐγ-
γὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως
ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰς· καὶ ἦν

γεγραμμένον ἑβραϊστί· ἑλληνι-
[illegible] ἔλεγον οὖν τῷ πιλάτῳ
οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων· μὴ
γράφε· ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε βασιλεύς
εἰμι τῶν ἰουδαίων· ἀπεκρίθη
ὁ πιλάτος· ὃ γέγραφα γέγραφα·
Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν
τὸν ἰν̄· ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη·
ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος· καὶ
τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν
ἄραφος· ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς
δι' ὅλου· εἶπον οὖν πρὸς ἀλ-
λήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτὸν·
ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ
τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ
ἡ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν
ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
Π[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ τὸν μαθητὴν [illegible]
ὃν ἠγάπα· λέγει [illegible]
γύναι· ἴδου ὁ υἱός σου· [illegible]
τῷ μαθητῇ· ἴδου ἡ μήτηρ σου·
καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔ-
λαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν
εἰς τὰ ἴδια· μετὰ τοῦτο εἰδὼς
ὁ ἰς̄ ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται·
ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή· λέγει·
διψῶ· σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους
μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπό-
γγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περι-
θέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ
τῷ στόματι· ὅτε οὖν ἔλαβε [illegible]

τὸ ὄξος ὁ ἰς̄. εἶπε· τετέλεσται·
καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν πα-
ρέδωκε τὸ πνεῦμα· οἱ οὖν ἰου-
δαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ
τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ,
ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ με-
γάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαβ-
βάτου, ἠρώτησαν τὸν πιλάτον
ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέ-
λη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρα-
τιῶται· καὶ τοῦ μὲν πρώτου,
κατέαξαν τὰ σκέλη· καὶ τοῦ
ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ.
ἐπὶ δὲ τὸν ἰν̄ ἐλθόντες, ὡς
εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ
κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλ-
λ' εἷς τῶν στρατιωτῶν, λόγχῃ
αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ
εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ
ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρ-

ιθ

τύρηκε· καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ
ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν
ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα καὶ ὑμεῖς
πιστεύσητε· ἐγένετο γὰρ ταῦτα
ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν
οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ· καὶ
πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψον-
ται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν·
ιθ Μετὰ ταῦτα, ἠρώτησε τὸν πιλάτον
ὁ ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας ὢν μα-
θητὴς τοῦ ἰῦ· κεκρυμμένος
δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων,
ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ. καὶ ἐ-
πέτρεψεν ὁ πιλάτος· ἦλθεν
οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ· ἦλθε
δὲ καὶ νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς
τὸν ἰν̄ νυκτὸς τὸ πρῶτον· φέρων
μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς
λίτρας ἑκατόν· ἔλαβον οὖν
τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ

Ἑωθινὸν ζʹ [illegible]

ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων,
καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις
ἐνταφιάζειν· ἦν δὲ ἐν τῷ τό-
πῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος· καὶ ἐν
τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν ἐν ᾧ
οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν
διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰου-
δαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον,
ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν· τέλος
Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία
ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ
σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνη-
μεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον
ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου· τρέ-
χει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα
Πέτρον· καὶ πρὸς τὸν ἄλλον
μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ
μνημείου καὶ οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· ἐξῆλθεν οὖν

[illegible]
[illegible] Σίμων Πέτρος [illegible]
αὐτῷ· καὶ εἰσ[illegible] εἰς τὸ μνη-
μεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια
κείμενα· καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· οὐ μετὰ
τῶν ὀθονίων κείμενον· ἀλλὰ χωρὶς
ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον·
τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος
μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν·
οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφήν,
ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Ἑωθινὸν Η

ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.
Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνη-
μεῖον κλαίουσα ἔξω. ὡς οὖν
ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνη-
μεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ἐν λευκοῖς καθεζομένους ἕνα
πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἕνα πρὸς
τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι·
γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι
ἦραν τὸν κύριόν μου καὶ οὐκ οἶδα
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα
εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·
καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ
οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς;
ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός
ἐστι, λέγει αὐτῷ· κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας
αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν,
κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·

Ἑωθιν(ὸν) Θ

Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει
αὐτῷ· ῥαββουνί, ὃ λέγεται διδά-
σκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου
ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα
πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου
δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ
εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς
τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν·
καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλ-
λουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώ-
ρακε τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων· καὶ τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ συνηγμένοι
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων·
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν·
καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς

τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ
ἰδόντες τὸν κύριον· εἶπεν οὖν
ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς
ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἀπο-
στέλλω ὑμᾶς· καὶ τοῦτο εἰπὼν
ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς·
λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἄν τινων
ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται
αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε κεκρά-
τηνται· Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς·
ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί·
ἑωράκαμεν τὸν κύριον· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευ-
ρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω:
Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦ-

σαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται
ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν·
εἰρήνη ὑμῖν· εἶτα λέγει τῷ
Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου
ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου·
καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βά-
λε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ
γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός·
καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν τέλ
αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου·
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με
πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ
ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες· πολ-
λὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποί-
ησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμ-
μένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·
ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστ-

πιστεύσητε ὅτι ἰσ̅ ἐστὶν ὁ χ̅σ̅ ὁ υἱὸς
τοῦ θ̅υ̅· καὶ ἵνα πιστεύοντες
ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν
πάλιν ὁ ἰσ̅ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς τιβε-
ριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως·
ἦσαν ὁμοῦ σίμων πέτρος· καὶ
θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος·
καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ κανᾶ τῆς
γαλιλαίας· καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου·
καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δύο. λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος·
ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ·
ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί·
ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ
πλοῖον εὐθύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ
τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν· πρω-
ΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη
ὁ ἰσ̅ εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι

ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰσ̅ ἐστι.
λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· παιδία
μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ οὔ. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ
δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ
δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ἔβαλ-
ον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι
ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ ἰσ̅ τῷ πέ-
τρῳ· ὁ κ̅ς̅ ἐστι· σίμων οὖν πέτρος
ἀκούσας ὅτι ὁ κ̅ς̅ ἐστι, τὸν ἐπεν-
δύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυ-
μνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ
τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ
ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀλλ' ὡς
ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες
τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων·

[illegible] εἰς τὴν γῆν βλέ-
πουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην
καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον
καὶ ἄρτον· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων
ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη
Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ
τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν·
καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ
ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς
δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν
ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ; εἰδότες
ὅτι ὁ κ(ύριό)ς ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δί-
δωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον
ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐ-
φανερώθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Ἑωθινὸν [illegible]

Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει
τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· Σίμων Ἰωνᾶ,
ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει
αὐτῷ· ναὶ κ(ύρι)ε· σὺ οἶδας ὅτι φι-
λῶ σε. λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρ-
νία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν
δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγα-
πᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ κ(ύρι)ε·
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει
αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.
λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων
Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη
ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ
τὸ τρίτον φιλεῖς με· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· κ(ύρι)ε σὺ πάντα
οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φι-
λῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· βόσκε
τὰ πρόβατά μου. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς νεώτερος
ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιε-

νεώτερος ὅπου ἤθελες·
ὅταν δὲ γηράσῃς ἐκ[τενεῖς]
τὰς χεῖράς σου καὶ ἄλλος
ζώσει σε· καὶ οἴσει σε ὅπου
οὐ θέλεις· τοῦτο δὲ εἶπε
σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
δοξάσει τὸν θν· καὶ
τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· ἐπιστρα-
φεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει
τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα
ὁ Ἰς ἀκολουθοῦντα·
ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ
δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐ-
τοῦ· καὶ εἶπε· κε· τίς

ἐστιν ὁ παραδιδούς σε·
τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέ-
γει τῷ Ἰυ· κε· οὗτος δὲ
τί· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς· ἐὰν
αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρὸς σέ· σὺ
ἀκολούθει μοι· ἐξῆλθεν
οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει·
καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς
ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλ-
λ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ·
οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ
ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων,

[illegible] γράψας ταῦτα [illegible]
δαμεν ὅτι ἀληθὴς [illegible]
ἡ μαρτυρία αὐτοῦ [illegible]
δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ [illegible]
ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἅτινα
ἐὰν γράφηται καθ' ἕν,
οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν
κόσμον χωρῆσαι τὰ
γραφόμενα βιβλία.
: ἀμήν :- +

[illegible]

※ ἀρχ(ὴ) τέλ[illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]

τ(ῆ) α' [illegible] τοῦ [illegible] ἑβ(δομάδος) [illegible]

[illegible]

τ(ῆ) β' [illegible] ἑβ(δομάδος) [illegible] ἰω(άννου) [illegible]

[illegible]

τ(ῆ) γ' ἑβ(δομάδος) [illegible] λουκ(ᾶ) [illegible]

[illegible]

τ(ῆ) δ' ἑβ(δομάδος) [illegible] ἰω(άννου) [illegible]

τ(ῷ) Καὶ [illegible]

τ(ῆ) ε' ἑβ(δομάδος) [illegible] ἰω(άννου) [illegible]

[illegible]

τ(ῆ) [illegible] ἑβ(δομάδος) [illegible] ἰω(άννου) [illegible]

[illegible]

τ(ῷ) σα(ββάτῳ) [illegible] ἰω(άννου) [illegible]

[illegible]

ἀληθινῶς [illegible] τ(ῆ) [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible] αὐτοῦ τ(ῆ) β' ἑβ(δομάδος) [illegible] ἰω(άννου) κ(ε)φ(άλαιον) ιη

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Τέλ(ος): Τοῦ αἰῶνος ἀμήν:–

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν [illegible] Τέλ(ος): Τοῦ αἰῶνος ἀμήν:

[illegible] Τέλ(ος): ἐφοβοῦντο γάρ.

[illegible]

[illegible]

Τέλ(ος): Τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν:–

[illegible]

κβ [illegible]
[illegible]
κε [illegible]
[illegible]
κγ [illegible]
[illegible]
[illegible]
κδ [illegible]
[illegible]
κϛ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
β [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ιβ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ια [illegible]

[illegible]

ιβ [illegible]

ιγ [illegible]

[illegible]

κα [illegible]

[illegible]

κε [illegible]

κς [illegible]

κζ [illegible]

κθ [illegible]

[illegible] μια[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] Βλα[illegible]

ις [illegible] [illegible] ρλβ [illegible]

Τοῦ [illegible] [illegible] λουκ[illegible] [illegible]

ιε [illegible] [illegible] ἐγὼ [illegible]

ιζ τοῦ θυ̅: [illegible] θεο[illegible] [illegible]

[illegible] λουκ: [illegible] [illegible]

[illegible] ἀφ[illegible] [illegible] φ[illegible]

κγ [illegible] πολυκαρ: [illegible]

[illegible] [illegible]

κδ Τῇ [illegible] γέννηση: [illegible]

[illegible] κεφαλ[illegible] [illegible] λουκ: [illegible]

Τῷ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ρβ: Τῷ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] του: [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] λουκ[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

κε [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] λουκ[illegible]

[illegible] [illegible]

κε [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

κζ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

κη [illegible] [illegible]

[illegible]

Μ Ἰούλιος

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ...ξεως τ[...] [illegible]

[illegible] τ[...] [illegible]

[illegible] ...ρας καὶ [illegible]

[illegible] τοῦ [...] ποιήσαντος [illegible]

το [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] προστάξεως τοῦ ποιμένος αὐτοῦ, ἐπεὶ ζ[...]

...α οὐκ ἔστι [...] ἀφιερῶσαι τοῦτο ἐπ[...]

καὶ ἔταξεν, ὥστε [...] αὐτὸ [illegible]

...ρεως ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ, [illegible]

κοίμησιν ἀφιέρωσε τοῦτο κατὰ [illegible]

ὁ καλούμενος Ἰάκωβος. εἴ τις δὲ [illegible]

[...] ποτὲ προφάσει λάβῃ τοῦτο ἀπὸ τοῦ

τοιούτου [...] τῆς ὑπεραγίας [...]

[illegible] ὑπὲρ [illegible]

[illegible] φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ

[illegible] τοῦ [...] μετὰ αὐτοῦ

μετὰ [illegible] μετὰ [illegible]

σεβῶν [illegible] + [illegible] +

ἔτους [illegible] +

+ [illegible]

[illegible] καὶ κατάταξον αὐτ[...]

[illegible] +